

ADAM DO ZION

Посібник для батьків

Одне з найбільших благословень для батьків — це слідувати Божим настановам щодо наших дітей: *«І ви будете навчати їх [Слова Божі] своїх дітей, розповідаючи про*

про них, коли сидиш у своєму домі, і коли йдеш дорогою, коли лягаєш і коли встаєш» (Втор. 11:19). Цей посібник з викладання може допомогти у висвітленні біблійних тем з дітьми будь-якого віку.

93 біблійні події, наведені в цій книзі, є цінними уроками, що допомагають дізнатися про Бога та Його план у творенні всього сущого — Його план щодо досвіду людства у справах добра та зла. Обговорюючи ці теми по черзі, на рівні, що відповідає розвитку дитини, вона може почати розуміти мету уроків про вільну волю, а також їхні нагороди та наслідки. По можливості пов'яжуйте тему з досвідом у родині, школі чи громаді.

Ми пропонуємо батькам підготуватися до заняття, попередньо ознайомившись із біблійною історією, а потім прочитавши цитовані в уроці уривки з Писання. Читання уривків з Писання до та після цитованого вірша надасть додаткову контекстну інформацію.

Наступним кроком є складання в думках короткого викладу історії та того, як уривки з Писання підкреслюють важливість цього уроку. Після цього можна сформулювати запитання щодо будь-яких благословень чи наслідків для осіб, пов'язаних із цією історією. Посилання на особистий досвід ваших дітей може зробити урок більш актуальним.

Пам'ятайте Приповіді 11:25: *«...хто поливає, той і сам буде напоєний»*. НЕХАЙ ГОСПОДЬ БЛАГОСЛОВИТЬ ВАШІ ЗУСИЛЛЯ.

ADAM

—ДО—

ЗИОН

Біблія від А до Я для наймолодших, натхненна
«Фотодрамою створення світу».

©2004 Berean Bible Institute, Мельбурн, Австралія. Усі
права захищені

Надруковано у Сполучених Штатах Америки
(перероблене видання 2023 року)

Координація перегляду:
«NW Indiana Bible Students»,
поштова скринька 767
Хеброн, Індіана 46341_
www.blessedbible.com

Передмова

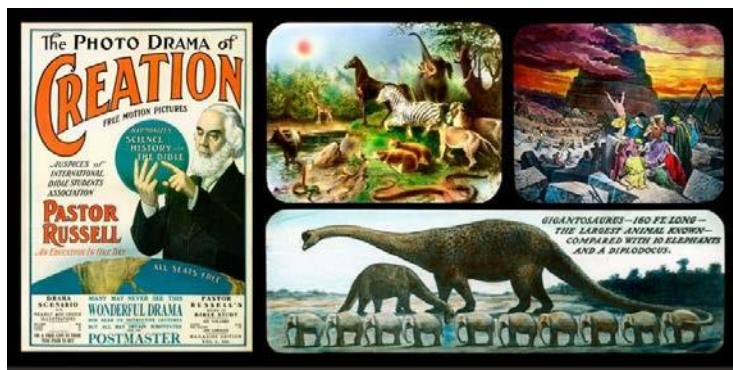
Однією з найяскравіших подій раннього руху «Дослідників Біблії» стала постановка у 1914 році *«Фотодрами про створення світу»*. Це унікальне поєднання рухомих зображень, розмальованих вручну слайдів та записаного голосу на грамплатівках було показано мільйонам людей по всьому світу. Подача матеріалу була хронологічною: вона простежувала історію людства від створення світу до сьогодення та включала біблійні події й історію церкви. Такий підхід робив її придатною для глядачів різного віку, хоча мова була занадто складною для розуміння дітьми.

Беверлі Крістіансен зі штату Вашингтон написала цю книгу для юних читачів у 1996 році. Вона використовувала оригінальну книгу *«Фотодрама»* як основу та джерело натхнення. Це перероблене видання продовжує ту ж традицію, слідуючи бажанню Беверлі надати корисний інструмент для навчання молодих умів Святому Письму. Ми вдячні за допомогу в наданні оновлених ілюстрацій та вдосконалень.

Цитати з Писання наведені за «Новою міжнародною версією», якщо не вказано інше.

Дитячий робочий зошит доступний за наступним посиланням: www.blessedbible.com/linked/a2z-workbook.pdf. Кожен урок має посилання на додатковий робочий аркуш.

Видавці

«Біблія від А до Я» для наймолодших, натхнення *«Фотодрамою створення світу»*.

Зміст уроків

1.	Слава Божа на небесах	4
2.	Перший день творіння	6
3.	Другий день творіння	8
4.	Третій день творіння	10
5.	Четвертий день творіння	12
6.	П'ятий день творіння	14
7.	Шостий день творіння	16
8.	Сьомий день творіння	18
9.	Створення матері Єви	20
10.	Мати Єва спокушена	22
11.	Вигнання з Едему	24
12.	Гордість, заздрість, гнів, вбивство	26
13.	Авель, перший мученик	28
14.	Початок скорботи та жалоби	30
15.	Сини Божі, дочки людські	32
16.	Поки готували Ковчег	34
17.	Нефіліми знищені	36
18.	Кінець тієї епохи	38
19.	Обіцянка веселки	40
20.	Напівбоги Греції та Єгипту	42
21.	Від Адама до Мойсея	44
22.	Вавилонська вежа	46
23.	Авраам, друг Божий	48
24.	Знищення Содому	50
25.	Мелхіседек, священик і цар	52
26.	Нещастя Іова та відновлення	54
27.	Пошук нареченої для Ісаака	56
28.	Сон Якова про драбину	58
29.	Впізнання плаща Йосипа	60
30.	Продаж Йосипа в Єгипет	62
31.	Йосип і його брати	64

Зміст уроків

32.	Мойсей-визволитель.....	66
33.	Відпусти мій народ	68
34.	Досвід Ізраїлю в пустелі	70
35.	Завіт Закону на горі Синай	72
36.	Типовий скинія.....	74
37.	Переправа через Йордан.....	76
38.	Завоювання Ханаану	78
39.	Помазання Давида	80
40.	Ревнощі Саула	82
41.	Саул не слухається Бога.....	84
42.	Відьма з Ен-Дору.....	86
43.	Догана Давиду	88
44.	Соломон у всій своїй славі	90
45.	Храм.....	92
46.	Ілля та жерці Ваала.....	94
47.	Седекія: останній цар з роду Давида	96
48.	Єрусалим, спустошений на сімдесят років.....	98
49.	Даниїл тлумачить сон.....	100
50.	Сон Даниїла про великих звірів	102
51.	Падіння Вавилону.....	104
52.	Царі Дарій і Кір.....	106
53.	Долина сухих кісток	108
54.	Логос, що став тілом.....	110
55.	Вістка про велику радість.....	112
56.	Іван Предтеча.....	114
57.	Хрещення Ісуса.....	116
58.	Євангеліє Царства	118
59.	Притчі про Царство.....	120
60.	Дві притчі.....	122
61.	Пробудження	124
62.	Суд	126
63.	Друга смерть	128

Зміст уроків

64.	Ілюстрації Царства.....	130
65.	Осанна у вишніх	132
66.	Ціна Царства	134
67.	Вечеря на згадку	136
68.	Ось Людина.....	138
69.	Розп'яття.....	140
70.	Порожня гробниця	142
71.	Більше не тілесний.....	144
72.	П'ятидесятницький відпочинок.....	146
73.	П'ятидесятницька проповідь.....	148
74.	Апостол Павло	150
75.	Навернення Корнилія	152
76.	Церква в Антіохії.....	154
77.	Береанські дослідники Біблії	156
78.	Священна Римська імперія	158
79.	Середньовіччя	160
80.	Реформатори	162
81.	Інквізиція.....	164
82.	Веслі	166
83.	Пілігрими та пацифісти	168
84.	Вищі критики	170
85.	Церква Живого Бога.....	172
86.	Християнство в США рухається на захід.....	174
87.	Багато хто буде бігати туди-сюди	176
88.	Знання будуть зростати	178
89.	Час лиха.....	180
90.	Церква: воююча, триумфальна	182
91.	Нове небо і нова земля.....	184
92.	Пустеля зацвіте.....	186
93.	Хор «Алілуя» та майбутні віки	188

Слава Божа на небесах

«Страх [пошана] перед Господом — це початок мудрості». Псалом 111:10

Кожного дня свого життя ми можемо молитися до «нашого Отця, що на небі», бо знаємо, що Він нас щиро любить і ніжно піклується про нас. Він — Великий Творець. Він створив могутнє Сонце та безліч зірок, яких ми навіть не можемо побачити. Він також створив дрібні речі — ніжні пелюстки квітів і барвистих пташок, кожную травинку та ще безліч речей, яких ми не можемо порахувати.

Земля здається нам великою, але вона набагато менша за Сатурн чи Юпітер. А ці дві планети — крихітні порівняно з Сонцем. Уявіть собі, що діаметр Сонця дорівнює діаметру великої бочки: тоді Юпітер був би як маленький апельсин, Земля й Венера — як горошини, а Меркурій і Марс — як насіння малини.

Сонце насправді є зіркою, а це означає, що воно дає світло й тепло. Деякі небесні тіла, такі як планети та Місяць, можуть лише відбивати світло, що надходить від Сонця. У Всесвіті є мільярди зірок і, можливо, планетних систем. Який величний наш Бог!

Про початок, що передував створенню Всесвіту, йдеться в Євангелії від Івана 1:1-3. Бог не мав початку, що для нас неможливо осягнути, оскільки все, що ми знаємо з власного досвіду, мало свій початок. «Слово» (грец. «Логос», ім'я Ісуса — Івана 1:14) було першим і останнім у Божому творінні. Об'явлення 3:14 та Колосян 1:15

Бог склав плани — можна сказати, що Він був архітектором, — а Логос був будівничим усього творіння (Приповісті 8:22–30).

Логос, як головний майстер Бога, виконав усі Божі вказівки щодо створення Всесвіту, включаючи землю; але це була Божа робота, і вся ця робота була досконалою.

Слово «Буття» означає «початок». У 1-му розділі книги Буття, 1-му вірші, сказано: «На початку Бог створив небо й землю». Це все, що нам сказано про початок Всесвіту. У решті цього розділу розповідається, як була підготовлена наша Земля, щоб на ній могли жити люди.

У нас є день і ніч, тому що Земля обертається навколо своєї осі. Орбіта Землі, або її рух навколо Сонця, визначає наш рік.

Бог був архітектором, а Логос — будівничим усього створіння.

Посилання на робочий аркуш до додаткового уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-1.pdf

Перший день творіння

«І сказав Бог: «Нехай буде світло»... і стало світло. Бог назвав світло «днем», а темряву — «ніччю». Буття 1:3, 5

Біблія не повідомляє нам, як давно була створена земля, ані скільки часу зайняв цей процес. Вона не розповідає нам, як саме була створена земля. Буття 1:1 говорить нам, що на початку була земля. Не було ні гір, ні долин, ні дерев, ні чагарників, ні річок, ні океанів. Земля була порожня й безформна.

Біблія розповідає нам про шість днів творіння, протягом яких Бог готував Землю як місце для життя людства (Ісаї 45:18). І вона вказує тривалість сьомого дня творіння: сім тисяч років. Можливо, кожен із днів творіння мав однакову тривалість, утворюючи тиждень творіння.

Спочатку Земля не мала чіткої форми — це була просто маса речовини, що крутилася й крутилася. Ми вважаємо, що під час обертання вода та мінерали викидалися у вигляді газів. Потім вони охолонули й прийняли форму кілець навколо Землі. У міру того, як формувалися кільця, формувалася й Земля. Вона, мабуть, почала більше нагадувати кулю, ніж безладну грудку безформних елементів. І коли ця безладна маса набула чіткої форми, на Землю проникло світло, можливо, схоже на північне сяйво (нічні світлові явища в північних широтах, спричинені зарядженими частинками від Сонця). Сонячне світло, яким ми його знаємо сьогодні, з'явилося лише на четвертий день, але певне світло вже було. Земля почала все більше нагадувати той глобус, який ми знаємо.

Наш Всесвіт досі розвивається, і вчені присвячують багато часу вивченню та спробам пояснити створення світу. Коли вони дізнаються про

новий факт, ми іноді можемо знайти у Святому Письмі опис цього самого факту. Наприклад, у Іова 26:7 сказано, що Земля висить у порожньому просторі.

Люди не розуміють усього Писання, як і не розуміють усього про створення світу, але Бог дав нам Біблію і запланував створення Всесвіту. Тож Біблія правильно пояснює створення світу, хоч і стисло, коли про нього згадує.

Наш Всесвіт досі перебуває в процесі розвитку.

Посилання на робочий аркуш до додаткового уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-2.pdf

Другий день творіння

«Господи, Ти — мій Бог; я возвеличу Тебе і прославлю Твоє ім'я, бо в досконалій вірності Ти вчинив дивовижні речі, заплановані ще давно». Ісаї 25:1

Скільки триває день? Зазвичай ми вважаємо, що день триває двадцять чотири години. Але у Псалмі 95:8 (версія короля Якова) йдеться про «день спокуси» в пустелі, і ми знаємо, що там маютьися на увазі сорок років, які ізраїльтяни провели в пустелі.

Апостол Петро писав, що «у Господа один день — як тисяча років, а тисяча років — як один день» (2 Петра 3:8). Одне з визначень слова «день», наведене у словнику, звучить так: «будь-який певний проміжок часу». Отже, ми бачимо, що «днем» можна називати багато різних проміжків часу. Для творіння кожного дня створення знадобилися тисячі років.

Під час другого дня творіння Бог створив твердь — повітря навколо землі. Повітря знадобилося б у майбутньому, коли будуть створені люди та тварини, і їм потрібно буде дихати. Ми віримо, що навколо землі були кільця з води та мінералів, частина яких опустилася на землю й перетворилася на океани, озера та річки. Решта води, ймовірно, перетворилася на хмари. Між ними, ймовірно, було чистіше й сухіше повітря (яке називають атмосферою або твердю).

Другий день завершився тим, що Земля була підготовлена для нижчих форм рослинного життя. Крок за кроком Бог готував Землю, щоб вона стала домівкою для ще не створених істот та для величезної кількості рослин і нижчих тварин. Його плани та наміри є розумними й впорядкованими та свідчать про чудовий задум.

З усіх дев'яти планет нашої Сонячної системи лише Земля має життєдайний кисень. Якщо ми піднінемося в атмосферу вище ніж на чотири милі, нам знадобиться інший спосіб отримання кисню, інакше ми загинемо. Космонавти завжди мають із собою власну «атмосферу».

Давайте подякуємо нашому великому Небесному Отцю та Його улюбленому Синові! Як мудро й ретельно вони спланували кожну деталь творіння.

Лише Земля має достатньо кисню для підтримання життя.

Посилання на робочий аркуш до додаткового уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-3.pdf

Третій день творіння

«Наша допомога — в імені Господа, Творця неба й землі».

Псалом 124:8

Якщо ви підете на пляж і вилєте відро води на одне місце на піску, сила цієї води утворить велику яму, а пісок із цієї ями буде відсунутий убік і утворить маленькі гірки. Ви отримаєте крихітне озеро, оточене пагорбами.

Це дає нам уявлення про те, як Бог і Логос, можливо, створили океани та гори. Коли кільця навколо Землі прорвалися крізь твердь, їхня потужна сила, ймовірно, змусила Землю згинатися й зморщуватися, утворюючи глибокі долини та високі гори — подібно до озера та пагорбів, які ви могли б створити на березі моря.

Це було творіння третього дня: відокремлення моря від суші та зростання трав і дерев на суші. Земля значно охолоджувалася, готуючись до того, щоб на ній могли жити люди.

Коли земля достатньо висохла, а запаси прісної води стали достатніми для підтримання рослинного світу, почали з'являтися численні види трав, чагарників, дерев та рослин усіх видів (рослинність). Буття 1:11, 12

Насіння цієї рослинності розмножувалося «за своїм родом». Божий задум у створенні живих істот — від трав і мікроорганізмів до тварин і людини — полягає в тому, щоб кожен вид розмножувався «за своїм родом».

На третій день у повітрі, ймовірно, все ще містилася величезна кількість вуглецю. Дощу, мабуть, ще не було, але густі тумани зволожували щойно утворену сушу, яка ще залишалася теплою завдяки

власного тепла. Такі умови сприяли б швидкому зростанню рослинності до гігантських розмірів.

Коли ми дивимося на океан чи озеро, нас захоплює усвідомлення того, що в Царстві «земля наповниться пізнанням слави Господньої, як води покривають море» (Аввакум 2:14). Коли ми бачимо величну велич гір, ми, як і псалмист Давид, можемо думати: «Піднімаю очі свої до гір — звідки прийде мені допомога? Допомога моя від Господа, Творця неба й землі». Псалом 121:1, 2

Оригінальний слайд фотодрами

На третій день рослинність швидко виросла до гігантських розмірів.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-4.pdf

Четвертий день творіння

«Господи, наш Господи, як величне ім'я Твоє по всій землі! Ти поставив славу Свою вище небес».

Псалм 8:1

Біблійна історія створення світу була написана 3 500 років тому на івриті (до євреїв також називали ізраїльтянами або євреями). Біблія короля Якова була вперше надрукована в 1611 році. Вчені, які перекладали івритські слова на англійську, намагалися допомогти читачам зрозуміти, що мали на увазі автори, але іноді вони припускалися помилок.

Наприклад: перекладачі Біблії короля Якова написали в Книзі Буття 1:16: «І **створив** Бог два великі світила... Він **створив** також зірки». Івритське слово, перекладене як «створив», **не** означає «створювати», але одне з його значень — «призначати» або «заставляти світити».

Тепер ми можемо зрозуміти, що Божа праця на четвертий день полягала в тому, щоб змусити Сонце, Місяць і зірки світити на землю. Вони вже давно перебували на небі, але їхнє світло не могло пробитися крізь густий туман і насичене вуглецем повітря. Однак, як ми розуміємо, ще одне кільце з води та мінералів розірвалося й впало на землю, завдяки чому земна атмосфера стала чистішою, ніж будь-коли раніше. Тепер сонячне світло, місячне світло та світло зірок могли пробиватися крізь неї.

Промені Сонця та Місяця почали готувати землю до появи вищих форм рослинного та тваринного життя. Тепер Бог збирався використовувати ці великі світила, щоб впливати на землю. Сонце визначатиме час для людей і тварин. Воно також почне насичувати повітря киснем, готуючи його для дихаючих тварин. Місяць впливатиме на припливи та відпливи й визначатиме час уночі для людей. Ще задовго

до появи календарів люди регулювали свої обряди та пори року за місячним циклом. Псалм 104:19

Зростання впливу Сонця та Місяця принесло багато досягнень. Рослинний світ розвивався, і з'явилося ще більше різновидів. Також було багато комах, равликів, крабів і риб. Дні творення свідчать про дивовижний задум і планування нашого великого Бога всесвіту!

Сонце, Місяць і зірки, створені раніше, нарешті засяяли над землею.

Посилання на робочий аркуш до додаткового уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-5.pdf

П'ятий день творіння

«І створив Бог великих морських тварин та всяке живе й рухоме, що кишить у воді, за їхніми родами, і всяку крилату птицю за її родом. І побачив Бог, що це добре». Буття 1:21

Атмосфера Землі тепер була достатньо чистою, щоб у ній могли існувати дихаючі тварини. Значна частина вуглецю, що містилася у воді та повітрі, була поглинена вапняними морськими організмами. Згодом вони перетворилися на вапнякові відкладення. Величезні ліси занурилися глибоко в землю, утворивши вугільні пласти, і це також вилучило велику кількість вуглецю з повітря, що дозволило тваринам дихати.

Води кишіли рибами та морськими істотами. До цього періоду належать плазуни та тварини, що жили частково у воді, а частково на суші.

У перекладі Кінга Джеймса 1-го розділу Книги Буття, 21-го вірша, сказано: «Бог створив великих китів», але гебрейські слова слід перекладати так: «Бог створив великих чудовиськ». Це є влучним описом динозаврів. «Уся крилата птиця» включає літаючих рептилій — у деяких з яких розмах крил сягав двадцяти п'яти футів — а також птахів.

Ми дивуємося Божій мудрості та могутності, коли вчені розповідають нам, що зернові та трави, необхідні для їжі, почали рости саме перед тим, як були створені ці тварини. Це один із багатьох фактів, що свідчать про те, що Бог — досконалий хронометрист. Дізнаючись, що бджоли, оси та інші комахи використовувалися для поширення насіння харчових рослин, ми захоплюємося Божим плануванням. Як би ці тварини могли жити без належного харчування?

Сучасні рослини потребують як сильного сонячного світла, так і вологи, щоб рости й розвиватися. Ми бачимо, що Бог у Своїй великій мудрості чекав,

, поки не минули хмарні, болотисті та вологі умови попередніх днів творіння і сонце не засяяло на землю. Тоді Він почав створювати рослини з їхніми яскравими кольорами та чудовими ароматами.

Як досконало Бог підготував землю для нас! Як з любов'ю Він подбав про всі наші потреби! «Великий наш Господь і могутній у силі... Він наповнює землю дощем і робить, що трава росте на пагорбах. Він дає їжу худобі та молодим воронам, коли вони кличуть». Псалм 147:5, 8, 9

Бог створив величезних чудовиськ (динозаврів) під час п'ятої епохи (дня).

Посилання на робочий аркуш до додаткового уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-6.pdf

Шостий день творіння

«І побачив Бог усе, що Він створив, — і це було дуже добре».

Буття 1:31

Нарешті земля була готова для людини. У міру того, як все більше і більше вуглецю витрачалось, повітря стало достатньо чистим, щоб людина могла ним дихати. Рослинність стала більш звичною. Тварини змінилися. Монстри з важкими кістками вимерли, і на їх місце прийшли тварини, яких ми знаємо сьогодні. Близьче до кінця шостого дня творіння Бог створив людину. І сказав Бог до Логосу: «Створімо людину за нашим образом» (Буття 1:26). Тож людина була створена з елементів землі й наділена подихом життя — чудова, досконала істота, жива

душу. Буття 2:7

Оскільки людина була створена за «подобою» Бога, вона мала владу панувати над польовими тваринами, так само як Бог панує над усім Своїм творінням. Людині було дано дар мови та здатність мислити й розбиратися в речах; їй було дано совість, щоб вона могла розрізняти, що є правильним, а що — неправильним. Вона могла насолоджуватися музикою і сама створювати музику. Людині було дано бажання поклонятися Творцю та догоджати Йому. Вона була розумною та доброю, щедрою та винахідливою.

Пророк Давид сказав про себе, що він «дивно і чудово створений» (Псалм 139:14). Чим більше ми дізнаємося про людське тіло, тим більше усвідомлюємо, наскільки це правдиво.

Адам і Єва були єдиними людьми, яких було безпосередньо створено, а не народжено немовлятами, як решту людства.

Вивчаючи історію людства, доцільно також ознайомитися з «Таблицею століть». Це корисний спосіб пізнати й запам'ятати Божий план щодо людства. Ми можемо користуватися цією таблицею протягом усього життя під час вивчення

Біблії. Вона допоможе нам точно розмістити уривки з Писання на їхньому місці. Авакум 2:2

Ми можемо поглянути на таблицю й сказати: «Ось коли Адам і Єва жили в Еденському саду». «Ось де Ной врятувався від великого потопу». «Ось де помер Ісус». «Ось те царство, про яке ми молимося». Той, хто розміщує уривки з Писання у правильний часовий період, вважається тим, хто «правильно тлумачить» або «правильно поводить» зі словом істини». 2 Тимофія 2:15

Таблиця століть допомагає нам розмістити уривки з Писання саме там, де їм належить бути.

Посилання на «Хронологічну таблицю»:
www.blessedbible.com/linked/Chart_Ages.pdf

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-7.pdf

Сьомий день творіння

«І благословив Бог сьомий день, і освятив його». Буття 2:3

Адам був створений майже наприкінці шостого дня творіння. Єва насправді була частиною Адама, відокремленою з метою стати матір'ю їхніх дітей та помічницею й супутницею Адама. Потім Бог відпочив від Своєї творчої праці.

Сьомий день творіння був виділений для того, щоб наповнити землю людьми та поширити досконалість Едему всюди. Протягом шести тисяч років люди розмножувалися

— кожна народжена дитина є результатом Божого наказу з Буття 1:28.

Так, Бог відпочивав ці останні шість тисяч років, але за цей час сталося багато чого. Бог не планував гріха, зла та нечестивості, тож чому Він не зупинив це, або, можливо, не перервав Свій відпочинок на достатньо довгий час, щоб уберегти людей від страждань? Бог справді має здатність заглядати в майбутнє й знати, що станеться, так само легко, як ми озираємося на вчора та позавчора і знаємо, що тоді відбулося. Бог знав, що Адам згрішить і не послухається Його, але Він не зупинив його. Зрештою, яка цінність у послуху, який є вимушеним, а не добровільним, вибраним з любові та відданості?

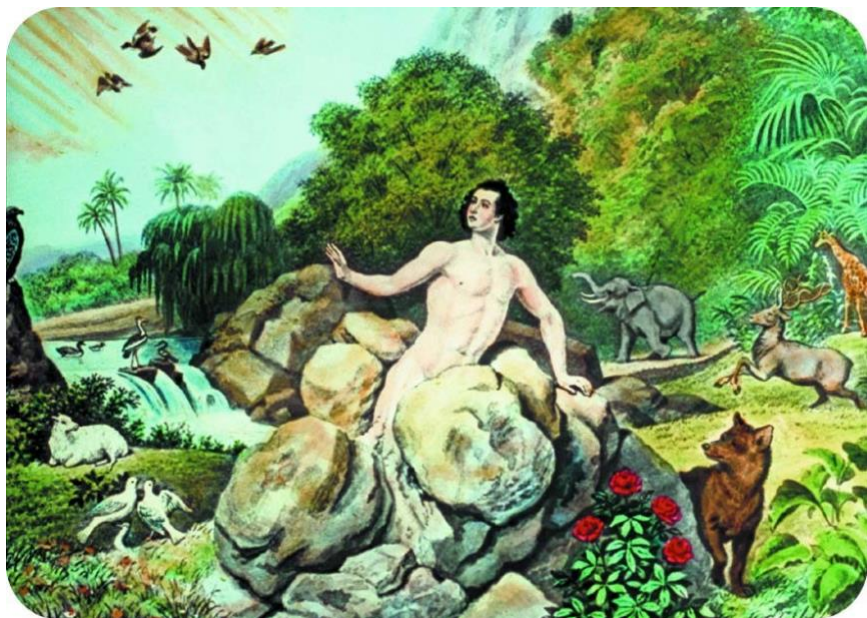
Божа воля має здійснитися, навіть попри непокору Адама. Протягом Тисячолітнього царства людство буде відновлене до досконалої людської природи, а земля стане такою ж досконалою, як колись давно був Еден. Це називається *відновленням*.

Яким чудовим благословенням буде, коли все людство повернеться зі своїх могил у воскресінні! Тоді вони навчатимуться шляхам праведності й охоче дотримуватимуться законів Бога

(Ісаї 26:9). Їхній досвід гріха та зла допоможе їм робити правильний вибір.

Тоді людство знову стане за образом і подобою Бога. «За образом» означає мати розум, здатний планувати й міркувати. «За подобою» означає мати владу над землею, як Бог має владу над всесвітом. Усе це відбуватиметься поступово.

У здійсненні Його плану ми бачимо Божу любов, а також Його силу, мудрість і справедливість.

Оригінальний слайд фотодрами

Адам був створений наприкінці шостого дня творіння.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-8.pdf

Створення Єви

«Тому чоловік покине батька й матір і приєднається до своєї дружини, і вони стануть одним тілом».

Буття 2:24

Деякий час Адам був сам у Едемському саду. Йому товаришували тварини та птахи, але він сумував за кимось, схожим на нього. Єву було створено з одного ребра Адама; вона була частиною нього. Буття 2:21, 22

Адам кохав Єву. Він допомагав їй пізнавати їхнього чудового Творця та благословення, які Він їм дав. А Єва кохала Адама і те, що ділила з ним життя в саду. Своєю лагідною манерою вона вказувала на красу Божого творіння, яке здавалося ще прекраснішим, бо вони могли насолоджуватися ним разом.

Не дивно, що вони були щасливі разом! Такий був Божий задум. Він хотів, щоб чоловіки й жінки одружувалися та мали дітей. Він хотів, щоб вони любили Його та раділи Його благословенням.

Багато найпрекрасніших історій у Біблії розповідають про наречених, шлюби, батьків і дітей. Ісуса називають нареченим у Матвія 9:15 та 25:1. 144 000 святих називають нареченою в Об'явленні 21:9 та 22:17.

У Царстві не буде весіль чи новонароджених дітей, бо земля буде наповнена людьми (Матвія 22:30). Тоді Божі благословення будуть для всіх на землі, виконуючи Його план саме так, як Він спочатку замислив.

Святих називають дітьми Божими, співспадкоємцями Христа, так само, як у сімейних стосунках (До римлян 8:16, 17). В Ісаї 9:6 Ісусу дано ім'я «Вічний Отець», бо Його смерть

та воскресіння дасть змогу всім людям жити вічно у Царстві на землі.

Сімейні стосунки важливі як для Бога, так і для людства. Адам і Єва мали багато дітей, і оскільки вони були майже досконалими, їхні діти могли одружуватися між собою та засновувати власні сім'ї. Так людська родина почала розмножуватися й наповнювати землю. Буття 1:28

Божий задум полягав у тому, щоб люди жили в сім'ях.

Посилання на робочий аркуш до додаткового уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-9.pdf

Мати Єва, що піддалася спокусі

«„Ви точно не помрете“, — сказав змій жінці». Буття 3:4

Єва хотіла дізнатися все про Бога та про прекрасний сад, який Він приготував для неї й Адама. Було так багато речей, про які вона хотіла дізнатися. Чому існував лише один вид дерева, плодів якого вони не могли їсти? Чому прекрасний розумний змій з'їв плід з того дерева й не помер?

Сатана хитро намагався обманути цю досконалу пару. Якби він сказав Єві: «Прийди й поклонися мені замість Бога», — вона була б шокована й відвернулася б від нього. Але Сатана спостерігав за Євою й вивчав її поведінку: вона була щаслива, вона любила Адама, вона любила Бога. Що в її характері могло його зацікавити? Це було її велике прагнення до знань!

Знання — це добре. Бог дає нам стільки знань, скільки ми можемо мудро використати. Він міг би дати Єві більше знань, якщо б вона продовжувала любити Його й слухатися Його. На той час головним у Божому плані було навчити Адама й Єву, що послух Його законам буде для них найкращим.

Їсти плоди з дерева пізнання добра і зла було заборонено на певний час як випробування їхньої вірності та послуху Богу. Покаранням за непослух була смерть. Смерть — це відсутність життя. Той, хто помер, нічого не знає і нічого не може зробити. Еклезіаст 9:5, 10

Сатана хотів бути подібним до Всевишнього Бога і щоб люди поклонялися йому (Ісаї 14:12-14). Він спонукав хитрого змія з'їсти заборонений плід. Єва побачила, що зі змієм нічого не сталося, тож вона відкусила шматочок плоду. Коли Адам усвідомив,

що вона зробила, він вирішив піти за нею у смерть (Буття 2:17), аніж жити без неї.

Замість того, щоб довіритися Богові, Адам не послухався і з'їв плід, так само як це зробила Єва. Смертний вирок спіткав його, Єву та всіх їхніх нащадків.

І ось перша брехня — «Ви точно не помрете» — змусила людство стати на шлях гріха та смерті. Ми знаємо, якими жахливими були наслідки!

Оригінальний слайд фотодрами

Сатана вивчав Єву, щоб зрозуміти, як він може її спокусити.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-10.pdf

Вигнання з Едему

«Душа, що грішить, та й помре». Єзекиїль 18:4

Слово Боже має залишатися незмінним, чи то обіцяє воно вічне життя, чи вирок смерті. Якби Бог змінив свою думку, ми не могли б Йому довіряти; але ми знаємо, що Він ніколи не змінюється і завжди вірний Своєму слову. Якова 1:17; Малахія 3:6

Вирок про смерть мав бути виконаний. Адам не помер миттєво від удару блискавки з неба, але почав вмирати з того моменту, як його засудили. Це був повільний процес — Адам прожив дев'ятсот тридцять років (Буття 5:5). У часи Адама смертний вирок з Буття 2:17 «ти неодмінно помреш» можна дуже наголошено виразити за допомогою єврейської ідіоми: «Помираючи, ти помреш». Усі діти Адама й Єви народжувалися недосконалими й під тим самим смертним ви роком. Адама й Єву вигнали від дерев життя в Едемі й відправили в ту частину землі, яка ще була пустелею. Протягом шести тисяч років їхні нащадки мали страждати й помирати. Смертний вирок приніс усім багато горя, болю та неприємностей.

Отже, непоко ра Адама та Єви призвела до того, що вони втратили свій чудовий сад-дім та спілкування зі своїм Творцем. Бог поставив херувима з палаючим мечем біля входу до саду, щоб Адам і Єва не могли їсти досконалу їжу, яка там була, особливо з Дерева Життя. З плином часу Еден наповнився бур'янами, терням та осотом, як і решта землі.

Адам і Єва мусили важко працювати, щоб забезпечити себе їжею. Вони працювали довгі години, щоб облаштувати городи та нове житло. Мабуть, їм було важко, коли вони згадували, як

чудово було, коли вони жили в саду, який Бог створив для них.

Зрештою вони померли, і їхні діти та онуки також померли, бо всі були під вироком смерті через Адама.

Але Бог знав, що це станеться, і вже запланував, як одного дня Він поверне їх усіх до життя на землі. Саме з цією метою Ісус прийшов на землю і помер за людство. Його смерть і воскресіння врятували людство від смертного вироку, який спіткав Адама. Він зробив це добровільно і з любов'ю до всіх людей.

Оригінальний слайд фотодрами

Адама й Єву вигнали з Едему від дерева життя.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-11.pdf

Гордість, заздрість, гнів, вбивство

«Позбудьтесь всякої гіркоти, гніву та злості, сварки та наклепу, а також усякої злоби. Будьте лагідні й милосердні один до одного, прощаючи один одного, як і Бог у Христі простив вам». Ефесян 4:31, 32

Адама та Єву вигнали з Едему, і вони не могли повернутися. Раніше вони були зайняті роботою в прекрасному саду, були щасливі й жили в затишку. Тепер усе змінилося!

Пустеля за межами Едему не була приємною на вигляд. Там не було такої їжі, яку вони їли в Едемі. Які з польових рослин будуть смачними та підживлять їхні тіла? Вони більше не могли зривати плоди з дерева чи куща щоразу, коли відчували голод. Тепер вони годинами шукали їжу, а колючки й будяки впивалися їм у пальці й змушували їх кровити. Піт стікав їм по обличчях, коли вони намагалися позбутися бур'янів і допомогти рослинам, з яких вони харчувалися, краще рости.

Можливо, Адам дивився на Єву й думав: «Життя було легшим до того, як її було створено, коли я жив сам із тваринами». Єва, можливо, дивилася на Адама й думала: «Чому він не сказав мені, що це буде нашим покаранням? Він жив раніше за мене, і Бог розмовляв із ним. Він мав би допомогти мені, а не піти за мною у гріх непокори Богу».

Коли народився їхній перший син, Єва подивилася на свою дитину й відчула радість та надію. Вона притиснула його до себе й сказала: «З допомогою Господа я народила чоловіка» (Буття 4:1). Хлопчика назвали Каїном. Адам і Єва думали, що він стане тим «насінням», або сином, який, за обіцянкою Бога, допоможе їм (Буття 3:15). У Адама й Єви народилося ще багато дітей.

Авель став пастухом, а Каїн — землеробом. Вони приносили Богу жертви, щоб отримати благословення. Бог прийняв дар Авеля — ягня, але не прийняв дар Каїна — фрукти та овочі. Це викликало в Каїна заздрість і гнів на Авеля. Каїн напав на свого брата й убив його.

Каїн мав би попросити в Авеля ягня, яке він потім міг би принести в жертву Богові. Ягня символізувало Господа Ісуса та Його жертву. Натомість Каїн дозволив гніву та ненависті розпалитися у своєму серці, і став вбивцею.

Оригінальний слайд фотодрами

Каїн і Авель принесли Богу жертви, щоб отримати благословення.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-12.pdf

Авель, перший мученик

«Я наставлю тебе й навчу тебе шляху, яким ти маєш іти; я пораджу тобі й буду пильнувати за тобою». Псалом 32:8

Каїн навіть не думав про те, щоб убити Авеля — він ніколи не бачив, як помирає людина, і ніколи не чув про вбивство. Адам і Єва були настільки впевнені, що цей син знищить сатану й відновить їхнє щастя. Каїн теж цього очікував, а також того, що стане улюбленцем Бога. Яким же шоком для нього стало те, що жертва Авеля була прийнята, а його — ні.

Замість того, щоб звернутися до Господа за настановою (Буття 4:6, 7), Каїн відчув уражену гордість. Він не втримав гніву, що призвело до жахливих наслідків. Авель був першою людиною, яка коли-небудь померла, і коли Каїн побачив, що той не підводиться й не рухається, він злякався й спробував сховатися від Бога.

Цей самий гріх пізніше вчинили й інші люди, з якими мав справу Бог. Керівники єврейського народу плели інтриги, щоб вбити Ісуса, бо прагнули великого й могутнього царя, який визволив би їх від римських воїнів та митників. Вони хотіли, щоб язичники захоплювалися їхнім царством, але самі не дотримувалися Божих шляхів. Більшість не могла прийняти сина тесляра, хоча він і творив чудеса. Замість того, щоб шукати пояснення в Писанні (Ісаї 53), гордість Ізраїлю була уражена. Вони заздрили й розлютилися та вбили Месію, який прийшов, щоб визволити їх.

Задовго до часів Ісуса Авель став першим мучеником. З роками мучениками стали ще багато людей. Лише через чотири тисячі років після того, як Адам і Єва жили в

саду, Бог послав Свого Сина у світ, щоб Він став Спасителем усього людства. Івана 3:16; 1 Тимофія 2:5, 6

Тоді Ісус дозволив, щоб Його взяли в полон і стратили. Йому не потрібно було вмирати, оскільки Він був досконалим і не вчинив жодного гріха. Але Він знав, що Божя воля полягала в тому, щоб Він зайняв місце Адама у смерті — як викупна жертва — щоб у належний час можна було скасувати смертний вирок, винесений людству. До євреїв 2:9

У Тисячолітньому царстві всі повернуться до життя і отримають можливість жити вічно — це чудова обіцянка від Бога!

Оригінальний слайд фотодрами

Авель був першою людиною, яка померла.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-13.pdf

Початок скорботи та жалоби

«Навіть якщо я йтиму долиною смертної тіні, я не боятимуся зла, бо Ти зі мною».

Псалом 23:4

Перша смерть у родині Адама спричинила глибокий смуток. Не тільки те, що вперше побачити смерть людини було жахливим потрясінням, але й те, що всі роки свого життя Адам і Єва сумуватимуть за своїм улюбленим Авелем. А що ж Каїн? Він навряд чи міг бути обіцяним нащадком з Буття 3:15.

Яка різниця порівняно з Едемом, де вони були друзями Бога! Тепер вони не знали, що робити — один із їхніх синів помер, а інший син (разом із їхньою дочкою, за яку він одружився) покинув їхній дім, принижений і покараний Богом.

Кого Каїн міг боятися? У Адама й Єви народилося багато дітей. Ми не знаємо, скільки їх було і як їх звали. Біблія лише каже, що в них були сини й дочки (Буття 5:4). Населення в той час могло бути чисельним.

Каїн із дружиною пішли до землі Нод, де Каїн збудував місто й назвав його на честь свого первістка, Еноха. Бог захистив Каїна знаком, який мав попереджати людей, що вони не повинні його вбивати. Буття 4:15

Коли Адаму виповнилося сто тридцять років, у нього та Єви народився ще один син. Вони назвали його Сетом. Вони сподівалися, що саме він стане тим чоловіком, якого обіцяв Бог.

Звичайно, Сет не був тим великим Спасителем (насінням), який одного дня знищить сатану. Але Ісус, який і був тим насінням, народився в родині Сета, хоча це сталося через тисячі років.

Надія, радість і мир приходять до нас завдяки Божій обіцянці, що настане час, коли горе і смерть, гріх і біль назавжди зникнуть. Царство Месії переможе все, що приносить людям хвороби та нещастя. І тоді воля Божа буде виконуватися на землі так само повно, як вона виконується зараз на небі (Матвія 6:10). План Божий є розумним і гармонійним, і Він його здійснить. Ісаїя 46:9-11

Настане час, коли горе і смерть зникнуть назавжди.

Посилання на робочий аркуш до цього уроку:
www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-14.pdf

Сини Божі, дочки людські

«Сини Божі побачили, що дочки людські були вродливі, і брали собі за дружин тих, кого вибирали». Буття 6:2

Задовго до створення людства були створені ангели. Більшість із цих ангелів із радістю служили Богові й насолоджувалися численними благословеннями, дарованими їм. Коли Бог і Логос створили землю й поставили на ній Адама, щоб він був її правителем, ангели співали від щастя! У чудовій вселенській родині Бога з'явиться ще більше істот — Адам і його мільйони дітей.

Але була одна духовна істота, яка не була задоволена Божим планом. Його звали Люцифер (Син ранку, Зірка Дня), і він був вродливим та талановитим. Він міг би стати великою підмогою, працюючи разом із Богом та Логосом над їхніми захоплюючими проектами. На жаль, Люцифер не бажав співпрацювати зі своїм Творцем. Він був амбітним і заздрісним і, ймовірно, дивувався, чому саме Логос мав відігравати таку важливу роль у Всесвіті. Ісаї 14:12–14

Він став бунтівником. Деякі ангели пішли за ним, але їх було небагато, тож вони не могли багато допомогти. Тоді були створені Адам і Єва. Діти народжувалися, аж поки планета Земля не наповнилася людьми. Можливо, Люцифер подумав: «Тут буде велика кількість людей, які не знатимуть про Бога та Його любов стільки, скільки знають ангели. Вони можуть прийняти мене за свого бога».

Тоді сталося щось жахливе. Люцифер, якого стали називати Сатаною (що означає «супротивник», «той, хто ненавидить», «ворог добра»), спокусив Адама й Єву згрішити проти Бога. Він спокусив Єву з'їсти заборонений плід, обманувши її, сказавши, що вона точно не помре. Буття 3:4

У той час ангели могли матеріалізуватися, і багато з них це зробили, щоб одружитися з дочками людськими.

Бог побачив, що для людства буде добре мати досвід гріха та зла, тож Він дозволив Сатані та його послідовникам, занепалим ангелам, продовжувати йти шляхом непокори. Цей досвід гріха допоможе людству обрати праведність у Тисячолітньому царстві, адже люди пізнають жахливі наслідки гріха.

Оригінальний слайд фотодрами

Люцифер був вродливим, талановитим і незадоволеним Божим планом.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-15.pdf

Під час підготовки ковчега

«Тоді Господь сказав Ною: [...] Я визнав тебе праведним серед цього покоління». Буття 7:1

Ангели-люди та їхні людські дружини мали дітей, яких називали нефілімами (велетнями). Вони були набагато сильнішими за інших хлопців, бо їхні батьки були ангелами. Вони були розумними, але не витрачали час на те, щоб думати про кращі способи служити Богові. Натомість вони вигадували хитрі плани, щоб заволодіти землею.

Бог спостерігав за людством сотні років, бачачи, як воно стає дедалі більш нечестивим і жорстоким. Зрештою на землі залишилося лише вісім людей, гідних спасіння. Усі інші родини вступили у шлюби з ангельським родом, що суперечило Божій волі. Батька цієї виняткової родини звали Ноєм. У нього та його дружини було троє синів — Сим, Хам і Яфет — і кожен із синів мав дружину.

Ной отримав точні вказівки щодо будівництва ковчега (човна), який мав врятувати його, його родину та по одній парі кожної тварини й птаха від майбутнього потопу. Мабуть, усі сміялися, бачачи, як Ной будує човен на суші, адже до того часу на Землі ще ніколи не було дощу!

Земля була схожа на велику теплицю. Рослинність процвітала в теплому й вологому кліматі; сезонів не існувало. Коли водяне кільце, що оточувало Землю, розірвалося, дощі линули великими потоками, перетворившись на той великий потоп, про який розповідає Біблія. Буття 2:5, 6 та 7:18

Ковчег був дивною й величезною спорудою, приблизно п'ятсот футів завдовжки, вісімдесят футів завширшки та п'ятдесят футів заввишки. Він мав

три поверхи і була збудована з гоферського дерева; для забезпечення водонепроникності використовували смолу. По всьому периметру, трохи нижче карниза, з усіх чотирьох боків пролягав отвір для світла та вентиляції. Ною було сказано, як сконструювати ковчег, щоб потоп не розтрощив його.

Оскільки ковчег будували не для плавання, а лише як плавучий засіб, у ньому не було місця для рульового механізму. Це давало набагато більше простору для загонів для тварин та для зберігання їжі й води.

Оригінальний слайд фотодрами

Ноею було сказано, як сконструювати ковчег, щоб потоп його не розтрощив.
Прочитайте Буття 6:14–16

Посилання на додатковий робочий аркуш до
уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-16.pdf

Знищення нефілімів

«Бог не пощадив ангелів, коли вони згрішили». 2 Петра 2:4

Уся родина Адама загинула через те, що він згрішив, не послухавшись Божого наказу. До цієї родини входять усі люди, які коли-небудь народилися на землі, і кожен із них буде воскресений, бо Ісус помер за них. До римлян 5:12; 1 Коринтян 15:22

Але є одна категорія істот, які загинули і не будуть воскресені, оскільки їхні батьки не були дітьми Адама. Вони були нащадками неслухняних ангелів. Ісус не помер ні за ангелів, ні за дітей ангелів (яких називають нефілімами).

Життя — це чудове благословення, але Бог ніколи не мав наміру, щоб нефіліми з'явилися на світ. Коли потоп знищив їх, вони загинули назавжди. Вони не вписалися б у Царство, де ніхто не завдаватиме шкоди й не знищуватиме (Ісаї 65:25), де всі житимуть за Золотим правилом, а мир і добра воля пануватимуть.

Матері нефілімів воскреснуть у земному царстві, оскільки вони були дочками людей — дочками в людській родині Адама. Ангели-батьки жили на небі ще до створення Адама і не були засуджені до смерті через гріх Адама.

Після потопу неслухняні ангели (які стали настільки злими) більше не були бажаними на небі, а також не могли залишатися на землі як люди. Їх було скинуто до Тартару (так називають земну атмосферу). Бог обмежив їхні сили, тож їхня здатність матеріалізуватися та спілкуватися з людством зникла. Юда 6

Вони, однак, можуть діяти через тих, хто запрошує їх у своє товариство, але більше нічого не можуть зробити. У них немає ні честі, ні гідності, ні Божої прихильності. Ми пов'язуємо їх із медіумами, фальшивими богами та багатьма іншими формами окультизму.

Ми не повинні мати жодних стосунків із цими окультними системами. У належний час вони будуть засуджені у справедливості. Це означає, що Сатані та його поплічникам більше ніколи не буде дозволено обманювати людство.

Оригінальний слайд фотодрами

Усі люди, які помирають, будуть знову оживіти завдяки Ісусу.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-17.pdf

Кінець того віку

«Ціми водами також був затоплений і знищений тодішній світ». 2
Петра 3:6

Люди вмирають і народжуються, але земля існує вічно (Еклезіаст 1:4). У Бога була причина для створення землі — Він створив її, щоб людство могло жити на ній вічно (Ісаїя 45:18). Нечестиві загинули під час потопу, але планета Земля залишилася. Води потопу осіли в озерах і річках, і суша знову стала видимою. Перша диспенсація закінчилася, і почалася нова епоха.

Перша диспенсація тривала від часу створення Адама до початку потопу — це був період у 1 656 років. У той час ангели опікувалися людством, але вони принесли у світ стільки нечестя, що Бог не дозволив їм продовжувати це робити.

Друга диспенсація відома як «нинішній злий світ». Вона поділяється на патріархальну, єврейську та євангельську епохи.

Після потопу розпочалася патріархальна епоха. Вона тривала до смерті Якова. У той час Бог мав справу та виявляв милість лише до кількох осіб. Серед них були Ной, Авраам, Ісаак та Яків. Патріархів вважали досконалими завдяки їхній вірі в Бога, а не тому, що вони були насправді досконалими, як колись Адам.

Бог змінив ім'я Якова на Ізраїль — його дванадцять синів та їхні родини стали племенами Ізраїлю. Після його смерті розпочалася єврейська епоха, коли Бог мав справу лише з євреями (народом Ізраїлю).

Епоха Євангелія розпочалася з першого приходу Ісуса. Коли її справа буде завершена, почнеться Тисячоліття, яке також ознаменує початок Третьої епохи — майбутніх віків. Божий план віків розвивається повільно, але він неодмінно здійсниться. Земля стане славною й відновиться у всьому, що було втрачено в Едемі та викуплено на Голгофі.

Голгофа — це пагорб неподалік від стін Єрусалима, де Ісуса розп'яли й поховали. Оскільки пагорб мав форму черепа, його назвали Голгофою — це слово означає «черепа».

Сама Земля не була знищена під час потопу.

Посилання на робочий аркуш до додаткового уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-18.pdf

Обіцянка веселки

«Ніколи більше не буде знищено все живе водами потопу; ніколи більше не буде потопу, що знищить землю».

Буття 9:11

Коли дощ припинився і земля почала висихати, Ной, його родина та тварини вийшли з ковчега. Вони збудували вівтар і принесли Богу жертви, щоб подякувати Йому за Його люблячу турботу про них.

До потопу ніхто не бачив веселки, бо сонячні промені не могли проникати безпосередньо крізь водяну оболонку, що оточувала землю. Але коли ця оболонка розірвалася, сонце, просвічуючи крізь дрібні краплі води, утворило прекрасну веселку — першу в історії! Це було символом Божої обіцянки Ною та всьому людству, що вся земля ніколи більше не буде знищена потопом. Буття 9:13, 15

Потоп спричинив багато змін. У Буття 9:2 йдеться про те, що тварини вперше почали боятися людини; у Буття 9:3 — про те, що тварин можна було вбивати заради м'яса. А в Буття 9:21 нам сказано, що виноградний сік перетворився на вино. Ной цього не очікував.

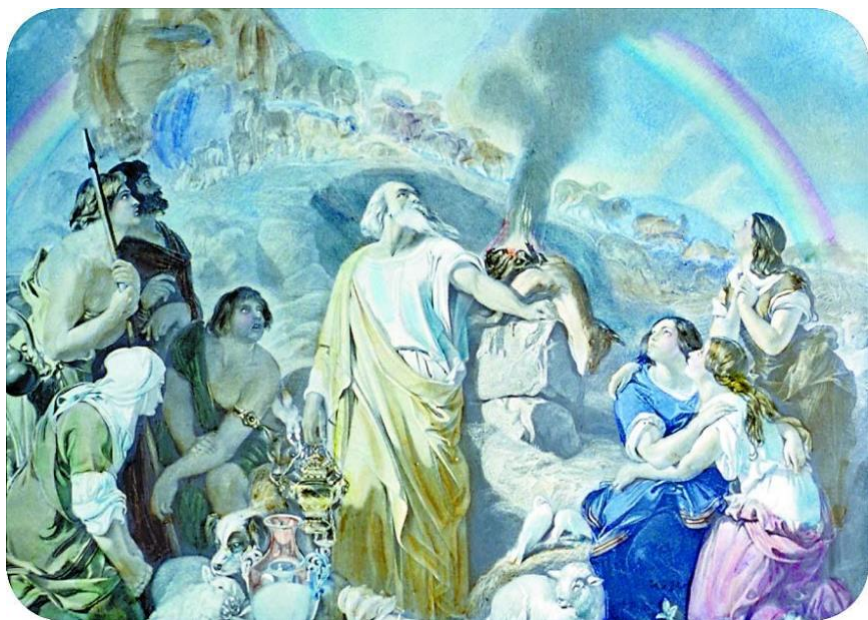
Наука свідчить, що Земля була схожа на теплицю. Там було волого й тепло, а температура скрізь була однаковою. Потоп спричинив великі зміни — навколо Північного та Південного полюсів погода стала надзвичайно холодною, а навколо екватора — спекотною.

Це сталося миттєво. Антилопа паслася на зеленій траві в північній Сибіру. Раптом вода навколо неї перетворилася на лід, і антилопа замерзла на смерть. Коли її знайшли, у її шлунку все ще була зелена трава — неперетравлена! Так само величезну тварину

була знайдена вкритою льодом, з рослинністю, що все ще залишалася в її роті та шлунку. У цій же місцевості було знайдено сотні слонових бивнів, хоча сьогодні це місце, де трава не може рости, а такі тварини не можуть жити.

Цей раптовий величезний злив води утворив великі крижані поля та крижані гори арктичних регіонів. Рух льодовиків глибоко врізався в поверхню землі, спричинивши колосальні зміни. Вчені називають це льодовиковим періодом або льодовиковою епохою.

Біблія дорога нам, бо це Слово Боже, але вона також є надзвичайною, оскільки є найдавнішим підручником у світі.

Оригінальний слайд фотодрами

Першу веселку побачили лише після
потопу, оскільки світло не могло пробитися крізь воду.

Посилання на додатковий робочий аркуш до
уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-19.pdf

Напівбоги Греції та Єгипту

«Ми не слідували хитро вигаданим оповідям, коли розповідали вам про силу та прихід нашого Господа Ісуса Христа». 2 Петра 1:16

Є багато казок і байок, які ми читали й якими насолоджувалися, знаючи, що це не справжні історії. Є також багато міфів стародавніх греків і римлян, які цікаво читати, але які також є лише вигадкою. Ці історії часто містять у собі повчання.

У ті часи греки та римляни справді вірили в ці міфи, вважаючи, що Бахус, Церера, Аполлон та інші були справжніми богами й богинями. На їхню честь спалювали жертви, а також влаштовували спеціальні дії, щоб догодити цим вигаданим богам. Люди молилися до них, просячи про гарний урожай, силу, щастя тощо.

Ми знаємо, що Єгова, Всемогутній Творець всесвіту, є єдиним істинним Богом. Звідки ж взялася ідея про цих інших богів?

Слово «*бог*» означає «*могутній*» — сильний і могутній. У світі було багато сильних і могутніх людей, як добрих, так і злих. Найсильнішими й наймогутнішими істотами, що коли-небудь жили на землі, були нефіліми, яких знищив потоп. Вони були напівбогами Греції та Єгипту, а ангели, що матерілізувалися, стали богами.

«*Демі*» означає «*половина*» або «*менший*». Отже, напівбоги були нижчими за ангелів, які були богами. Вони були вищими за людей завдяки своїм ангельським батькам. Вони були гібридною расою, яку Бог не санкціонував. «Гібрид» означає нащадка двох тварин або

рослин різних порід чи видів. (Мул — це гібридне потомство коня та осла.)

Боги та напівбоги чинили багато надприродних дій, щоб здобути владу серед людей. Вони мали цю владу завдяки своєму ангельському походженню. Про їхні могутні й злі дії розповідали ще довго після того, як вони самі зникли. Їхні нерозумні й гріховні дії викликали захоплення та наслідування у деяких людей, які вважали велетнів богами.

У гробницях єгипетських фараонів є списки імен деяких родин, починаючи зі створення людини. Один із списків містить імена Адама та його синів, онуків тощо аж до того фараона, який наказав скласти цей список. Однак у більшості списків є додаткові імена осіб, які насправді не належали до родини Адама. Це були велетні, або нефіліми.

Боги з міфології — це насправді занепалі ангели.

Посилання на робочий аркуш до додаткового уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-20.pdf

Від Адама до Мойсея

«І сказав Господь до нього [Мойсея]... Я допоможу тобі говорити й навчу тебе, що казати». Вихід 4:11, 12

Коли грецький історик Геродот писав свою книгу з історії, він наводив ту саму інформацію, що й на Абидоській табличці. Коли єгипетський історик Манефон писав свою книгу з історії, він також використовував ці самі факти. Коли великий пророк Єгови, Мойсей, писав перші п'ять книг Біблії, він був обізнаний із найкращими джерелами історичної інформації.

Абідська табличка — кам'яна плита, на якій зберігалися записи про фараонів і царів, — була знайдена в гробниці фараона Сеті I. Цей список не такий довгий, як деякі інші, проте Сеті доклав чималих зусиль, щоб зберегти його. Він пробував шахту глибиною шістдесят футів у твердій скелі, і там його каменярі витесали сходи, на яких зображено цю табличку. Її точна копія сьогодні зберігається в Британському музеї.

Хоча Мойсей народився бідним хлопчиком, який належав до євреїв, Бог так влаштував, що його усиновила єгипетська принцеса. У палаці він опанував усю мудрість єгиптян.

Щоб служити Богу, Мойсей отримав найкращу освіту в найкращих школах Єгипту, а також усе, що його єврейська мати могла розповісти йому про дивовижне керівництво Бога та Його турботу про Свій народ. Мати Мойсея добре знала історію свого народу. Вона почула її від батька Мойсея, який, у свою чергу, почув цю історію від патріарха Леві, а той — від свого діда Ісаака, який (разом зі своїм батьком, Авраамом) почув її від сина Ноя, Сима, а той — від Мафусаїла, який, у свою чергу, почув цю історію від Адама.

Ще в юності Мойсей вирішив служити Богові й належати до Його народу, незважаючи на те, що той перебував у рабстві в єгиптян. Зробивши це, він відмовився від багатств і насолод комфортного життя, яке вів у палаці.

Окрім того, що Мойсей мав усі знання, отримані в найкращих школах Єгипту, і належав до родини Божого обраного народу (а отже, знав їхню історію з перших вуст), він був благословенний найбільшою перевагою з усіх: Бог направляв його та навчав. Який чудовий спосіб для Мойсея дізнатися, що саме він мав написати у Святій Біблії Божій!

Оригінальний слайд фотодрами

Мойсей був усиновлений єгипетською принцесою.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-21.pdf

Вавилонська вежа

«[Місто] назвали Вавилон, бо там Господь змішав мови всього світу... [і] розсіяв їх по всій землі». Буття 11:9

Ной та його родина славили Бога за Його справедливість і могутність. Вони раділи веселці, яка була для них знаком від Бога, що такого потопу більше ніколи не буде.

Але з плином років багато хто почав забувати те, що Бог зробив для людства. Коли вони бачили веселку на небі, вони не згадували ні про Ноя, ні про Бога, ні про обітницю. Оскільки люди втратили довіру до Бога, вони почали будувати велику вежу. Вони думали, що якщо збудують вежу настільки високу, що вона сягне неба, то це врятує їх від будь-якого потопу в майбутньому. Бог бачив, що вони роблять, але не хотів, щоб вони добудували вежу. Він змішав їхні мови, щоб вони не могли розуміти один одного. Див. Книгу Буття 11:4–8.

Як дивно, мабуть, було: ти хочеш поговорити зі своїм сусідом, а раптом твої слова стають для нього зовсім незрозумілими, так само як і його слова — для тебе. Можливо, він говорив івритом, а ти — арабською, а хтось інший — грецькою чи ефіопською.

Це фактично зупинило будівництво вежі, тому що вони більше не могли працювати разом. Це також розсіяло людей по різних куточках землі. Саме цього Бог і хотів, щоб зрештою вся земля стала заселеною.

Недобудована вежа перетворилася на руїни, і зараз від неї залишилася лише величезна яма, яку використовують як місце для видобутку будівельного каменю, такого як мармур і вапняк. Коли вежа ще стояла, вона мала багато

ярусів, один над одним, кожен з яких був меншим за попередній.

Сьогодні мовні бар'єри руйнуються, і людство прагне об'єднатися заради захисту. Є багато людей, які володіють більш ніж однією мовою. Є також ті, хто виступає перекладачами між носіями різних мов. Це дає змогу проводити зустрічі та конференції за участю представників багатьох країн.

Оригінальний слайд фотодрами

Люди почали будувати велику вежу, бо втратили віру в Бога.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-22.pdf

Авраам, друг Бога

«Господь сказал Авраму: [...] через тебе будутъ благословенні всі народи землі». Буття 12:1, 3

Авраам став другом Бога завдяки своїй великій вірі (Якова 2:23). Він дотримався Божих вказівок залишити свою країну й піти до Ханаану. Авраам став спадкоємцем обітниці, про яку йдеться в нашому тексті: «Через тебе будуть благословенні всі народи землі». Це називається Авраамовим завітом. Завіт — це угода або договір між двома чи більше особами або сторонами. Бог змінив ім'я Аврама на Авраам, бо він мав стати батьком багатьох народів. Буття 17:5

Багато історій у Старому Завіті є прообразами подій, які відбудуться пізніше — і в більшому масштабі. Ці історії називаються *прообразами*, а події, що відбудуться пізніше, — *антипрообразами*. Прообрази допомагають нам зрозуміти Божі плани та наміри.

Улюблена дружина Авраама, Сара, довго чекала на народження дитини (Ісаака), так само як і Авраамовий завіт мав довго чекати на народження Месії, Ісуса, щоб розпочати виконання цього завіту.

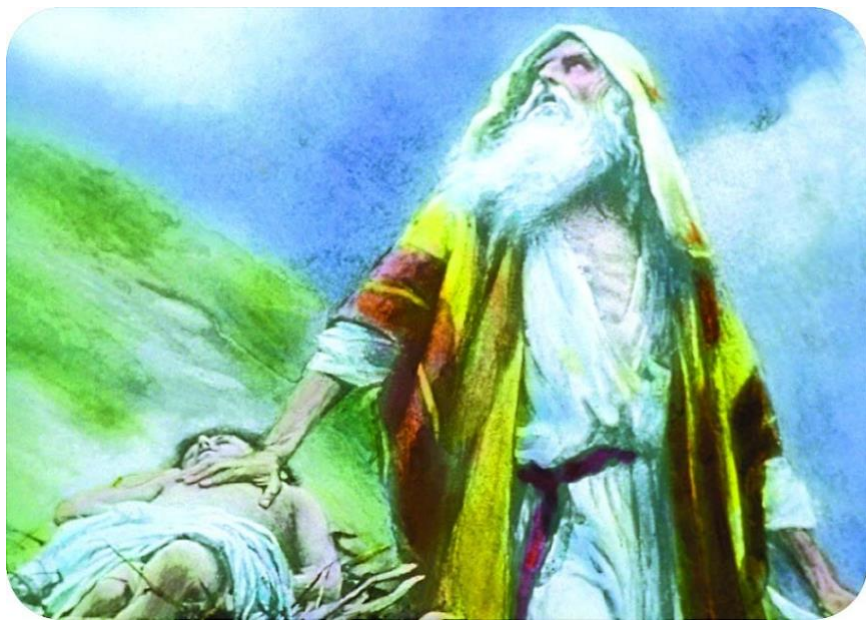
Ребека уособлювала (або була прообразом) 144 000 святих, Церкву, оскільки вона була нареченою Ісаака та матір'ю його дітей. Церкву називають Нареченою Христа, і вона допоможе Йому воскресити та відновити світ людства до досконалого життя в Царстві.

Принесення Ісаака в жертву на горі Морія було прообразом жертви, яку наш Господь Ісус приніс за все людство на Голгофі. Так само, як Ісаак був готовий дозволити своєму батькові, Аврааму, вбити його в жертву, так і Ісус добровільно став жертвою, коли Його розп'яли на

хресті. Бог втрутився на користь Ісаака і надав барана як заміну для жертви. З нашим Господом Ісусом було інакше, бо Його досконале людське життя було необхідною жертвою за життя Адама. 1 Тимофія 2:5, 6

Агар уособлювала Завіт Закону, оскільки вона була служницею в домі Авраама та матір'ю його сина Ісмаїла. Завіт Закону виконував певну роль у Божому плані, допомагаючи ізраїльтянам усвідомити свою потребу в Спасителі; оскільки вони були недосконалими, вони не могли дотримуватися досконалого закону.

Ісмаїл був подібний до народу Ізраїлю. Він був частиною дому Авраама, але не був обіцяним насінням. Народ Ізраїлю є частиною Божого плану, але не є небесним насінням, яким є Христос і Церква.

Оригінальний слайд фотодрами

Принесення Ісаака в жертву було прообразом смерті нашого Господа Ісуса.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-23.pdf

Знищення Содому

«Ось який гріх був у... Содомі: вона та її дочки були зарозумілі, ситі й безтурботні; вони не допомагали бідним і нужденним». Єзекиїль 16:49

Жителі Содому мешкали в родючій долині. Їм не доводилося працювати так важко, як іншим, щоб мати добрий урожай і процвітати. Вони мали багато розкоші; вони стали ледачими, гордими, егоїстичними та надзвичайно нечестивими.

Бог побачив, що для содомлян буде краще після воскресіння, якщо Він знищить їх, перш ніж вони стануть ще більш нечестивими. У Содомі було лише четверо праведних людей: Лот, його дружина та їхні дві дочки. Двох ангелів було послано, щоб попередити родину Лота про майбутню катастрофу. Тоді Лот застеріг інших, щоб вони втекли, але ті лише посміялися з нього.

Очевидно, у долині стався землетрус, що спричинив зсув і тиск землі на нафту, сірку, сіль та газу, що знаходилися під поверхнею землі. Стався потужний вибух, який знищив усе місто, а також місто Гоморру та інші міста поблизу.

У атмосферу вирвалися тонни палаючої нафти, сірки та газів. Двоє ангелів допомогли Лоту, його дружині та дочкам втекти з міста. Але дружина Лота, очевидно, не бажаючи розлучатися зі своїм домом та всіма своїми скарбами, затрималася й озирнулася назад. Вона потрапила під «дощ» із солі й була повністю вкрита нею, перетворившись на щось на зразок стовпа. Це одна з дивних історій з Біблії, яку багато хто вважав міфом, але дослідники довели, що це факт. Буття 19:24–26

Знищення содомлян є прикладом того, що відбувається з грішниками (всім людством) після смерті. Смерть — відсутність життя — а не вічні муки є покаранням за гріх. До римлян 6:23

Біблія вчить, що люди, які жили в Содомі, не є безнадійно втраченими (Єзекїль 16:53, 55). Навпаки, у Тисячолітньому царстві вони матимуть нагоду почути про великий Божий план спасіння для всіх. Вони матимуть шанс прийняти Божі закони й радіти Його істині, так само як і всі ті, хто раніше не мав такої нагоди. Ці содомляни насправді будуть судитися в Царстві менш суворо, ніж ті, хто мав змогу бачити чудеса Ісуса й чути Його слова, але відкинув Його послання. Матвія 10:15

Покаранням за гріх є смерть, а не вічні муки.

Посилання на робочий аркуш до додаткового уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-24.pdf

Мелхіседек, священник і цар

«Господь присягнувся і не змінить свого рішення: “Ти — священник навіки за чином Мелхіседека”». Псалом 110:4

Мелхіседек був священником Божим і водночас царем Салема — слова, що означає «мир». Пізніше Салем стали називати Єрусалимом.

Як цар він правив народом, а як священник — благословляв його та навчав Божим шляхам. Авраам визнав Мелхіседека і сплачував йому десятину (десяту частину всього свого майна).

Біблія мало розповідає нам про Мелхіседека. Зазначено, що він не мав ні батька, ні матері, ні початку днів, ні кінця років. Це викликає подив, доки ми не усвідомлюємо, що це стосується його становища як священника й царя. Не збереглося жодних записів про те, коли почалося його священство, а також не було передбачено ніякого наступника. У цьому сенсі він був прообразом Месії в Тисячолітньому царстві.

У Біблії згадуються й інші священники, а також інші царі, але лише Мелхіседек обіймав обидві ці посади одночасно. У Царстві 144 000 членів Церкви разом зі своїм Главою, Ісусом, будуть подібні до Мелхіседека. Вони будуть правити світом, благословляти людей і навчати їх Божим шляхам — вони діятимуть як священники й царі.

Цілком можливо, що Мелхіседек був одним із царів-пастухів, які мирно правили Єгиптом і збудували Велику піраміду в Гізі. Ця піраміда є одним із семи чудес стародавнього світу. Її збудували приблизно 2170 року до н. е. Вона розташована на березі річки Ніл поблизу Каїра, в Єгипті, у географічному центрі суші всього світу. Ця величезна споруда займає тринадцять акрів і згадується в Біблії в книзі Ісаї 19:19, 20.

Про цю піраміду можна дізнатися багато цікавого, що підтверджує Божий план. Її внутрішні ходи символізують усю історію людства. Ходи, що ведуть вниз, зображують шлях гріха та смерті; ходи, що ведуть вгору, символізують вік Закону, вік Євангелія, славу Царства Церкви та відновлення людства. Її розміри вказують на тривалість року, вагу Землі, відстань до Сонця та багато інших наукових фактів.

Цілком можливо, що Мелхіседек збудував Велику піраміду в Гізі.

Посилання на робочий аркуш до додаткового уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-25.pdf

Нещастя Іова та відновлення

«Господь дав, і Господь забрав; нехай буде благословенне ім'я Господнє». Йов 1:21

Приблизно в часи Мелхіседека та Авраама жив також чоловік на ім'я Йов. Йов був доброю людиною, яка мала велике багатство, освіту та вплив. Він любив і шанував Бога, цінував справедливість, і Бог любив його. Йов та його дружина мали сімох синів і трьох дочок.

Як великий купець, Йов вважався одним із найвидатніших людей свого часу, проте він дбав про вдів та сиріт і був щедрим до них. Сатана сказав Богові, що Йов любить Його лише тому, що був так щедро благословений. Тож Бог дозволив Сатані випробувати Йова.

Раптом на Йова обрушилися страшні лиха — у нього відібрали дітей, багатство, вплив і здоров'я. Незважаючи на все, що сталося, віра Йова не похитнулася. Він сказав: «Навіть якщо Він мене вб'є, я все одно сподіватимуся на Нього». Дружина Йова не поділяла його довіри й сказала йому: «Прокляни Бога й помри». Йов 13:15; 2:9

Троє друзів прийшли до Йова, щоб відвідати його та втішити у його випробуваннях, але й вони вважали, що Йов сам винен у всіх нещастях, які на нього спіткали. Вони казали, що він, безперечно, згрішив проти Бога. Йова донині пам'ятають за його велике терпіння, проте в якийсь момент його випробування стали настільки важкими й суворими, що він бажав би заснути в *шеолі* (єврейське слово, що означає могилу — стан смерті) і просив лише про те, щоб про нього згадали під час воскресіння. Йов 14:13

Зрештою Бог знову благословив Йова. Він отримав більше, ніж коли-небудь раніше (Йов 42:10). Яка ж це прекрасна ілюстрація історії людства!

Людина була вигнана зі свого досконалого садового дому й раптом опинилася в ситуації, коли їй довелося важко працювати, щоб мати що їсти. У Тисячолітньому царстві людство відновить усе, що воно мало, і навіть більше! Прокляття гріха та смерті буде знято, і Божі благословення будуть литися на людську родину протягом тисячі років, даруючи життя всім, хто пішов у смерть, і примножуючи благословення землі більш ніж удвічі.

Оригінальний слайд фотодрами

На Йова обрушилися страшні лиха, але його віра не похитнулася.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-26.pdf

Пошук нареченої для Ісаака

«Господь... пошле Свого ангела з тобою і зробить твою подорож успішною, щоб ти міг знайти дружину для мого сина з мого роду та з родини мого батька». Буття 24:40

Авраам був готовий принести в жертву свого сина Ісаака на горі Морія, але не міг зрозуміти, чому Бог попросив його зробити те, що, мабуть, здавалося жакливим. Його віра та довіра до Бога були винагороджені, коли замість Ісаака як жертву було надано барана — зрештою, йому не довелося вбивати свого сина!

Так утворився образ: Авраам уособлював Бога, а Ісаак — Ісуса, Сина, якого мали принести в жертву заради життя всього світу. Коли Бог наказав Аврааму зняти Ісаака з жертвника, це було прообразом воскресіння Ісуса з мертвих.

Після смерті Сари Авраам послав свого вірного слугу Еліезера, щоб той знайшов наречену для Ісаака. Він мав вирушити до Харана, де досі мешкала більша частина родини Авраама, і вибрати дівчину зі свого народу.

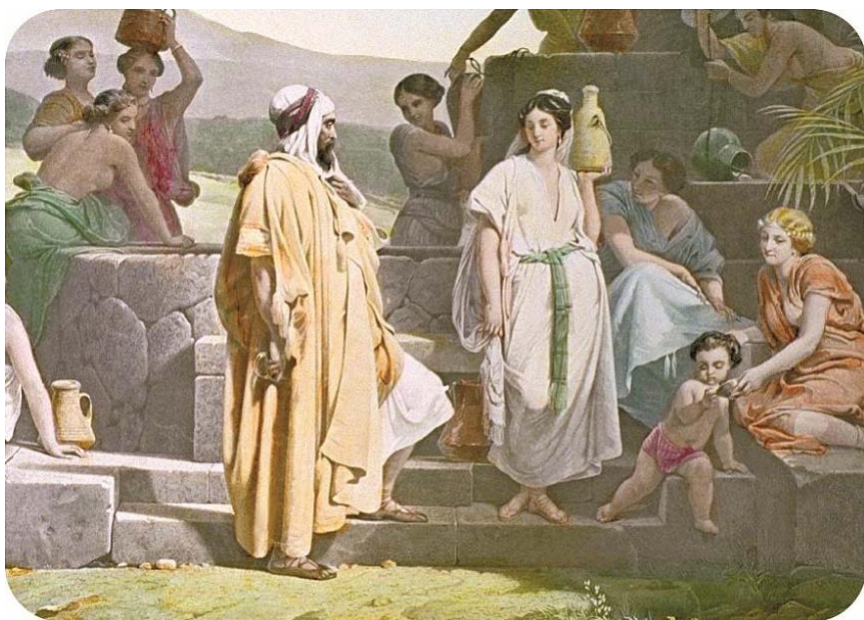
Еліезер взяв із собою десять верблюдів і багато слуг, а також прекрасні дари для дівчини та її родини. Це є прообразом того, як Бог посилає Свого Святого Духа, щоб вибрати наречену для Свого Сина, Ісуса. Ця «наречена» складатиметься зі 144 000 членів. Об'явлення 14:1

Коли Еліезер і його слуга дісталися Харана, вони були втомлені, голодні й спрагли. Еліезер молився, щоб та дівчина, яка дасть йому напиться води, а також напоїть його верблюдів, була тією, яку Бог обрав для Ісаака.

Ребека була чарівною дівчиною, молодою й чистою, і вона поклонялася єдиному істинному Богу. Напоївши Еліезера, його слуг та верблюдів водою з криниці, вона привела їх до дому свого батька, де їм надали їжу та притулок.

Коли мати та брат Ребеки почули повідомлення Еліезера, вони хотіли, щоб вона залишилася вдома на кілька днів, перш ніж вирушати до Ісаака. Але Еліезер вважав, що вони повинні вирушити наступного ранку, і Ребека, не вагаючись, сказала, що готова йти.

Був вечір, коли Ребека наблизилася до свого нового дому й побачила Ісаака на полі. Вона зійшла з верблюда, накрилася вуаллю й підійшла до нього. Разом вони символізують Христа та Його Церкву, які воскреснуть і будуть панувати над світом людства в наступному віці. Ця прекрасна історія описана в 24-му розділі Книги Буття.

Оригінальний слайд фотодрами

Ребека була чарівною дівчиною, яка поклонялася єдиному істинному Богу.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-27.pdf

Сон Якова про драбину

«Він побачив сходи, що стояли на землі, а верхівка їх сягала неба, і ангели Божі сходили та спускалися по них». Буття 28:12

Яків та Ісав були братами-близнюками, але вони не були схожими ні зовні, ні за характером. Ісав народився першим і був сильним, спортивним хлопцем; він понад усе на світі любив полювання. Яків був тихим і лагідним. Він часто думав про Бога та Його обіцянки і знав, що понад усе прагне Божого благословення.

Одного дня, коли Ісав повернувся додому з полювання, він був надзвичайно голодний. Яків готував густий овочево-м'ясний суп, який називався «потаж» і виглядав та пахнув дуже смачно. Ісав благав Якова дати йому трохи.

Яків завжди усвідомлював велику цінність обітниці, яку Бог дав Аврааму, а потім Ісааку. Він вважав її важливішою за земні багатства, які також були частиною спадщини первістка. Він попросив Ісава віддати йому обітницю первородства в обмін на юшку. Ісав тоді мало дбав про Божі обітниці; його цікавило лише те, щоб щось поїсти, тож він погодився на обмін.

Пізніше Яків обдурив Ісаака, який на той час вже осліп, змусивши його повірити, що він — Ісав, щоб батько дав йому благословення. Коли Ісав дізнався про це, він хотів убити Якова, бо тепер первородство здавалося йому ціннішим, ніж тоді, коли він його продав.

Яків втік від гніву Ісава. Тієї ночі він знайшов тихе місце, поклав камінь собі під голову, закутався у теплий плащ і заснув. Бог підбадьорив Якова, давши йому сон.

У сні він побачив сходи, що піднімалися від землі до неба. Вони були заповнені ангелами, які приходили й відходили. Бог слави стояв над ними, і Бог запевнив його, що забезпечив йому благословення його батька Ісаака, і що тепер Бог визнає Якова законним спадкоємцем великої обітниці Авраама.

Цей сон був зображенням виконання обітниці, даної Аврааму (Буття 28:14 та Дії святих апостолів 3:25). Він знову принесе мир і єдність між небом і землею, між Богом і людиною.

Оригінальний слайд фотодрами

Сон Якова запевнив його, що Бог чує його молитви.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-28.pdf

Виявлення плаща Йосипа

«Вони взяли плащ Йосипа, зарізали козла й занурили плащ у кров. Потім принесли прикрашений плащ своєму батькові». Буття 37:31, 32

Яків став батьком дванадцяти синів. Найстаршим сином був Рувим, який був добрим, але не мудрим. Симеон був розумним, але не добрим. Кожен із синів дуже відрізнявся від інших. Йо-сеф і Веніамін були наймолодшими і ще жили вдома, тоді як десять інших братів пасли отару. Яків особливо любив Йосефа і пошив йому прекрасний різнокольоровий плащ. Старші хлопці заздрили Йосефу, і коли він побачив два сні, які, здавалося, вказували на те, що вся родина колись вклониться йому, а він (Йосеф) благословить їх, це лише посилювало їхню заздрість.

Одного дня Йосип пішов у поля, щоб передати братам повідомлення та їжу від батька. Брати побачили, що він наближається, і змовилися позбутися його. Жорстокі брати продали його як раба каравану ізмаїльських купців, що прямували до Єгипту. Потім вони зарізали козла й обмазали кров'ю його прекрасний плащ. Коли вони віддали плащ Якову, той подумав саме те, що вони хотіли, щоб він подумав: Йосипа вбила дика звірина.

Яків був розбитий горем і сповнений гіркоти — ніхто не міг його втішити. Він плакав: «У скорботі я зйду до могили [*шеолу*] за своїм сином». Буття 37:35

Це перше вживання слова «*шеол*» у Біблії, і це єдине слово, перекладене як «*пекло*» у Старому Завіті за версією короля Якова. Яків не вважав, що його улюблений син потрапив до

місце вічних мук. Він не знав про існування такого місця. Дехто вчить, що оскільки «*шеол*» перекладається як «пекло» у поширених версіях, це означає місце вічного покарання, проте слова «пекло», «могила» та «яма» вживалися як синоніми для перекладу слова «*шеол*» у Старому Завіті. Біблійні вчені нині сходяться на думці, що воно просто означає гробницю або могилу (стан смерті).

У Новому Завіті подібне грецьке слово «*хадес*» означає гробницю або могилу. Деякі сучасні перекладачі залишають слова «*шеол*» і «*хадес*» неперекладеними (наприклад, у «Переглянутій стандартній версії»). Одне зі значень слова «пекло» — «місце, яке приховане або закрите». Ні з «*шеолом*», ні з «*хадесом*» не пов'язані ані вічний вогонь, ані вічні муки.

Оригінальний слайд фотодрами

Брати Йосипа продали його як раба купцям-ісмаїлітам.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-29.pdf

Йосип, проданий до Єгипту

«Ви хотіли зробити мені зло, але Бог обернув це на добро».

Буття 50:20

Бог пильнував за Йосипом. Його випробування та труднощі допомагали йому формувати характер, який зрештою приніс йому почесну посаду в Єгипті, поступаючись лише фараону!

Фараон мав два сни, які Йосип розтлумачив так: буде сім років достатку і сім років, коли не буде врожаю. Йосип наказав народу запастися достатньою кількістю зерна протягом перших семи років, щоб витримати роки голоду.

Голод торкнувся й родини Йосипа в Ханаані. Коли в них закінчилася їжа, десятеро синів Якова прийшли до Єгипту, щоб купити зерно. Вони й гадки не мали, що мають справу зі своїм братом, якого багато років тому продали в рабство.

Йосип поставився до них доброзичливо, хоча й не відкрив їм, хто він такий, а лише розпитував про їхню родину та давав їм зерно. Він сказав їм, що голод триватиме й їм знадобиться ще більше зерна. Він також сказав, що коли вони прийдуть знову, то мають привести з собою свого наймолодшого брата, Веніаміна, щоб довести, що вони не шпигуни.

Яків спочатку відмовився відпустити Веніаміна, але коли голод посилювався, він зрештою дозволив їм взяти його з собою. Проте, за його словами, якщо Веніамін не повернеться, це означатиме його смерть: «Ви у горі опустите мою сиву голову в могилу [шеол]». Буття 42:38

Це другий випадок у Біблії, коли вживається слово «шеол», що означає «могилу», але в перекладі короля Якова тридцять один раз було неправильно перекладено як «пекло». Якову навіть на думку не спадало, що його сини опиняться у місці палаючих мук і що він приєднається до них там — це вчення, що зневажає Бога. Ні, коли Яків промовляв ці слова, він очікував, що у смерті він буде несвідомим, що його більше не існуватиме. Еклезіаст 9:10

Йосип був прообразом Ісуса, якого також відкинули його брати (єврейський народ), але зрештою він був піднесений до місця честі та слави поруч із Небесним Отцем. І так само, як Йосип давав хліб єгипетському народу, так і Ісус дасть хліб вічного життя тим, хто бажає його прийняти й є слухняним, у наступному віці. Яка це прекрасна картина! Івана 6:48

Оригінальний слайд фотодрами

Йосип був прообразом Ісуса, якого також відкинули його брати.

Посилання на робочий аркуш до додаткового уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-30.pdf

Йосип і його брати

«Будьте лагідні й милосердні один до одного, прощайте один одного, як і Бог у Христі простив вам». Ефесян 4:32

Коли брати повернулися до Єгипту з Веніаміном, Йосип влаштував для них бенкет. Це здивувало братів і налякало їх, бо вони не знали, що він мав на думці. Нарешті Йосип відіслав своїх слуг і сказав братам, що він — їхній брат, якого вони продали в рабство. Він запевнив їх у своєму прощенні й пояснив, що Бог зробив так, щоб усі його важкі випробування обернулися на добро. Тепер він міг врятувати свою родину, а також усіх єгиптян від голодної смерті.

Брати були в нестямі від радості! Усі плакали й обіймалися, ледь вірячи, що це справді їхній брат. Йосип поцікавився про свого батька й сказав їм привести його та всі їхні родини до Єгипту, де було вдосталь запасів зерна для всіх. Фараон дав їм землю Гошен, найкращу землю для розведення худоби.

Тож Яків, якого тепер звали Ізраїлем, оселився в Гошені, і його народ почав процвітати. У них народилося багато дітей, і вони стали великим народом. Йосип сказав своїм братам: «Бог перетворив на добро те, що ви замислили на зло». Буття 50:20 (Жива Біблія)

Йосип є прообразом Христа та Його Церкви. Вони витримали й подолали свої випробування та жили згідно з Божими заповідями, якнайкраще могли. Це принесе їм найвищі почесті Царства. Брати Йосипа уособлювали євреїв, а єгиптяни — решту людства. І євреї, і язичники будуть благословенні завдяки славному возвеличенню Месії. Ісаї 25:6-9

Йосип у своєму передсмертному проханні хотів, щоб ізраїльтяни взяли з собою його кістки, коли вони повернуться до Ханаану. Родини Ізраїлю жили в Єгипті двісті п'ятнадцять років — від часу, коли Яків увійшов до Єгипту, до того моменту, коли на сцену вийшов Мойсей, щоб привести їх назад на батьківщину. Цей період становив другу половину 430 років від Авраамового завіту до їхнього виходу. Буття 47:28; Вихід 12:41

Ми бачимо, як Йосип довіряв Богові завдяки своєму знанню обітниці, даної Аврааму. Так само було й з усіма праведниками минулого, і той самий принцип діє й сьогодні!

Оригінальний слайд фотодрами

Йосип сказав своїм братам, що він — той самий брат, якого вони продали в рабство.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-31.pdf.

Мойсей — визволитель

«Я візьму вас собі за народ, і буду вашим Богом. Тоді ви пізнаєте, що Я — Господь, Бог ваш, Який вивів вас з-під ярма єгиптян».

Вихід 6:7

Коли помер Яків, епоха патріархів, таких як Ной, Авраам та Ісаак, добігла кінця, що означало кінець Божої особливої милості до окремих осіб. Тепер Його милість була спрямована на народ Ізраїлю. Усі родини розрослися; їх називали «дванадцятьма племенами Ізраїлю».

Родини продовжували розмножуватися, аж поки єгиптяни не почали турбуватися, що ізраїльтяни стануть надто могутніми, а може, навіть захоплять їхню країну. Вони зробили з євреїв рабів і змушували їх важко працювати, але ті все одно розмножувалися. Тож було видано наказ, щоб усіх єврейських хлопчиків вбивали. Вихід 1:16

Коли Мойсею виповнилося три місяці, його поклали в маленький критий кошик, який виготовила його мати, і пустили по течії річки Ніл. Його старша сестра, Міріам, пильнувала за ним з-поміж очерету на березі річки.

Там його знайшла єгипетська принцеса і принесла до палацу свого батька, який був фараоном, щоб він виріс як єгиптянин. Матір Мойсея попросили доглядати за ним — напевно, вона відчувала, що її молитви про безпеку свого маленького сина були почуті.

Мойсей отримав чудову освіту в «усіх науках єгиптян», а також те виховання, яке він отримав би від своєї єврейської матері. Але Мойсей не міг насолоджуватися почестями, які мав у Єгипті, через те, як переслідували його народ.

Зрештою він убив єгиптянина, захищаючи знущеного ізраїльтянина, і втік до землі Мадіамської. Там він став пастухом і прожив сорок років.

Коли Бог вирішив, що настав час ізраїльтянам вийти з Єгипту, Він призначив Мойсея їхнім провідником. Його брата, Аарона, призначили говорити від імені ізраїльтян при дворі фараона.

Це доручення Мойсей отримав біля палаючого куща. Це був кущ, який, здавалося, горів, але не згорав! Мойсей отримав важливий урок смирення, живучи в Мідіані, і тепер Бог міг використати його у Своїх планах щодо повернення ізраїльтян до Ханаану. Так Мойсей став великим провідником і Божим чоловіком, якого боявся фараон і якого потребували до євреїв. Дії святих апостолів 7:30–36

Оригінальний слайд фотодрами

Немовля Мойсей було покладено в кошик
у річці Ніл і його знайшла принцеса.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку:
www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-32.pdf

«Відпусти мій народ»

«Коли я побачу кров, я проходжу повз вас. Жодна руйнівна пошесть не торкнеться вас, коли я вражу Єгипет». Вихід 12:13

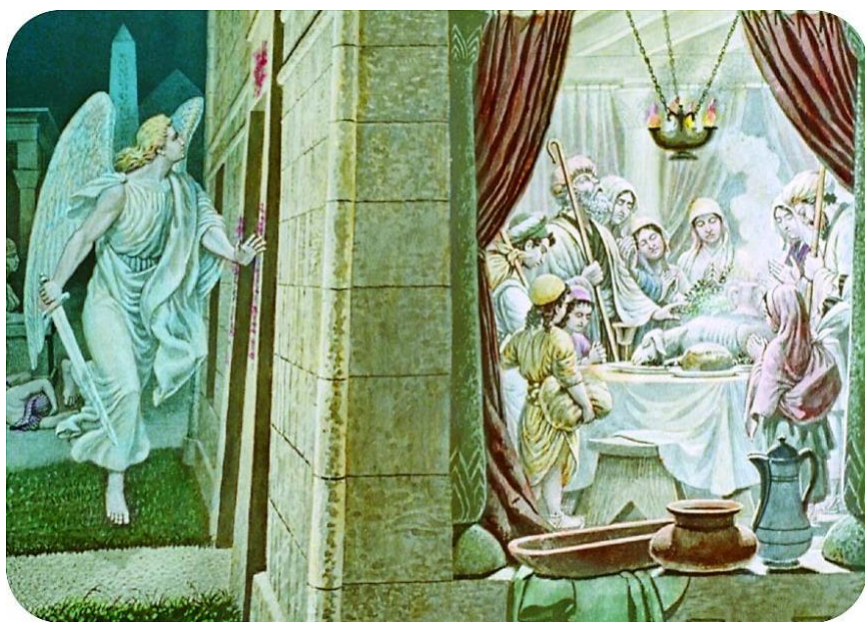
Відпусти мій народ! Раз за разом Мойсей та Аарон приходили до фараона з цим посланням від Бога. Але фараон не мав наміру відпускати ізраїльтян; вони були рабами і важко працювали на єгиптян. За часів правління цього фараона було виготовлено більше цегли, ніж у будь-який інший період в історії Єгипту. Єгипетські наглядачі змушували ізраїльтян працювати важче, ніж будь-коли, вважаючи, що це утримає їх від повстання.

Звісно, Бог знав, у якому становищі перебував Його народ. Він послав різні кари, щоб змусити фараона відпустити народ. Води Нілу перетворилися на кров, тисячі жаб вилізли з річки й заповнили домівки — ліжка, печі й навіть тісто для хліба! Коли жаби загинули, з'явилися воші, а потім усюди заповнили мухи. Єгипетська худоба захворіла на смертельну хворобу, єгиптяни вкрилися фурункулами, з неба впав град, щоб спустошити землю, а мільйони сарани з'їли всю рослинність, яку залишив град. Потім темрява огорнула весь Єгипет — темрява настільки густа, що її можна було відчутися на дотик! Та фараон і досі не хотів відпустити ізраїльтян.

Нарешті ізраїльтянам було наказано вибрати ягня — самця, віком не більше одного року, без жодних вад. Чотирнадцятого дня місяця Нісана вони мали зарізати й засмажити ягня цілим разом із гіркими травами. Тим часом вони мали спакувати свої речі, зібрати свої стада та худобу й підготувати все до подорожі. Бог мав послати ангела смерті по всій землі Єгипту, і первісток чоловічої статі в кожній родині мав загинути.

До євреїв смерть не прийде, якщо вони візьмуть кров ягняти й покроплять нею одвірки та перекладини своїх будинків. Це буде знаком для ангела, щоб він оминув той дім.

Опівночі ангел Божий пройшов по всій землі Єгипту, і загинули всі первістки чоловічої статі — як люди, так і тварини. Єдине, що фараон любив більше за себе самого, — це був його син, і його смерть стала для нього страшним ударом. Він покликав Мойсея і наказав йому негайно покинути Єгипет, взявши з собою всіх ізраїльтян.

Оригінальний слайд фотодрами

Ангел смерті не вразив ізраїльтян, бо вони були
«під захистом крові».

Посилання на додатковий робочий аркуш до
уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-33.pdf

Досвід Ізраїлю в пустелі

«Наші предки їли манну в пустелі, як написано: Він дав їм хліб з неба, щоб вони їли». Івана 6:31

Нарешті ізраїльтяни звільнилися від рабства. Вони розпочали довгу подорож пустелею до землі Ханаанської. Бог вів їх вдень хмарою, а вночі — стовпом вогню. Протягом сорока років, що вони блукали пустелею, ізраїльтяни отримали багато уроків віри.

Щоночі Бог посилав їм манну на їжу. Щоранку потрібно було витратити час і проявити терпіння, щоб зібрати й приготувати ці дрібні зернятка. Кожній людині дозволялося взяти один омер — приблизно сім пінт. Манна псувалася через двадцять чотири години, за винятком тієї, що була зібрана на шостий день: вона залишалася свіжою протягом суботи.

Незважаючи на все, що Бог для них зробив, ізраїльтяни незабаром стали незадоволені манною. Вони сумували за єгипетською рибою, а також за огірками, цибулею та динями (Числа 11:5, 6). Тож Бог послав вітер з моря, і з цим вітром прилетіло багато птахів (так званих перепелів). Перепели втомилися від довгого польоту; вони летіли низько, тож люди легко їх ловили. Вони їли, їли й їли — так багато, що багато хто захворів, а дехто й помер.

У різні часи народ скаржився Мойсею, бо не було води для пиття. Він підсолодив воду в Марі, кинувши туди певне дерево. Іншим разом він ударив жезлом по скелі, і з неї виринула вода, щоб освіжити народ. Яка прекрасна картина смерті Ісуса (удар по скелі), а вода, що виринула, символізує велику річку істини, яка з'явилася завдяки Його смерті.

Ще одним випробуванням стала пошесть вогняних змій. Бог наказав Мойсею виготовити мідну змію й підняти її на жердину, щоб усі могли її бачити. Коли народ дивився на мідну змію, він зцілювався від укусів змій. Змії символізували гріх, що приносить смерть. Бог дав життя світу, ураженому гріхом, через розп'яття Ісуса. Його вважали грішником, щоб одного дня все людство могло звільнитися від гріха та смерті.

Чоловік на ім'я Корах очолив змову проти керівництва Мойсея. В результаті Корах і ті, хто був з ним, були поглинуті землетрусом. Це є прообразом того, як сатана та всі противники Месії загинуть у другій смерті в наступному віці.

Оригінальний слайд фотодрами

Мідний змії був символом смерті Ісуса.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-34.pdf

Завіт Закону на горі Синай

«Якщо ви будете дотримуватися моїх постанов і ретельно виконувати мої заповіді... Я ходитиму серед вас і буду вашим Богом, а ви будете моїм народом». Левит 26:3, 12

Ізраїльтяни зверталися до Мойсея за настановами. Вони скаржилися йому, коли їм щось не подобалося, хоча й розуміли, що Божі благословення завжди надходили саме через нього. Мойсей був їхнім посередником. Це той, хто налагоджує дружні стосунки між двома сторонами, що не можуть дійти згоди. Мойсей пояснював народу Божу волю та благу у Бога прощення, коли вони грішили проти Його законів.

Бог дав ізраїльтянам багато правил, або законів; найважливіші з них називаються Десятьма заповідями. Мойсей піднявся на гору Синай, де Бог пояснив йому закон. Деякі з них були правилами щодо здоров'я: що їсти, що робити, коли хтось захворів; інші вказували, як чесно вести справи. І, що найважливіше, закон навчав народ, як поводитися з Богом і один з одним. Увесь народ погодився: «Ми будемо робити все, що сказав Господь». Вихід 19:8

Закон був досконалим, а ізраїльтяни, будучи недосконалими, не могли його дотримуватися. Бог знав це, але дозволив їм спробувати, оскільки це допомогло б їм усвідомити свою потребу в Спасителі. Однією з найбільших милостей і доброти Бога є Його обіцянка, що в Царстві ізраїльтяни воскреснуть, і Він укладе з ними новий завіт. Їм буде легше дотримуватися цього Нового Завіту, і, якщо вони це зроблять, вони житимуть вічно на землі.

Мойсей був посередником між Богом та ізраїльтянами в пустелі, що символізує Христа (Христа та Його Церкву) як посередника між Богом і людством у Тисячолітньому царстві.

Десять заповідей (Вихід 20:3–17)

1. Нехай не буде в тебе інших богів перед лицем Моїм.
2. Не роби собі жодного різьбленого зображення чи ідола, щоб поклонятися йому.
3. Не вживай імені Господа, Бога твого, даремно.
4. Пам'ятай про день суботній, щоб святити його.
5. Шануй свого батька й матір.
6. Не вбивай.
7. Не чини зради своєму чоловікові чи своїй дружині.
8. Не кради.
9. Не говори неправди про інших людей.
10. Не жадай того, що належить іншим.

Оригінальний слайд з фотодрами

Десять заповідей були дані Богом Мойсею на горі Синай.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-35.pdf

Типовий скинія

«Ці жертви є щорічним нагадуванням про гріхи, бо кров биків і козлів не може зняти гріхи». До євреїв 10:3, 4

З скинії ми можемо винести багато уроків. Цей дивовижний намет для поклоніння був збудований згідно з Божими вказівками, які Він дав Мойсею. Його потрібно було ретельно виготовити, адже він мав бути зображенням Божого плану на віки.

Народ охоче допомагав у будівництві скинії. Вони принесли набагато більше срібла, золота та прекрасних тканин, ніж було потрібно. Найкращі художники та найвправніші майстри доклали максимум зусиль, щоб створити її. Вихід 12:35, 36; 35:29–32; 36:5

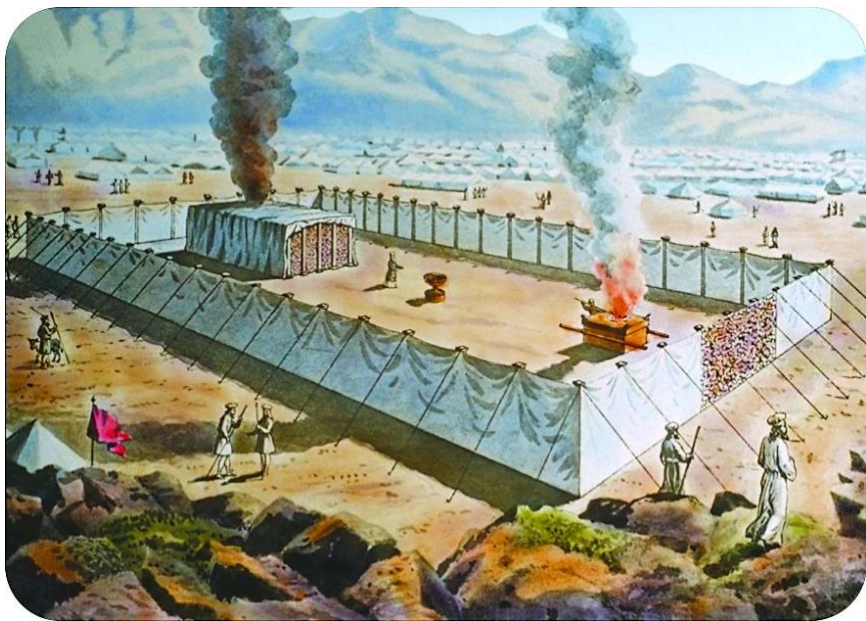
Щороку, у День Покаяння, на вівтарі у зовнішньому дворі скинії приносили в жертву бичка. Хоча протягом року спалювали багато інших жертв, ця була особливою. Це був спосіб, яким народ показував Богові, що він усвідомлює свою гріховність і прагне стати кращим — він хотів бути Його народом.

Бик уособлював людське життя Ісуса, і все, що сталося з биком, згодом сталося з козлом, який уособлював 144 000 членів церкви. Оскільки Ісус добровільно помер на хресті — досконалий чоловік (Ісус) за досконалого чоловіка (Адама) — все людство воскресне до життя на землі й отримає можливість жити вічно.

Двір, Святе та Святе Святих, меблі, священики та жертви скинії ілюстрували найважливіші риси божественного плану. Трьома предметами меблів у Святому були: золотий свічник, що символізував світло

істини; стіл, на якому лежав так званий хліб Присутності, що символізував Старий і Новий Завіти; та жертвник для кадила, що символізував освячений церковний клас, який безперервно приносить Богові кадило віри, любові та послуху.

Єдиним предметом обстановки у Святому Святих був Ковчег Завіту. Це була скриня розміром приблизно з кедровий скриньку, покрита золотом зсередини й зовні, з кришкою з чистого золота. На кришці були два золоті ангели, а між ними сяяло яскраве світло, яке свідчило про присутність Бога серед Свого народу. Усередині ковчега знаходилися дві скрижалі Закону, жезл Аарона, що зацвів, та золотий посуд із манною, яка ніколи не псувалася. Усе це були образи, що ілюстрували окремі частини великого Божого плану.

Оригінальний слайд фотодрами

Скинія містить багато образів, що ілюструють Божий план.

Посилання на допоміжний робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-36.pdf

Переправа через Йордан

«Коли ти проходитимеш крізь води, Я буду з тобою; і коли ти проходитимеш крізь річки, вони не затоплять тебе». Ісаї 43:2

Мойсей, вірний вождь ізраїльтян, помер на горі Небо. Йошуа, його друг і послідовник, став новим вождем. Народ блукав у пустелі сорок років через свою невірність Богу. Нарешті Бог привів їх до річки Йордан, за якою лежала Ханаан, обітована земля.

Минуло чотириста сімдесят років від того часу, як Бог обіцяв дати Ханаан Аврааму, до того, як його нащадки насправді перейшли Йордан і почали усадковувати цю землю.

Канаани, без сумніву, почувалися в безпеці від нападу, оскільки Йордан був стрімкою річкою, а в ту пору року вона виходила з берегів і була набагато ширшою, ніж зазвичай.

Ми не знаємо точно, як саме Бог стримав води Йордану, але, можливо, сталося ось що: приблизно за двадцять миль вище від табору до євреїв, у місці під назвою Адам, величезна кількість землі зійшла зі схилу пагорба в річку. Вода більше не могла текти так, як раніше — вона не могла прорватися крізь ту величезну купу землі. Незабаром річка з того боку зсуву почала висихати. Тепер народ міг перейти пішки через те місце, де ще недавно текла річка Йордан.

Священики, несучи Ковчег, очолювали народ. Коли вони дійшли до середини русла річки, вони зупинилися й стояли, доки не перейшло все ізраїльське військо.

Дванадцять великих каменів (по одному на кожне плем'я) взяли з русла Йордану й склали на березі. Так само дванадцять каменів

з берега було покладено на русло річки, де стояли священники. Ці дві купи каменів стали пам'яткою про чудо, що сталося. Йошуа 3:17; 4:1-10

Земля Ханаанська була прообразом стану нової землі в Тисячолітньому царстві. Йордан символізує вирок смерті, винесений людству. У Царстві люди пізнають праведні закони Бога. Дехто, однак, захоче повернутися до старих звичаїв, що принесли стільки страждань. Якщо вони й надалі чинитимуть опір законам Царства, їх буде відсічено другою смертю, з якої немає воскресіння.

Оригінальний слайд фотодрами

Люди перейшли річку Йордан, бо Бог стримав її води.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-37.pdf

Завоювання Ханаану

«Не бійтеся й не лякайтеся. Будьте сильними та мужніми». Йошуа 10:25

У Біблії є багато незвичайних історій, які розповідають нам про Божі дії та піклування про Свій обраний народ — ізраїльтян.

У Ханаані місто Єрихон було укріплене потужними стінами для захисту від ворогів. Бог наказав Йошуа захопити місто дивним способом. Після семи днів обходу міста з сурмленням у труби стіни обвалилися. Йошуа та його невелике військо змогли легко захопити місто.

Історія про «довгий день» Йошуа звучить дивно, адже, як здається, він попросив сонце й місяць зупинитися; однак це не слід розуміти буквально. Навряд чи Бог би свавільно призупинив усі закони нашого всесвіту, щоб зробити щось подібне. Писання говорить про *сонячне світло* та *місячне світло*. Можливо, їх затьмарила сильна буря, під час якої на ворогів Йошуа посипався великий град, що вбив багатьох. Глибока темрява, мабуть, налякала мідіанців і збила їх з пантелику. Вони були звикли до яскравих сонячних днів і, справді, навіть поклонялися сонцю! Темрява дня та безмісячна ніч дали Йошуа перевагу, і він виграв битву. Це один із способів тлумачення того, що сонце та місяць «зупинилися». Йошуа 10:12-15

Гідеон мав військо з 32 000 воїнів, але Бог наказав йому скоротити їхню кількість до трьохсот! З цим крихітним військом Гідеон розгромив мідіанців, і в країні панував мир протягом сорока років. Прочитайте захоплюючу розповідь про невеликий загін Гідеона в 6, 7 та 8 розділах Книги Суддів.

Інший воєначальник, Єфта, пообіцяв Богові, що віддасть Йому перше, що зустріне його на шляху додому після перемоги над аммонітянами. «Перше», що вийшло йому назустріч, виявилось його дочкою — його єдиною дитиною! Єфта розумів, що обітниця, дана Богові, — це серйозна справа: якщо не хочеш виконувати обітницю, не давай її (Еклезіаст 5:4, 5). Його дочка думала так само і не повстала проти батька. Вона попросила в нього лише трохи часу, щоб піти в гори з деякими своїми подругами й підготуватися до життя без чоловіка та дітей; решту свого життя вона присвятила б служінню Богу. Книга Суддів 11

Оригінальний слайд фотодрами

Дочку Єфта батько віддав Господу. Вона жила без чоловіка, повністю присвятивши себе Богу.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-38.pdf.

Помазання Давида

«Не дивись на його зовнішність і на його зріст... Господь не дивиться на те, на що дивиться людина. Людина дивиться на зовнішність, а Господь дивиться на серце». 1-а книга Царств 16:7

Ізраїльтяни хотіли мати царя, так само як і народи навколо них мали своїх царів. Бог був їхнім невидимим царем, а пророк Самуїл керував ними та судив їх згідно з вказівками Господа. Але ізраїльтяни хотіли людського царя та царської родини, яка б жила в палаці! Щоб догодити народу, Бог обрав Саула першим царем Ізраїлю.

Саул був високим, сильним, вродливим і, спочатку, смиренным. На початку він вів народ правильним шляхом. Але через кілька років він став недбало ставитися до дотримання Божих заповідей.

Бог наказав Саулу напасти на амалікітян і повністю знищити їх та все їхнє майно. Натомість Саул і його воїни полонили їхнього царя та залишили собі найкращих овець і волів, а також усе інше, що їм сподобалося. Коли Самуїл запитав його, чому він так вчинив, Саул відповів, що хотів принести цих тварин у жертву Богові. Але Самуїл сказав йому, що Бог набагато більше цінує послух, ніж жертву (1-а книга Царств 15:22). Зрештою, Бог відібрав у Саула царство.

Бог сказав Самуїлу, що обрав одного з синів Іессея наступним царем Ізраїлю, і Самуїл мав помазати його. Перед Самуїлом пройшли семеро синів Іессея; це були високі й вродливі юнаки, але Бог відкинув їх усіх. Самуїл здивувався й запитав Іессея, чи це всі його сини. Іессей відповів, що наймолодший, Давид, перебуває надворі й пасе овець. Коли Давид прийшов

перед Самуїла, Бог сказав: «Встань і помаж його; це він». Самуїл вилив оливкову олію на голову Давида, і Дух Господа Бога зійшов на Давида. 1-а книга Царств 16:12, 13

Нас особливо цікавить історія Давида, бо його ім'я означає «улюблений», а також тому, що він був образом Христа — Ісуса та Його вірних братів, Церкви.

Давид був помазаний за багато років до того, як став царем. Так само, як роки випробувань і випробувань, які пережив Давид, мали підготувати його до посади царя, так і Ісус та Церква також мають період випробувань і випробувань, щоб підготуватися до своїх ролей як царів і священників у наступному віці.

Оригінальний слайд фотодрами

Давид був помазаний за багато років до того, як фактично став царем.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-39.pdf .

Ревнощі Саула

«Заздрість жорстока, як могила».

Пісня пісень 8:6 (Король Яків)

Цар Саул був високим чоловіком, привабливим на вигляд, і мав велику мудрість. З людської точки зору він був майже ідеальним. Але цар Саул намагався правити народом так само, як правили інші царі. Він повністю ігнорував той факт, що його царство відрізнялося від інших царств. Він також не зважав на те, що Бог був справжнім царем Ізраїлю, а він, як цар, лише представляв Бога і мав у всьому керуватися Ним.

Давид, навпаки, прагнув виконувати Божу волю і каюся щоразу, коли припускався помилки. Його називали «чоловіком за серцем Божим». 1-а книга Царств 13:14; Дії святих апостолів 13:22

Коли Саул ставав надзвичайно нервовим і пригніченим, він радівав музиці Давида, яка підбадьорювала його. Коли Саул відчайдушно боявся Голіафа та філістимлян, він був вдячний за хоробрість Давида, яка врятувала битву. Але коли народ хвалив Давида більше, ніж Саула, цар надзвичайно розлютився й заздрих, і намагався вбити юнака.

Саул намагався заручитися допомогою свого сина Йонатана у своєму злому плані вбити Давида, але Йонатан любив Давида і допоміг йому втекти від гніву батька. Хоча помазання Давида трималося в таємниці, Саул усвідомив, що Божа милість була з цим юнаком, що лише посилювало його почуття заздрості.

Для Давида було важким випробуванням чекати на Божий час, щоб стати царем Ізраїлю, оскільки його життя постійно перебувало в небезпеці через розлюченого Саула. Проте він отримав багато цінних уроків терпіння!

Давид був смиренним, але водночас і відважним. В ім'я Господа він безстрашно вбив Голіафа. Давид був відважним, але водночас і милосердним. Коли Саул намагався вбити Давида, той втік і сховався, щоб врятувати своє життя. Але двічі, коли Давид міг убити Саула, він не зробив цього, хоча інші вважали, що він мав би це зробити. Він сказав: «Я не підніму руки на свого пана, бо він — помазанець Господній». 1-а книга Царств 24:10

У гніві та заздрості цар Саул намагався вбити Давида.

Посилання на робочий аркуш до додаткового уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-40.pdf

Саул не слухається Бога

«Чому ти не послухався Господа? Чому ти накинувся на здобич і вчинив зло в очах Господа?»

1-а книга Царств 15:19

Бог дав цареві Саулу особливі вказівки через Свого пророка Самуїла. Однак Саул завжди був свавільним і робив все по-своєму. Амалікітяни були нечестивим народом. Коли вони воювали з Ізраїлем, Бог наказав Саулу вбити кожного з них і не брати нічого з їхнього майна.

Саул не тільки взяв у полон царя Агага, а й забрав найкращих тварин, сказавши Самуїлу, що планує принести їх Богові в жертву. Урок, який ми маємо винести з цього, міститься у відповіді Самуїла Саулу: «Слухняність краща за жертву». 1-а книга Царств 15:22

Якби вбиті люди потрапили у вічні муки (пекельний вогонь), то було б жахливо, якби Бог наказав їх усіх вбити. Але Біблія не вчить, що існує таке жахливе місце для «померлих». Завдяки смерті та воскресінню Ісуса всі родини землі будуть повернені до життя під час воскресіння. Бог засудив Адама до смерті, що означало, що всі помруть. Тому не має значення, чи люди помирають від голоду, війни чи хвороб. У Царстві Бог воскресить усіх і дасть їм можливість жити вічно в набагато кращих умовах.

Воскресіння всіх людей — це найдивовижніша істина, про яку вчить Біблія (Осії 13:14; Івана 5:28, 29). Усі, хто в цьому житті не отримав знання про Бога, матимуть шанс пізнати Його та Його дивовижний план у наступному віці, коли правитиме Месія.

У минулому багато людей перебували в невіданні, оскільки їм не дозволяли вивчати Боже Слово або вони не вміли читати. У Середньовіччі Біблій було небагато, оскільки їх доводилося

переписувати їх вручну; на створення навіть однієї Біблії йшли місяці й роки. Оскільки сьогодні ми маємо друкарські верстати, у нас є багато Біблій, з яких можна читати, вивчати й дізнаватися про Божі плани та наміри щодо всього людства. Більшість людей тепер можуть дозволити собі мати вдома кілька Біблій, а також конкорданції, біблійні словники та інші посібники для вивчення.

Оригінальний слайд фотодрами

Усі, хто загинув у стародавніх битвах, воскреснуть.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-41.pdf

Відьма з Ен-Дору

«Нехай серед вас не знайдеться нікого, хто... займається чаклунством..... Кожен, хто робить це, є огидним для Господу». Второзаконня 18:10-12

Ангелам, які були неслухняними ще до потопу, більше не було дозволено жити на землі, як людям. Їм також не було дозволено повернутися до своєї колишньої домівки на небі.

Їхнім покаранням за непокору стало обмеження перебування в просторі навколо Землі. Там вони могли невидимо впливати на тих людей, які дозволяли собі бути «використаними» ними. Тих, кого так використовували, називають медіумами, і вони співпрацюють з ангелами сатани, щоб обманювати інших людей. Розумно триматися від них подалі. Мойсей застерігав ізраїльтян виганяти всіх чаклунів і відьом із завойованих ними земель або страчувати їх.

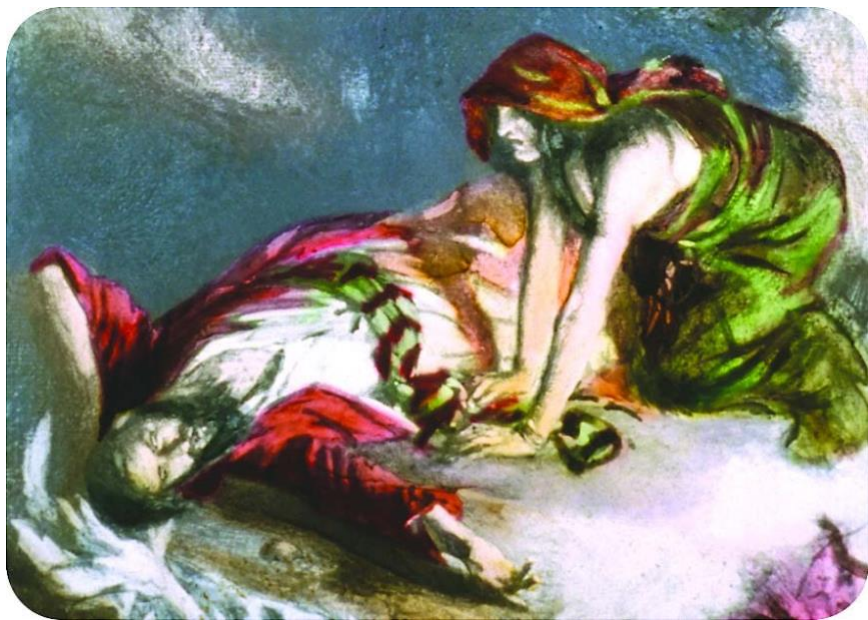
Філістимляни зібралися, щоб битися з військом царя Саула, і переляканий цар знав, що не зможе перемогти, але сподівався знайти допомогу. Колись Бог керував ним, але тепер він згрішив проти Бога, тож не міг розраховувати на благословення з того джерела. У відчаї Саул звернувся до відьми в Ен-Дорі, щоб вона зв'язалася з померлим Самуїлом і порадилася з ним. 1-а книга Царств 28:3-25

Оскільки Самуїл був мертвий і насправді не міг відповісти чаклунці, його роль взяли на себе злі духи або занепалі ангели. Вони надали чаклунці інформацію, яку вона використала, щоб переконати Саула, ніби вона справді бачила Самуїла й розмовляла з ним.

Вона сказала Саулу, що його військо програє битву наступного дня, а він сам і його сини загинуть. Коли битва дійсно відбулася,

Саул і троє його синів загинули (в тому числі близький друг Давида, Йонатан), але один син, Іш-Бошет, вижив, правив Ізраїлем як цар протягом двох років і був убитий двома своїми воєначальниками. 2-а книга Царств 2:10; 4:5-7.

Падші ангели співпрацюють із Сатаною, щоб продовжувати поширювати брехню, яку Сатана сказав Єві в саду: «Ви аж ніяк не помрете» (Буття 3:4). Хоча медіуми стверджують, що отримують інформацію від тих, хто помер, Біблія запевняє нас, що «мертві нічого не знають». Еклезіаст 9:5, 10

Оригінальний слайд фотодрами

Відьма з Ен-Дору використовувала злих духів, щоб видати себе за померлого Самуїла.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку:
www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-42.pdf

Догана Давиду

«Господь карає тих, кого любить». Послання до євреїв 12:6

Біблія абсолютно чесна, коли описує людей. Про гріхи царя Давида згадується так само докладно, як і про його добрі та героїчні вчинки. Давид був скромним пастухом; він став хоробрим воїном і був люблячим другом сина царя Саула, Йонатана. Він був вірним підданим царя, який його ненавидів.

Але Давид піддався плотській слабкості, коли наказав вбити в бою одного зі своїх воїнів, Урію, щоб одружитися з його прекрасною дружиною Вірсавією.

Бог послав свого пророка Натана до царя Давида, який притупив свою совість щодо свого гріха. Натан розповів цареві історію про заможного чоловіка, який вкрав вівцю у бідняка. Давида розлютило, що таке могло статися, і він запитав Натана, як звали того чоловіка.

Пророк проголосив: «Ти й є той чоловік!» Це змусило Давида упокоритися, коли він усвідомив свою жахливу помилку; він заплакав і попросив Бога пробачити його. Оскільки він щиро покався, Бог і справді пробачив його, проте все ж покарав Давида за його злий вчинок. 2-а книги Царств 12:1–25

Чесність Біблії проявляється як у Старому, так і в Новому Завіті. Хоча Авраам був вірним і називався «другом Божим» (Якова 2:23), він все ж робив помилки у своєму житті.

Апостоли мали багато вад. Коли Ісуса звинуватили й засудили на смерть на хресті, його улюблений друг Петро так злякався, що навіть не хотів визнати, що знає Ісуса. Павло, апостол, який зайняв місце Юди, раніше був жорстоким Савлом з Тарсу. Він погодився на побиття камінням Степана й спричинив чимало

переслідувань ранній церкві. Петра та Івана називали «неосвіченими, простими людьми». Дії святих апостолів 4:13

Бог любить нас і допомагає нам, коли ми просимо Його про прощення та прагнемо стати кращими. Незважаючи на свої гріхи, Давид у глибині душі був вірним Богу. Він став найулюбленішим царем Ізраїлю, і Бог пообіцяв, що майбутнє царство прийде через його нащадків.

Оригінальний слайд фотодрами

Натан сказав цареві Давиду: «Ти той чоловік!»

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку:
www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-43.pdf

Соломон у всій своїй славі

«Страх [пошана] перед Господом — це початок мудрості».

Приповіді 9:10

Цар Давид любив Бога всім серцем, але більшу частину свого життя він провів у боях. Коли він захотів збудувати храм для Бога, йому не дозволили цього зробити. Давид переживав горе, випробування та отримував уроки, так само як і весь Божий народ протягом свого земного життя.

Цар Соломон був другим сином Давида та Вірсавії. Незадовго до смерті свого батька він став третім царем Ізраїлю. Його виховував пророк Натан. Його правління було мирним і процвітаючим, і йому дозволили збудувати храм Божий. Світ дивувався його мудрості та великим багатством. Соломон був подібний до Божого народу в небесній славі — здатний мудро благословляти з рясних багатств.

Слава Соломона поширилася по всьому цивілізованому світу. Цариця Шеби, яка мешкала на півдні Аравії й також була дуже заможною, приїхала до нього в гості, щоб на власні очі все побачити. Вона була вражена побаченим і сказала: «Мені розповіли навіть не половину того, що я побачила». 3-а книга Царств 10:7

Після смерті Натана Соломон звернувся до поклоніння язичницьким богам. Тому Бог позбавив його привілею мати Месію, Ісуса, народженого з його роду.

Ісус був досконалим Сином Божим і набагато мудрішим за Соломона. Дивно, але народ Палестини не цінував Ісуса. Вони прагнули великого воїна, сильного атлета, багатого царя, кмітливого правителя. Вони чули, як Ісус, син бідного тесляра, говорив про квіти, рибу та простих людей. Мало хто був вражений.

«Очі» нашого розуміння мають відкритися, щоб ми змогли по-справжньому оцінити духовні речі (Матвія 13:16). Лише тоді ми зможемо побачити довжину, ширину, висоту та глибину Божої любові.

Лише небагатьом відкриються очі в наш час (під час так званого віку Євангелія). У Царстві всі дізнаються про любов, мудрість і великі багатства Бога та Його улюбленого Сина. Тоді вони будуть поклонятися своєму Творцю в душі й істині. Івана 4:24; 12:32

Оригінальний слайд фотодрами

Цариця Шеби була вражена величчю Соломона!

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-44.pdf

Храм

«Храм Божий є святим, і ви — цей храм».

1 Коринтян 3:17

Цар Давид дуже прагнув збудувати храм, дім Господній, але Бог не дозволив йому цього зробити через війни та кровопролиття, що відбувалися під час його правління (1-а Хронік 22:8). Цар Давид уособлював членів церкви, поки вони перебувають тут, на землі.

Цар Соломон, який уособлював членів Церкви після їхнього прославлення, все-таки збудував храм Божий. Його мирне правління символізувало царювання Христа в Тисячолітньому царстві.

Скинія в пустелі символізувала тимчасове житло Бога серед ізраїльтян. Пізніше на її місці було збудовано храм, і це дало людям зрозуміти, що Бог завжди буде жити серед них.

У чому полягає різниця між скинією та храмом? Скинія — це тимчасова споруда, а храм — постійна споруда.

Скинія символізує Церкву в епоху Євангелія, адже це її тимчасове житло, поки вона готується і будується як духовний храм.

Храм символізує Церкву у славі. На будівництво храму Соломона пішло сім років і тисячі робітників. Його звели без звуку молотка, сокири чи будь-якого залізного знаряддя (3-а книга Царств 6:7). Так само кожного члена Церкви готують і шліфують для місця у духовному храмі, хоча інші й не мають уявлення про те, що відбувається.

Храм був прекрасним місцем для молитви та поклоніння Богу, подалі від галасу світу. Він був святим, відокремленим від

світу для поклоніння Богу. Він був прекрасним і славним, і збудований, щоб стояти вічно. Але храм Соломона був зруйнований у 606 році до н. е., коли халдеї завоювали Юдею. Набагато пізніше, за часів Ісуса, цар Ірод збудував на тому самому місці інший храм великої пишноти. Зрештою, він також був зруйнований.

Послідовники Христа Ісуса готуються зайняти своє місце в Божому духовному храмі. Так само, як Давид присвятив своє життя боротьбі з ворогами Божого народу, так і святі присвячують своє життя боротьбі з гріхом у своєму житті. Усі вірні Божі святі стануть «живими каменями» у Його храмі. 1 Петра 2:4, 5

Оригінальний слайд фотодрами

Давиду не було дозволено збудувати храм, оскільки він був воїном.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-45.pdf

Ілля та жерці Ваала

«Якщо Господь є Богом, то йдїть за Ним». 3-а книга Царств 18:21

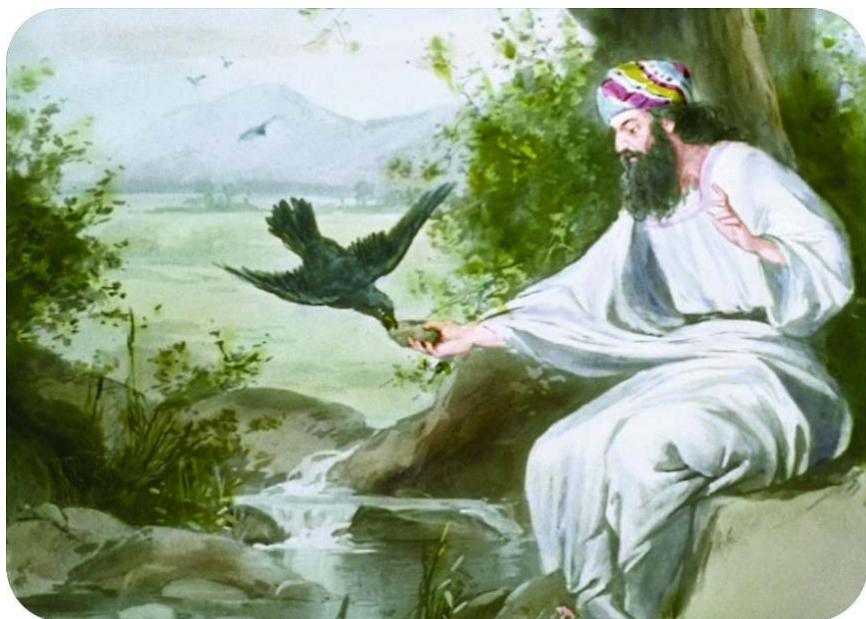
Ілля Тїшбїтянин був вірним слугою і пророком Божим. У той час царем Ізраїлю був Ахав. Його дружина, Ієзавель, яка була надзвичайно нечестивою, молилася богам свого батька — Ашері, богині лісу, яку уособлювали дерева та дерев'яні стовпи, та Ваалу, якого уособлювали кам'яні стовпи. Вона також привезла сотні фальшивих пророків зі свого рідного міста Тиру, щоб вони навчали народ молитися до них. Найгірше було те, що вони вбивали справжніх пророків Божих.

Ілля (чис ім'я означає «Мій Бог — Єгова») сміливо протистояв могутньому Ахаву й сказав йому, що на землі буде велика посуха, яка триватиме багато років. Це розлютило царя Ахава, і він намагався вбити Іллю. Але Бог захистив пророка й наказав йому сховатися біля струмка Херит, куди Він посилав круків, щоб годувати його двічі на день. Зрештою струмок висох. Проте Бог продовжував захищати Іллю, направивши його до дому вдови та її маленького сина, у яких майже не залишилося їжі. Силою Божою Ілля зробив так, що її посудини з борошном та олією залишалися повними, аж доки не повернулися дощі. Пізніше він воскресив сина вдови, який помер від хвороби.

Нарешті Ілля повернувся до Ізраїлю — не для того, щоб здатися цареві, а щоб показати народу, що Єгова є істинним Богом. Він зібрав понад вісімсот священиків і пророків Ваала та наказав їм приготувати жертву своєму богу. Ілля також збудував вівтар, і на кожен вівтар поклали по бику. Ілля та священики мали молитися до своїх богів, щоб ті спалили жертви вогнем.

Цілий день язичницькі священники закликали Ваала прийняти їхню жертву. Відповіді не було. Пророки голосно кликали й стрибали навколо жертовника. Зрештою вони порізали себе ножами, проливши багато своєї крові. Та Ваал і досі не відповідав.

Ілля наказав вилити на свою жертву кілька бочок води, аж поки вона повністю не просочилася! Тоді Ілля помолився до Бога, і одразу ж з неба зійшов вогонь, який спалив жертву і навіть вилизнув воду з рову навколо жертовника. Народ впав ниць, переконавшись, що Єгова — справжній Бог. Усі священники й пророки Ваала були вбиті, а дощі повернулися, щоб напоїти землю. 3-а книга Царств 18:20–46

Оригінальний слайд фотодрами

Іллю двічі на день чудесним чином годували ворони.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-46.pdf

Седекія: останній цар з роду Давида

«Я породитиму Давидові праведну гілку, царя, який буде царювати мудро і чинити те, що справедливе й праведне в країні».

Єремія 23:5

Цар Ізраїлю Саул не залишився вірним Богу, і в результаті його царство було передано Давиду. Цар Давид був улюбленим Богом, який обіцяв йому, що великий Тисячолітній Цар, Месія, буде одним із його нащадків.

Протягом кількох століть усі царі Ізраїлю походили з роду Давида. Деякі з них були добрими, багато — лихими. Останнім царем з роду Давида був Седекія. Він був настільки злим, що Бог сказав про нього: «О, безбожний і нечестивий князю Ізраїлю, чий день настав, чий час покарання досяг свого апогею... Руїна! Руїна! Я зроблю його руїною! Воно не буде відновлене, доки не прийде той, кому воно по праву належить; йому [Месії] Я його дам». Єзекіїль 21:25-27

Коли Бог відібрав царство у Седекії, Він сказав йому, що його відведуть у полон до Вавилону і що він ніколи не побачить Вавилону! Обидва ці пророцтва збулися. Коли Седекію взяли в полон, його синів було вбито, а йому вибили очі; він увійшов до Вавилону сліпим. Відтоді Бог дозволив язичникам панувати над народом Ізраїлю протягом 2 520 років. Це панування закінчилося в 1914 році нашої ери.

У біблійній символіці один буквальний день символізує один рік. Єврейський рік складався з дванадцяти місяців по тридцять днів у кожному, тож кожен рік, що налічував триста шістдесят днів, символізував триста шістдесят років. Протягом періоду «семи разів» відбудеться повне повалення уряду Ізраїлю. Левит 26:18, 21, 24, 28

Помноживши 7 на 360, ми бачимо, що період часу, протягом якого царство буде «зруйноване» (хоча й не повністю знищене), становитиме 2 520 років. У серпні 1914 року розпочалася Перша світова війна. Це ознаменувало кінець 2 520-річного періоду язичників. Перша світова війна спричинила колосальні зміни в усіх урядах світу. Відтоді вони перебувають у стані змін, і лише небагато монархів досі правлять. Ті, хто правлять, не мають влади.

Так, трон було відібрано у Божого обраного народу, і земля лежала в спустошенні. Але в них залишилася одна надія: «Доки не прийде той, кому він по праву належить... йому я його віддам». Єзекііль 21:27

Оригінальний слайд фотодрами

Синів Седекії було вбито, а йому вибили очі
безпосередньо перед тим, як його відвели до
Вавилону.

Посилання на додатковий робочий аркуш до
уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-47.pdf

Єрусалим у спустошенні сімдесят років

«П'ятдесятый рік буде для вас ювілейним... [він] має бути для вас святим». Левит 25:11, 12

Єврейський народ мав дотримуватися суботи кожні сім років, коли вони давали землі відпочинок протягом цілого року (Левит 25:1–7). Кожен п'ятдесятый рік був ювілейним роком. Під час цього ювілейного року слід було дотримуватися таких правил:

1. Рабів звільняли — проголошувалася свобода для всіх ізраїльтян, які перебували в рабстві у своїх співвітчизників.
2. Усі борги скасовувалися — земля та інше майно мали бути повернуті тим, хто був змушений продати їх через бідність.
3. Земля мала відпочивати — не сіяти, не жнивувати, не обрізати виноградники. Те, що виростало самовільно або природним чином, слід було залишати для бідних та подорожніх. Левит 25:8-16

Ізраїльтяни, як і багато інших народів, були егоїстичними. Вони не хотіли втрачати гроші на землі, яку придбали протягом сорока дев'яти років. Тому вони дотримувалися ювілеїв лише без ентузіазму, а зрештою перестали дотримуватися їх взагалі.

Коли Навуходоносор, цар Вавилону, взяв царя Седекію та його народ у полон до Вавилону, цей завойовник зруйнував Єрусалим і спалив храм. Місто лежало в руїнах сімдесят років. Запустіння міста було Божим покаранням для ізраїльтян за те, що вони не дотримувалися ювілейних років належним чином.

Ізраїльтяни не розуміли, наскільки важливо було дотримуватися ювілеїв; вони не знали, що це було прообразом величнішого часу, який мав настати згідно з Божим планом.

Число сім тісно пов'язане з усіма Божими ділами та планами. Воно символізує досконалість — і зрештою Бог зробить усе досконалим. Це станеться після часів відновлення, коли все людство повернеться у воскресінні й навчиться жити згідно з Божими законами у Тисячолітньому царстві (Ісаї 26:9; 35). Як чудово уявити собі досконалу землю, наповнену досконалими людьми! Таким був Божий план від самого початку.

Кожен п'ятдесятий рік був ювілейним роком.

Посилання на робочий аркуш до додаткового уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-48.pdf

Даниїл тлумачить сон

«Даниїл міг розтлумачувати всілякі видіння та сни».

Даниїл 1:17

Даниїл був молодим ізраїльтянином, якого разом із багатьма іншими було взято в полон до Вавилону. Його та ще трьох полонених було обрано для підготовки до виконання особливих обов'язків у вавилонському уряді. Вони добре виконували свої обов'язки, але й надалі молилися до Бога, слухалися Його та жили згідно з Його заповідями. Вони любили Бога всім серцем.

Однієї ночі цар Навуходоносор прокинувся від жахливого кошмару — він тремтів від страху. Але вранці він не міг пригадати свій сон, хоча відчував, що він був важливим. Він дуже розлютився на вавилонських «мудреців», бо ті не могли сказати йому, що він бачив уві сні і що це означало.

Якби він зміг розповісти їм свій сон, вони б здогадалися про його тлумачення; але їм було нелегко пояснити те, чого сам цар не міг пригадати. Цар так розлютився на них, що наказав усіх стратити. Даниїл і його товариші також мали потрапити під цей наказ, бо вони були серед тих, хто давав поради цареві.

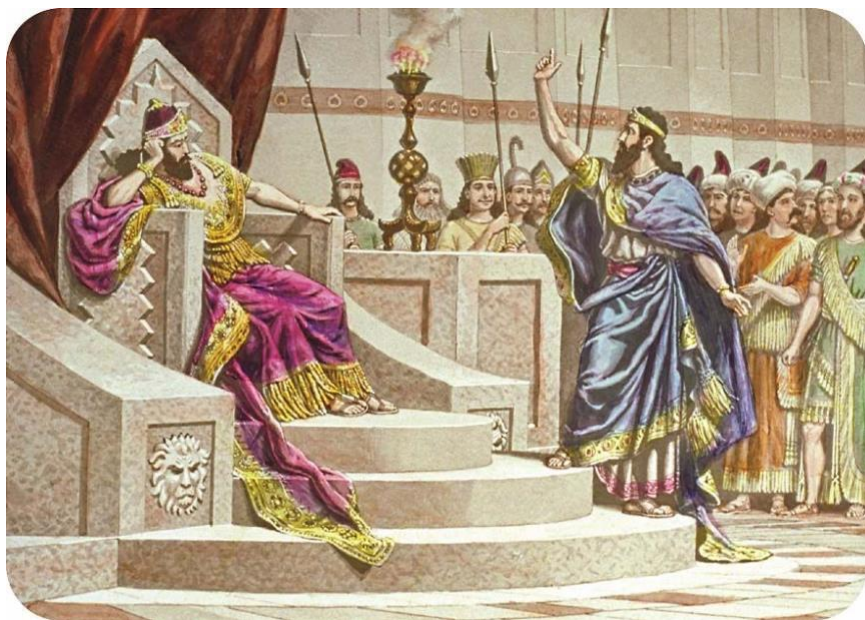
Молоді люди молилися про Божу допомогу та керівництво. Тоді Бог відкрив Даниїлу сон Навуходоносора та його тлумачення. Даниїл попросив начальника царської охорони не страчувати «мудреців», а відвести його до царя, і він пояснить сон.

Ось що Даниїл сказав цареві: йому наснилася величезна статуя, яка мала голову із золота, груди та руки із срібла, живіт і стегна з міді, а ноги — із заліза. Стопи та пальці ніг були із заліза, змішаного з глиною. Це було вражаюче!

Потім камінь, відрубаний від гори без допомоги рук, влучив у стопи статуї, і вона впала на землю. Вона розсипалася на порошок, і вітер розвіяв його. Камінь зріс, аж поки не став великою горою й заповнив усю землю!

Даніїл пояснив, що золота голова — це сам Навуходоносор, цар Вавилону. Медо-перське царство символізувало срібло, Грецію — мідь, а Римську імперію — залізні ноги. Поєднання заліза та глини вказувало на те, що Римська імперія розділиться. За кожним царством слідувало царство, гірше за попереднє.

Камінь, що влучив у статую, символізував Царство Боже, яке замінить земні уряди й існуватиме вічно. Даніїл 2:44

Оригінальний слайд фотодрами

Даніїл розтлумачив сон Навуходоносора про величезну статую.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-49.pdf

Сон Даниїла про великих звірів

«Влада... над царствами... буде передана святим, народу Всевишнього. Його царство буде вічним царством». Даниїл 7:27

Бог відкрив Даниїлу багато речей, бо той вірно служив Йому й відкрито поклонявся Йому. Навуходоносор мав сон про велику статую, яка символізувала царства світу. Даниїл також мав сон про земні царства.

Світ дивиться на царства цього світу і бачить їх великими, могутніми та славними. Бог же бачить їх нечестивими та звірячими.

У сні Даниїла Вавилон був зображений звіром, схожим на лева, з орлиними крилами — пишним, гордим, володарем усього. Другий звір був схожий на ведмедя — великий, важкий, впертий, могутній — і символізував Медо-Персію. Третій звір був схожий на леопарда — хитрий, підступний, не надійний, оманливий — і символізував царство Греції. Римська імперія була зображена четвертою звіриною, яку неможливо було описати — огидною, лютою та надзвичайно сильною. Вона була настільки жахливою, що її не можна було порівняти з жодною іншою звіриною!

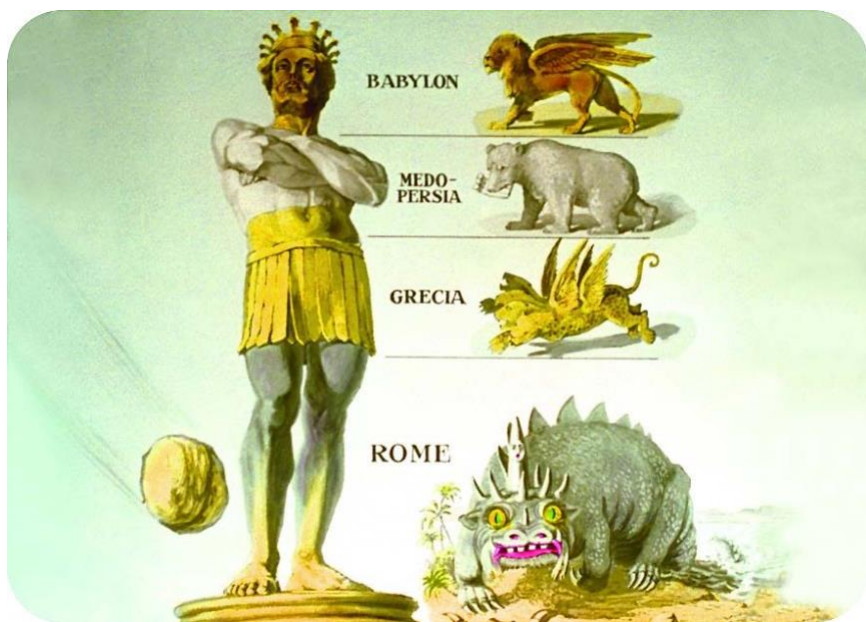
Остання звірина мала десять рогів (роги символізують владу). Ці роги подібні до десяти пальців на нозі статуї у сні Навуходоносора. Потім виріс маленький ріг і замінив три з десяти рогів — Римська імперія змінювалася. Замість того, щоб бути язичницьким царством з арміями та фальшивими релігіями, вона стала християнською. Але Священна Римська імперія була такою ж нечестивою та безбожною, як і язичницька імперія раніше.

Ця зміна з язичницької на християнську була лише номінальною. Це було показано у сні Даниїла, коли інший ріг виріс у розмірах, аж поки

три маленькі роги (частини старої Римської імперії) були відсунуті вбік.

Хоча ця четверта звірина все ще існує, її сила та вплив поступово зменшуються, і з часом ця звірина буде знищена. Причиною падіння четвертої імперії стане встановлення п'ятої всесвітньої імперії — Царства Божого під владою Христа та Його Церкви. Даниїл 7:18, 27

П'яте царство — це вічне царство, і всі народи землі вивчать його закони та будуть їх дотримуватися. Яка радість — очікувати цього царства, про яке так багато хто молився так довго: «Нехай прийде Царство Твоє. Нехай буде воля Твоя на землі, як на небі». Матвія 6:10

Оригінальний слайд фотодрами

Те, що король вважав славним, Даниїл вважав огидним.

Посилання на робочий аркуш до додаткового уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-50.pdf

Падіння Вавилону

«Так і слово Моє, що виходить з уст Моїх, не повернеться до Мене порожнім, але виконає те, чого Я бажаю, і досягне мети, для якої Я його послав». Ісаїя 55:11

Коли цар Навуходоносор сповнився гордості, він наказав спорудити велику статую себе як правителя землі. Потім він видав закон, згідно з яким усі мали вклонятися їй і поклонятися їй. Кожен, хто не вклониться статуї, буде кинутий у розпечену вогняну піч.

Навуходоносор був задоволений трьома єврейськими друзями Даниїла, бо вони були чудовими слугами у вавилонському царстві. Він не очікував, що вони відмовляться поклонитися статуї, але саме так вони й вчинили, бо любили Бога й були Йому вірні. Цар розлютився й наказав розігріти піч у сім разів сильніше, ніж зазвичай, і трьох євреїв кинули в неї. Навіть воїни, які зв'язали їх і кинули в піч, загинули від нестерпного жару. Даниїл 3:20–22

Цар і його вельможі були вражені, коли побачили, що разом із євреями у печі ходить ще одна людина — «подібна до Сина Божого». Жоден із них не постраждав! Навуходоносор усвідомив, що Бог до євреїв є могутнім, і наказав народу поклонятися Йому.

Але Навуходоносор все ще був сповнений гордості через свої багатства та владу як цар Вавилону. Він збожеволів і поведився, наче звірина. Він жив із тваринами на полях і їв траву, як корови. Він залишався таким протягом семи років, перш ніж до нього повернувся розум.

Царем Вавилону став Валтасар, онук Навуходоносора. Він також був сповнений гордості. Царство було багатим, і

панувала велика розпуста. Усе це сприяло падінню Вавилону.

Валтасар влаштував великий бенкет для тисячі своїх чиновників, щоб відсвяткувати велич Вавилону. Поки вони їли й пили, раптом на стіні палацу з'явилися пальці людської руки, які писали вогняними літерами: *«Мене, мене, текел, уфарсін»*. Цар попросив Даниїла про тлумачення, і те, що він почув, було для нього немов нищівний удар: *«Бог полічив дні твого царювання й поклав йому кінець. Тебе зважили на терезах, і ти виявився занадто легким. Твоє царство розділено й віддано медянам та персам»*. Даниїл 5:26-28

Тієї ночі Кір Медеянин зі своїм військом увійшов до Вавилону через висохле русло річки й захопив місто, яке, на думку вавилонян, ніколи не можна було взяти. Царя Валтасара стратили, а Кір став царем!

Оригінальний слайд фотодрами

Даниїл пояснив цареві значення напису на стіні.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-51.pdf

Царі Дарій і Кір

«Хваліть, величайте й прославляйте Царя небесного, бо все, що Він робить, є правильним, і всі Його шляхи справедливі. А тих, хто ходить у гордості, Він здатний упокорити». Даниїл 4:37

Протягом сімдесяти років полону ізраїльтян у Вавилоні чотири царі дізналися про Бога Ізраїлю. Першим був цар Навуходоносор, який, повернувшись із свого божевільного життя серед тварин, підняв очі до неба й віддав хвалу та честь Богу Ізраїлю.

Другим був цар Валтасар, якому одного разу подали вино в чашах, викрадених із Божого храму, і тієї ночі його вбили. Це поклало кінець Вавилонському царству. Даниїл 5:2–4, 30

Третім був цар Дарій, медесць, який тієї ночі захопив Вавилонське царство, а також взяв із собою Даниїла. Він хотів, щоб Даниїл став першим князем над усіма князями та правителями того царства.

Дарій цінував чесність Даниїла і з часом полюбив його як благородного друга. Але князі та правителі заздрили й ненавиділи улюбленця царя не лише тому, що прагнули царської прихильності; оскільки Даниїл так пильно стежив за всім, вони не могли розкратити багатства імперії.

Вони плели змови проти Даниїла, але не могли знайти в ньому жодної провини. Єдине, чим він займався, окрім довгих годин роботи на користь царя, — це молитва до свого Бога. Тричі на день Даниїл піднімався до верхньої кімнати, де було тихо й спокійно. Там він молився до Бога перед відчиненим вікном. Даниїл не соромився того, що його бачили, коли він молився до свого Бога. Інші теж розуміли, що він не вдавав, ніби молиться Дарію.

Цього було достатньо, щоб його кинули до ями з голодними левами! Історія про його випробування та порятунок міститься в 6-му розділі книги Даниїла.

Четвертим царем був перський цар Кір, серце якого Бог зворушив, щоб він видав указ, що надавав ізраїльтянам свободу повернутися до Палестини. Він також надав гроші й наказав повернути дорогі посудини з храму Господнього.

До Палестини повернулося близько п'ятдесяти тисяч ізраїльтян. Це була невелика частина з величезної кількості тих, кого було взято в полон. Ці люди пам'ятали Божі обіцянки й прагнули жити на землі, яку Він їм обіцяв. Вони відбудували місто, а згодом — і храм.

Оригінальний слайд фотодрами

Вороги Даниїла змовилися кинути його до лев'ячої ями.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-52.pdf

Долина сухих кісток

«Вони житимуть на землі, яку Я дав Моєму слугі Якову, на землі, де жили ваші батьки. Вони та їхні діти... житимуть там навіки». Єзекіїль 37:25

Єзекіїль, священик, як і Даниїл, був покликаний Богом пророкувати. Вірні ізраїльтяни прагнули дізнатися про своє майбутнє як народу — які були Божі плани щодо Його обраного народу? Даниїл працював у язичницькому палаці й розповідав вавилонянам про свого Бога, а Єзекіїль навчав свій народ і жив серед нього.

Старійшини Ізраїлю прийшли до Єзекіїля, щоб дізнатися Божу волю. Хоча вони послухалися Божих пророків, мирно здавшись Навуходоносору й потрапивши в полон до Вавилону, вони прагнули повернутися на свою батьківщину.

Бог дав Єзекіїлю видіння. У цьому видінні пророк побачив долину, повну сухих кісток. Він знав, що ці кістки символізували народ Ізраїлю — розсіяний по всьому Вавилону, з мертвими надіями. Єзекіїль 37:1-6

Коли Єзекіїль у цьому видінні ходив серед кісток, Бог запитав його, чи зможуть вони коли-небудь знову ожити — чи зможе народ Ізраїлю коли-небудь відродитися? Тоді Боже видіння показало, що настане день, коли розкидані кістки зберуться разом, утворивши повний скелет. Подих життя увійде в це тіло, і воно знову оживе. Так, народ Ізраїлю знову оживе!

Це станеться в час великого сум'яття — грому та землетрусів — що символізує те, що Бог відновить Ізраїль у час лиха наприкінці євангельської епохи. Даниїл 12:1-4

Доказом того, що кістки зібралися разом, утворивши скелет, стало визнання Ізраїлю як держави у 1948 році. Ближче до кінця

Епохи Євангелія Бог повернув сухі кістки з тих місць, де вони були розкидані протягом стількох століть! Це було не воскресіння з мертвих, а воскресіння «мертвих надій» ізраїльтян.

Проте виконання пророцтва тільки-но почалося. Повне виконання належить до майбутнього часу, до Тисячолітнього віку, коли Бог видалить кам'яні серця людей і замінить їх новими серцями з плоті. Це не буде миттєвим ділом. Воно відбуватиметься поступово через лиха та страждання «дня гніву». Завдяки наставленню в праведності та благословенням від Бога відбудеться перетворення на серця з плоті. Єзекиїль 11:19

Ізраїль відродився, у 1948 році його було визнано державою.

Посилання на робочий аркуш до додаткового уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-53.pdf

Логос, що став тілом

«Слово стало тілом і оселилося серед нас. Ми бачили Його славу, славу Єдиного Сина, що прийшов від Отця, повного благодаті й істини». Івана 1:14

Задовго до того, як Ісус жив на землі, він перебував на небесах як духовна істота разом зі своїм Отцем, Єговою Богом. Його називають *Логосом* — це грецьке слово, що означає «слово» або «посланець».

Святе Письмо також називає Його *Альфаю* й *Омегою* (Об'явлення 21:6), що означає «перший і останній». Він був першим і останнім творінням Бога. Об'явлення 22:13

Логос створив дивовижні світи та істот, завжди згідно з Божими вказівками. Логос мав більше сили та майстерності, ніж будь-хто, крім самого Бога. Він ніколи не діяв всупереч Божим планам і отримував велике задоволення від виконання Божої волі.

Цей улюблений Син Божий, Логос, описаний у Посланні до Колосян 1:15–18 як образ Божий, Божий первородний, Творець усього на небі й на землі. Хоча Логос був духовним істотою, він не був безсмертним — він міг померти.

Навіть у ті давні часи Логос знав, що його попросять прийти на землю як людське немовля, вирости до досконалості як людина, а потім віддати своє людське життя за Адама (Псалми 8:5; До євреїв 2:6, 7; Ісая 9:6). Це скасувало б вирок смерті, який лежав на Адамі та кожній людині, що коли-небудь жила.

Якби Логос був безсмертним, він не міг би померти замість Адама. Бути безсмертним означає мати життя в собі — не залежати від когось чи чогось іншого у своєму існуванні.

Бог і Логос любили одне одного, і разом вони створили Всесвіт та все, що в ньому є. Одним із найлюблячіших їхніх вчинків було створення людини (Буття 1:26). Як же сумно їм стало, коли Адам не послухався наказу не їсти плід з певного дерева. Однак Бог знав, що Адам не витримає випробування на послух, і вже заздалегідь подбав про його спасіння. 1 Петра 1:18-20

Логос був готовий відмовитися від честі та слави, які мав на небі, і від тісного спілкування зі своїм Отцем, бо любив людство. Він упокорив себе, прийнявши природу, трохи нижчу за ту, що мають ангели. До євреїв 2:9

У Івана 17:5 Ісус молився лише про те, щоб повернути собі те життя, яке Він раніше мав зі Своїм Отцем як Логос. Але оскільки Він залишився вірним, Бог нагородив Його славою та честю божественної, або безсмертної, природи!

До свого народження Ісус був духовним істотою, яку називали «Логосом».

Посилання на робочий аркуш до додаткового уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-54.pdf

Звістка великої радості

«Я приношу вам добру новину про велику радість, яка буде для всього народу». Лука 2:10

Логос був багатий на духовні привілеї, славу та честь, проте заради нас Він став бідним, відмовившись від усього, що мав як досконала духовна істота. Бог переніс Свій життєвий принцип у лоно Марії. Марія забезпечила та вигодувала тіло немовляти, а Бог дав іскру життя. Коли Ісус народився, ангели з радістю сповістили про Його народження пастухам — вони знали, що це був Логос, який став тілом.

Божий закон є точним: «життя за життя, око за око, зуб за зуб» (Второзаконня 19:21). Лише досконале людське життя могло викупити Адама, який не послухався Бога і був засуджений на смерть. Це життя не могло належати звичайній людині, бо всі були грішниками й недосконалими; це життя не могло належати й ангелу. Це мав бути досконалий чоловік, яким був Адам до того, як згрішив. 1 Тимофія 2:6; Псалом 49:7

Оскільки не було досконалої людини, яка б замінила Адама у смерті, Бог підготував досконале людське тіло, щоб життєвий принцип Логосу міг народитися як немовля — дитина вірної молодії єврейської жінки на ім'я Марія. Це немовля було святим, безгрішним і відокремленим від грішників, і його ім'я було Ісус. (До євреїв 7:26) Він уже не був Логосом, бо перестав бути духовним істотою, а став милим маленьким хлопчиком — досконалим людським життям. Це немовля виросло і стало чоловіком Христом Ісусом. Досягнувши тридцяти років, він став дорослим згідно з єврейським законом. Тоді він міг принести себе в жертву за Адама і стати Спасителем усього людського роду! Слово «*спаситель*» означає «*той, хто дарує життя*».

Ми знаємо, що пророцтво ангела про «мир на землі, добра воля людям» ще не здійснилося. Ми також знаємо, що воно здійсниться у визначений Богом час, коли всі родини землі будуть благословенні.

Отже, ми бачимо, що «добра новина», проголошена ангелами так давно, у належний час справді стане «доброю новиною для **всього народу!**» Які чудові благословення приготував Бог для всього людства завдяки Своїй великій любові до Свого земного творіння. 1 Івана 4:10; Луки 3:6

Оригінальний слайд фотодрами

Ангели сповістили пастухам про народження Ісуса.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-55.pdf

Іван Предтеча

«[Іван] — це той, про кого говорив пророк Ісая: „Голос того, хто кличе в пустелі: «Приготуйте дорогу для Господа, вирівняйте стежки для Нього»“. Матвія 3:3

Прекрасна юна Марія народила дитину, Ісуса, найдивовижнішу дитину у всьому світі. За шість місяців до цього її кузина Єлизавета також народила дитину, Івана, і його теж використовував Бог. Він став відомий як Іван Хреститель.

Всеведуча Божа провидіння спричинило народження Івана. Про це розповідає нам Лука 1:5-25. Саме він мав сповістити народ про прихід Месії.

У Луки 1:80 сказано, що Іван зростав і зміцнювався духом. Він вів просте життя в пустелі — життя, яке допомогло б йому у служінні народу Ізраїлю. Життя в пустелі вимагало великої відваги та сили характеру.

Іван був останнім із пророків єврейської епохи. Ісус започаткував нову епоху, яку називають епохою Євангелія, коли мав сформуватися церковний клас.

Іван вірив у Божу обіцянку, що Він пошле когось, щоб визволити Ізраїль. Він усвідомлював, що Месія прийде, і грішники не зможуть отримати Його благословення. Тому Іван проповідував народу: «Покайтеся, бо наблизилося Царство Небесне». І коли дехто покався та розкався у своїх гріхах проти Закону, Іван хрестив їх. Хрещення було символом змивання їхніх гріхів.

Хрещення Івана не було призначене для язичників, оскільки вони не перебували під Законом Мойсея і тому не могли грішити проти нього.

Хрещення Івана було призначене не для вірних євреїв, тих, хто прагнув дотримуватися Закону, а для тих євреїв, які не дбали про Закон і постійно грішили проти нього.

Хрещення Івана не призначене для християн. Їхнє хрещення має іншу мету — не змити їхні гріхи проти Закону. Натомість християнське хрещення символізує нове життя, присвячене Богу.

Коли народ Ізраїлю вийшов з Єгипту, щоб піти за Мойсеєм, це було прообразом хрещення в епоху Євангелія. Ізраїльтяни погодилися виконувати Божу волю й слідувати за Мойсеєм, коли рушили за ним у море, яке розступилося, щоб вони могли перейти через нього. Тож, коли християни хрестяться, вони погоджуються виконувати Божу волю й слідувати за Ісусом, залишаючи позаду мирські насолоди.

Оригінальний слайд фотодрами

Ісус був на шість місяців молодший за свого кузена, Івана Хрестителя.

Посилання на робочий аркуш до додаткового уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-56.pdf

Хрещення Ісуса

«Я прийшов, щоб виконувати Твою волю, Боже». Послання до євреїв
10:7

Ісус прийшов до Івана, щоб прийняти хрещення. Це здивувало Івана, бо він знав, що Ісус був досконалим чоловіком і не мав потреби каятися чи шкодувати за свої гріхи: він не мав жодного. Іван сказав йому, що це Івану більше потрібно, щоб Ісус його охрестив. Але Ісус відповів: «Нехай буде так на цей раз».

Хрещення Ісуса мало нове й особливе значення — воно символізувало повне посвячення Його життя Богові як жертву, аж до смерті. Іван цього не розумів, але зробив так, як просив Ісус, і охрестив Його в річці Йордані. До інших, хто був там, Іван сказав: «Ось Агнець Божий, що бере на себе гріх світу!» Івана 1:29

Іван побачив, як Святий Дух зійшов на Ісуса у вигляді голуба, і почув голос Бога, що промовляв: «Це — Мій улюблений Син, у якому Я маю вдоволення».

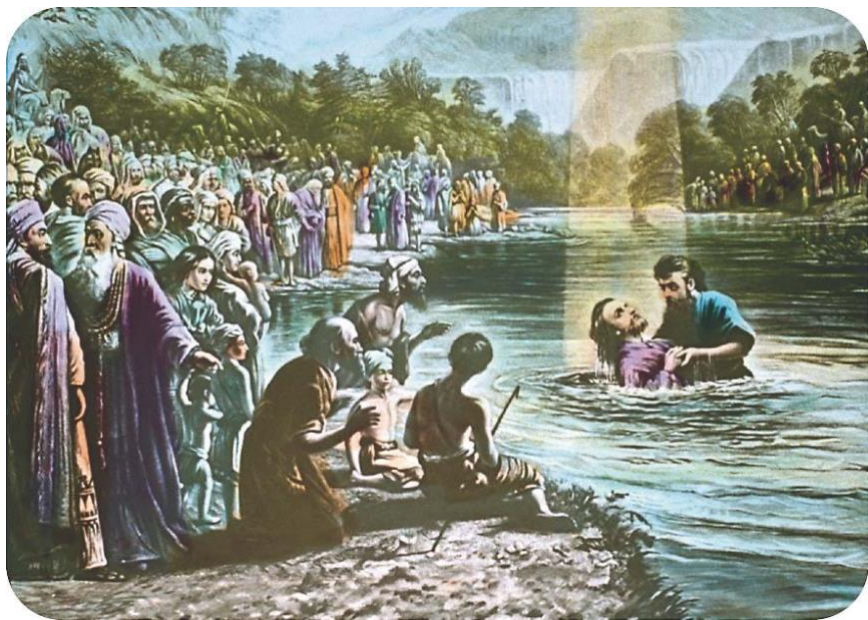
Коли Ісус вийшов із води, небесні істини стали для Нього яснішими, бо Він отримав Святого Духа і міг розуміти «глибокі речі» (або істини) Божі (1 Коринтян 2:10). Від того часу, як Ісус прийняв хрещення у віці тридцяти років, і аж до Своєї смерті на хресті через три з половиною роки, Він перебував у стані хрещення. Іншими словами, занурення у воду — це лише початок справжнього хрещення. Це символ того, що є в серці, — бажання виконувати волю Отця (Лука 12:50). Коли Ісус помирав на хресті, Він вигукнув: «Звершилося!» Його хрещення у смерть, розпочате на Йордані, тепер було завершене.

Християни хрестяться у смерть Ісуса (До римлян 6:3). Коли християнина піднімають з води, це символізує «поховання» його

особистих бажань назавжди. Тепер він починає нове життя, повністю присвячене Господу. Зробити це самотужки було б неможливо, але жертва та воскресіння Ісуса гарантують, що вся необхідна допомога буде надана.

Ті, хто хреститься, отримують Святого Духа, щоб Він допомагав їм розуміти та «правильно тлумачити слово істини». 2 Тимофія 2:15

Хрещення у смерть — це справжнє хрещення для церкви, як це було для Ісуса. Водне хрещення є лише символом або зображенням цього. Ті, хто має охоче, щире та покірне серце, намагатимуться йти слідами Ісуса до кінця свого життя (1 Івана 2:6). Якщо вони залишатимуться вірними у цьому, то розділять з Ним перше воскресіння.

Оригінальний слайд фотодрами

Коли християнин приймає хрещення, він починає нове життя, повністю присвячене Господу.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-57.pdf

Євангеліє Царства

«Прислухайся, Боже, і почуй; відкрий очі й поглянь на спустошення міста, що носить Твоє Ім'я». Даниїл 9:18

Понад шістнадцять століть Божий обраний народ, ізраїльтяни, чекали й молилися про спасителя, який би був величнішим за Мойсея. Вони шукали царя, який би був величнішим за Давида, чоловіка за серцем Божим, або навіть за Соломона у всій його славі.

Тепер Спаситель, Месія, на якого вони так довго чекали, був серед них. Іван Хреститель (Матвія 3:2), Ісус (Матвія 4:17) та послідовники Ісуса (Луки 10:9, 11) говорили людям, що Царство наблизилося, але більшість євреїв не вірила в це.

Багато хто був надто зайнятий, щоб згадати про Божі обіцянки. Дехто був надто егоїстичним, щоб вписатися в Божий план щодо Царства — вони прагнули багатих і могутніх правителів, подібних до язичницьких імператорів того часу. Вони не хотіли слідувати за сином бідного тесляра, який навіть не мав власного дому. Матвія 8:20

Ісус прийшов до свого народу, а вони відкинули Його — ба більше, розіп'яли Його. Але дехто все-таки зрозумів і повірив у те, що говорив їм Ісус. Цим людям було дано привілей стати синами Божими. До євреїв 3:1-6

Божий народ був подібний до улюблених, добре доглянутих слуг. Вони пам'ятали Мойсея як свого найвидатнішого вождя і знали, що повинні служити Богові, дотримуючись, якнайкраще, законів, які Бог дав їм через Мойсея.

Тепер ці вірні й слухняні могли стати чимось більшим, ніж улюблені й захищені слуги. Тепер вони могли стати синами Божими, частиною дому синів, братами Ісуса, співспадкоємцями Царства!

У день П'ятидесятниці вони отримали Божий Святий Дух — силу та розуміння, необхідні їм для співпраці з Богом.

Пропозиція, зроблена євреям, була відкликана, оскільки не вистачило тих, хто був гідний стати частиною Церкви. Тоді запрошення було направлено до язичників. Коли число членів Церкви (144 000) буде повним, більше нікого не покличуть стати її частиною (Об'явлення 14:1). Їх називають «малою отарою», і вони будуть царювати разом з Ісусом Христом у Царстві. Лука 12:32; Об'явлення 5:10

Коли робота зі збору церковної групи буде завершена, епоха Євангелія закінчиться, сліпота Ізраїлю буде знята, і благословення Тисячолітнього царства придуть до всього світу!

Ісус відкрив віруючим можливість стати синами Божими.

Посилання на робочий аркуш до додаткового уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-58.pdf

Притчі про Царство

«Вам відкрито таємницю Царства Божого. А тим, хто зовні, все говориться притчами».

Марка 4:11

Ісуса вважають великим і видатним вчителем навіть багато хто з тих, хто не є християнами. Одним із його методів навчання було розповідання притч. У Новому Завіті налічується близько тридцяти притч.

Притчі — це короткі оповідання, що ілюструють моральний урок або релігійний принцип. Це порівняння двох об'єктів з метою навчання.

Навчання за допомогою притч здійснювалося так, щоб лише небагато хто зрозумів послання. У цих цікавих історіях Ісус навчав найглибших істин Царства. Ми можемо читати й вивчати їх, щоб набагато краще зрозуміти плани та наміри Бога.

Притча про сина царя в Євангелії від Матвія 22:2–10 розповідає нам, що перше запрошення зайняти найвище місце в Царстві отримали євреї. Після цього, оскільки залишилося багато вільних місць, запрошення надійшло до язичників.

У ті часи гості весілля мали носити «весільне вбрання» (Матвія 22:11–14); його надавали разом із запрошенням. Чоловіка, який зняв своє весільне вбрання, вигнали з весільного бенкету!

Ця історія показує, що тим, хто відкидає жертву Христа як спокуту за свої гріхи, буде відібрано світло істини. Вони втратять можливість стати частиною Церкви. Ті, хто бажає взяти участь у весіллі нареченої

(Церкви) та нареченого (Христа), повинні одягнути одягу Христової праведності, яка є невидимою! Це символічна одяга, яку смерть Ісуса дала Його послідовникам, щоб прикрити їхнє гріховне тіло. Це називається виправданням, що означає «зробити праведним».

У Матвія 13:46 ми читаємо про «перлину великої цінності». Перлина ілюструє цінність Царства — вона має цінність, що перевищує будь-яку ціну! Вона варта всього, що ми маємо!

Притча про таланти показує, що ті, хто слідує за Ісусом, несуть відповідальність за таланти, які мають. Кожен учень повинен бути вірним у використанні навіть одного таланту, якнайкраще використовуючи свої здібності на службі Господу. Матвія 25:14-29

Оригінальний слайд фотодрами

Навіть багато хто з тих, хто не є християнами, вважає Ісуса великим вчителем.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-59.pdf

Дві притчі

«Він розповідав їм багато чого в притчах». Матвія 13:3

У притчі, записаній у Євангелії від Луки 15:11–32, чоловік уособлює Бога, старший син — єврейських релігійних провідників, а молодший син — євреїв, які недбало ставилися до своїх духовних привілеїв. Багато з цих недбалих євреїв розкаялися у своїх гріхах і прийняли хрещення від Івана.

Коли блудний син, безрозсудно розтративши весь свій спадок, усвідомив свою помилку, він захотів повернутися до батькового дому як слуга. Батько не лише прийняв його й пробачив, а й влаштував на його честь великий бенкет.

Гордий старший брат (який уособлював книжників, фарисеїв та релігійних провідників) не хотів бачити, як батько віддає своє багатство та любов тому, хто, на його думку, цього не заслуговував. Однак батько був надзвичайно щасливий, що його другий син знову повернувся додому.

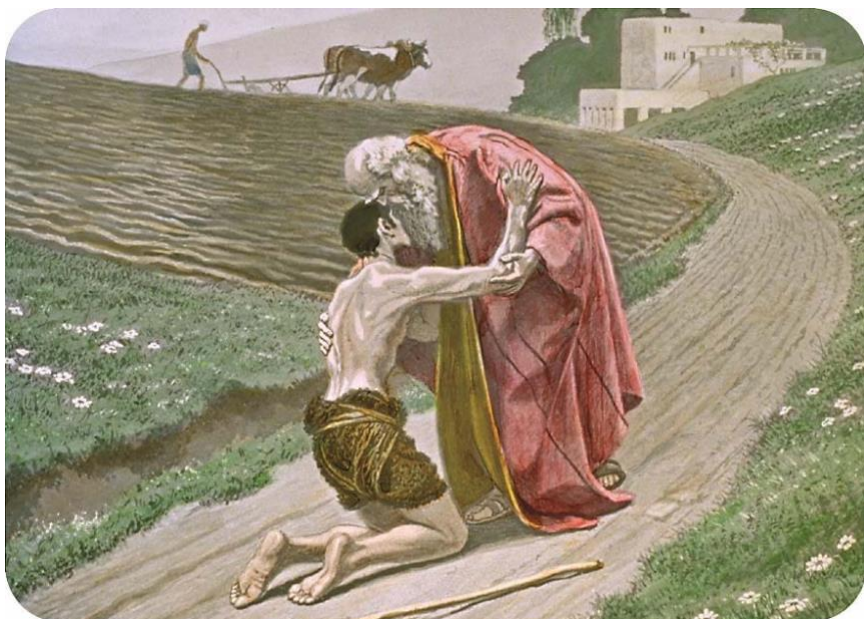
Ось які дари батько подарував своєму блудному синові: прекрасну одягу (що символізує одягу Христової праведності), дорогий перстень (що уособлює Божий вплив, силу та благовоління), взуття (сандали миру) та вгодоване теля (як у жертвоприношеннях у шкіні, що символізує прощення).

Люди, яких уособлював старший брат, зовні були праведними, дотримуючись Закону, але насправді вони були самоправедними, сповненими гордості та заздрості.

Цей самий урок міститься в іншій цікавій притчі (Лука 16:19–31). Єврейський народ уособлював багач. Його стіл був накритий вишуканими стравами, що символізували багаті Божі обітниці. Євреї були єдиними, хто мав ці обітниці на той

часі. Лазар, бідний жебрак, який прагнув лише поїсти крихти, що падали зі столу багатія, уособлював язичницькі народи. Язичники були бідними щодо духовних обіцянок. Але багач помер, і великі благословення перейшли до язичницьких народів, бо Божа милість більше не була призначена лише для євреїв. Тепер язичники могли бути запрошені стати частиною церковної спільноти. Лазар також помер, що символізувало кінець його стану немилості.

У цій притчі, як і в інших притчах, міститься ще багато уроків. Пам'ятайте, що це просто історії, покликані проілюструвати уроки, яких Ісус хотів навчити своїх учнів.

Оригінальний слайд фотодрами

«Блудний син» був образом митників і грішників в Ізраїлі.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-60.pdf

Пробудження

«Тим часом увесь народ плакав і оплакував її. „Не плачте“, — сказав Ісус. „Вона не померла, а спить“. Вони сміялися з Нього, бо знали, що вона померла».

Луки 8:52, 53

Єдина дочка Яіра, дівчинка віком близько дванадцяти років, померла. Ісус запевнив Яіра та людей, що зібралися навколо, що дитина лише «заснула». Він взяв її за руку, і вона прокинулася!

Коли помер брат Марії та Марти, Ісус сказав: «Наш друг Лазар заснув». Проте Ісус чекав чотири дні, перш ніж пробудити його — його тіло вже почало розкладатися! Івана 11:11–14, 17, 39

Цікаво, що Лазар та інші, хто повернувся до життя після смерті, нічого не сказали про те, де вони були чи що відчували під час смерті. Звісно, вони могли б описати прекрасний небесний дім, якби там були, або спробували б попередити інших, якби опинилися у пекельному вогні.

Про Давида сказано, що він «заснув із своїми батьками» (3-а книга Царств 2:10, переклад короля Якова). У 1 Солунян 4:13–15 Павло говорить про тих, хто «заснув» у смерті. Слово «сон» здавна використовується для опису стану смерті. Авраам помер і «приєднався до свого народу», як і його батьки, що спали у своїх могилах. Буття 25:8

Хоча смерть і сон не є цілком однаковими, проте вони дуже схожі. Коли ви спите, ви нічого не знаєте про те, що відбувається навколо вас. Еклезіаст 9:5, 10 та Псалм 146:4 описують смерть саме таким чином.

Коли людина чи тварина втрачає подих життя, вона помирає. Це стан спокою чи несвідомості — це відсутність

життя. Людству було обіцяно пробудження від сну смерті у воскресінні. Життя на людському рівні було втрачене в Едемі, але буде відновлене в наступному віці. Лука 19:10

Ісус пробудив лише декого з тих, хто помер. Це було зроблено, щоб проілюструвати воскресіння в Тисячолітньому віці, яке дасть вічне життя всім, хто слухається Божих законів.

Отже, ми бачимо, що коли люди помирають, вони ніде не живуть. Вони «сплять у Ісусі» в тому сенсі, що Він є їхнім обіцяним Спасителем і Викупителем, чия жертва, названа викупом, забезпечила шлях до їхнього майбутнього пробудження (Даніїл 12:2). Яка це чудова обіцянка!

Оригінальний слайд фотодрами

Біблія описує смерть як сон, з якого ти сподіваєшся прокинутися.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку:
www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-61.pdf

Суд

«Кажу вам, що в день суду Содому буде легше, ніж вам [Капернауму]». Матвія 11:24

Ісус звершив багато своїх чудес у місті Капернаумі, проте сьогодні від нього залишилися лише руїни. Це є виконанням пророцтва Ісуса, записаного в Матвія 11:23. Жителі Капернаума отримали від Господа багато привілеїв і благословень, а це означало, що вони мали обов'язок використовувати їх мудро.

Міста Содом і Гоморра не отримали таких великих благословень, тому від них очікували не так багато (Матвія 10:15). Ці міста були відомі своєю нечестивістю та безбожністю, проте Писання запевняє нас, що вони б покаялися, якби мали те світло та знання, які були дані мешканцям Капернаума.

Перший суд відбувся в Едемі — Адам пройшов випробування і не витримав його. Через свою поразку Адам був засуджений до смерті, і це також занурило все людство у смерть. Якби Ісус не віддав Своє життя як викуп за життя Адама, тим самим звільнивши його та всіх його нащадків від смертного вироку, усі назавжди залишилися б у стані смерті!

День Суду (Тисячолітнє царство) — це не двадцятичотиригодинний день, а тисячолітній день (2 Петра 3:8), коли весь світ буде випробуваний і визнаний гідним або негідним вічного життя. Це стосується всіх, хто жив у Содомі чи Гоморрі та інших містах, знищених через їхню велику гріховність, і навіть тих, хто ніколи не знав Бога. Лука 3:6

Кожна людина буде засуджена лише після того, як їй буде надано всі можливі можливості робити те, що є правильним в очах Бога. Вплив сатани

вплив буде усунуто, а кожна допомога та благословення стануть доступними, щоб послух законам Царства став набагато легшим.

Ті, хто стають послідовниками Ісуса в епоху Євангелія, звільняються від покарання, яке спіткало Адама за його непокору Божим законам. Ці послідовники, «мале стадо», мають свій власний час випробувань перед великим днем суду над світом. 1 Петра 4:17

Коли вони отримають свою нагороду — безсмертне життя, — вони стануть небесними суддями разом з Ісусом (1 Коринтян 6:2). Пам'ятаючи про Боже милосердя та любов, які вони самі пережили, вони зможуть допомагати пробудженим людям пізнавати шляхи праведності, щоб ті могли здобути вічне життя на землі.

Оригінальний слайд фотодрами

Сьогодні місто Капернаум — це лише руїни.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-62.pdf

Друга смерть

«Прийдіть, благословенні Отця Мого, успадкуйте Царство, приготоване для вас від створення світу». Матвія 25:34

Притча про овець і козлів (Матвія 25:31–46) зображує стан Царства після того, як церковна громада буде прославлена на небі. Це єдина притча Ісуса, яка пояснює діяльність Царства після його встановлення.

Усі люди з усіх народів, включаючи тих, хто зараз спить у смерті, постануть на суд перед Христом (Ісусом та Його Церквою) протягом тисячі років Тисячолітнього царства.

Буде визначено їхні справжні бажання — чи готові вони досягти повної гармонії з Богом та законами Царства.

Вівці в притчі символізують людей, які охоче пізнають любов і праведність Небесного Отця та Його Сина, Ісуса Христа, і прагнуть дотримуватися законів Царства. Ці люди поступово увійдуть у гармонію з цими законами; завдяки цьому вони будуть визнані гідними вічного життя — щоб жити вічно на вдосконаленій землі! Як і вівці, вони лагідні й готові йти за провідником до «пасовищ» істини та праведності.

Кози, яких набагато менше, ніж овець, виявлять свою впертість і самовільність та відмовляться прийняти настанови, які дали б їм вічне життя. Оскільки вони не роблять жодних спроб змінити свої гріховні шляхи, їх визнають гідними другої смерті, або знищення — відлучення від життя. Об'явлення 21:8; Дії святих апостолів 3:23; Приповістей 2:22

У багатьох місцях Святого Письма вогонь використовується як символ знищення. Бог ніколи не хотів, щоб ми вважали вогонь покаранням за гріх. Він — Бог любові та милосердя і ніколи не катував би жодну істоту вічно таким жакливим чином.

Оскільки вогонь знищує все настільки повністю, Біблія часто використовує його для зображення тотального знищення. Сміттєзвалище Єрусалима знаходилося в долині Гінном, де постійно горів вогонь. Туди викидали не лише сміття, а й мертвих тварин і навіть тіла жорстоких злочинців, яких ніхто не потрудився поховати. Долину Гінном також називали Гесною, що в Біблії часто неправильно перекладається як «пекло». Гесна символізує другу смерть, від якої не буде спасіння, ні повернення до життя ніколи більше.

Оригінальний слайд фотодрами

Притча про овець і козлів ілюструє стан речей у Царстві.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-63.pdf

Ілюстрації Царства

«Отче наш, що є на небесах... [нехай] прийде Царство Твоє, нехай буде воля Твоя на землі, як на небі». Матвія 6:9, 10

Ісус та Його учні навчали інших про Царство за допомогою притч і чудес. Чудеса були зразком того, що має статися в Царстві. Так само, як багато історій Старого Завіту були зображенням майбутнього, так і чудеса були зображенням благословень Царства.

У Царстві зціляться не лише окремі люди, а всі хворі та немічні серед людства. Глухі почують, сліпі побачать. Ісаї 35:5, 6

Проказа є символом гріха. Коли Ісус зцілив десятих прокажених, лише один повернувся, щоб подякувати Йому. Лише небагато хто в цьому столітті усвідомлює, що Ісус помер, аби спасти весь світ від гріха. Лука 17:11–17

Зцілення хворих символізувало те, що в Царстві всі фізичні, психічні та моральні недуги будуть зцілені «Добрим Лікарем». Божа справа у Христі полягає в тому, щоб спасти весь світ від гріха.

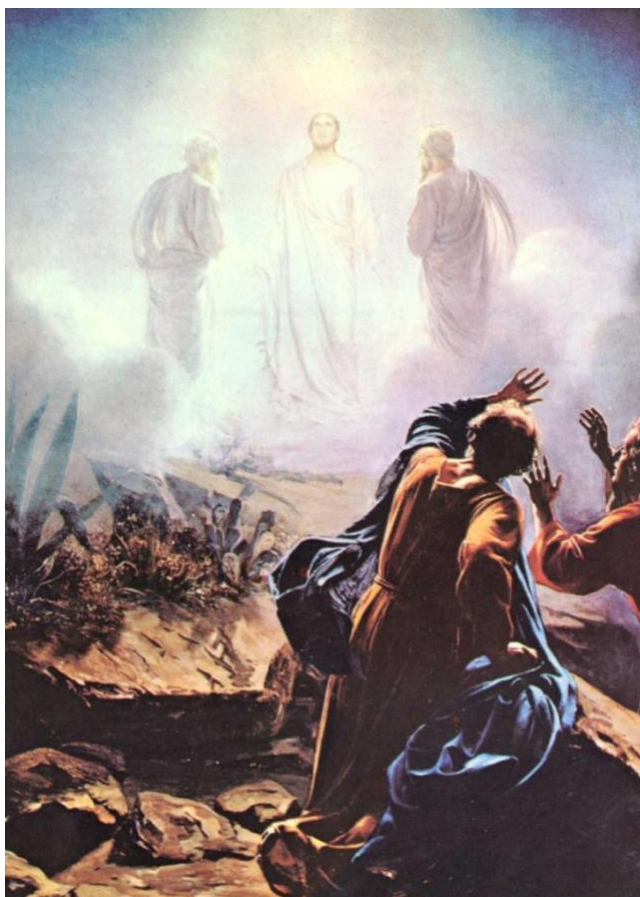
Відкриття сліпих очей і глухих вух символізувало відкриття очей і вух розуміння в Царстві. Тоді людство усвідомить, як сильно Бог їх любить і які чудові дари Він приготував для кожного.

Преображення нашого Господа на горі було ще однією ілюстрацією Царства. Преображення означає, що, хоча зовнішність Ісуса, здавалося, змінилася, насправді це не сталося. Це було видіння, або образ, Його самого як прославленої божественної істоти, якою Він мав стати.

Петро, Яків та Іван, які були з Ним, могли бачити це видіння, як було обіцяно в Матвія 16:28. Вони також почули

голос Бога: «Це — Мій Син, якого Я люблю... Слухайте Його». Матвія 17:5

У цьому видінні також були помітні Мойсей та Ілля, які вже давно померли. Мойсей уособлював Закон та вірних древніх, які стануть князями по всій землі. Ілля уособлював небесну фазу Царства — клас Церкви. Це видіння запевняє нас, що Царство настане у визначений Богом час!

Коли Ісус преобразився на горі, це дало нам бачення Царства.

Посилання на робочий аркуш до додаткового уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-64.pdf

Осанна у вишніх

«Осанна! Благословенний той, хто приходить в ім'я Господнє!
Благословенний Цар Ізраїлю!» Івана 12:13

Наприкінці свого служіння Ісус відвідав своїх добрих друзів — Марію, Марту та Лазаря — у Віфанії. (Це був той самий Лазар, якого Ісус пробудив із сну смерті.) Він часто бував у їхньому домі і був для них благословенням.

Щоб висловити свою вдячність, Марія взяла флакон дорогого пахучого масла, вилила його на голову та ноги Ісуса й витерла їх своїм волоссям. Чудовий аромат наповнив кімнату. Цей флакон символізує наші серця, а солодкий аромат — добрі побажання, доброту та любов до всіх, а особливо до Христа та Церкви.

Один із учнів, на ім'я Юда, розкритикував Марію. Він сказав, що пахощі слід було продати, а гроші роздати бідним. Однак Ісус був задоволений прикладом любові та відданості Марії й сказав, що це було ніби помазання Його на поховання. Він знав, що незабаром Його заберуть від них, і тоді буде вже запізно дарувати Йому що-небудь.

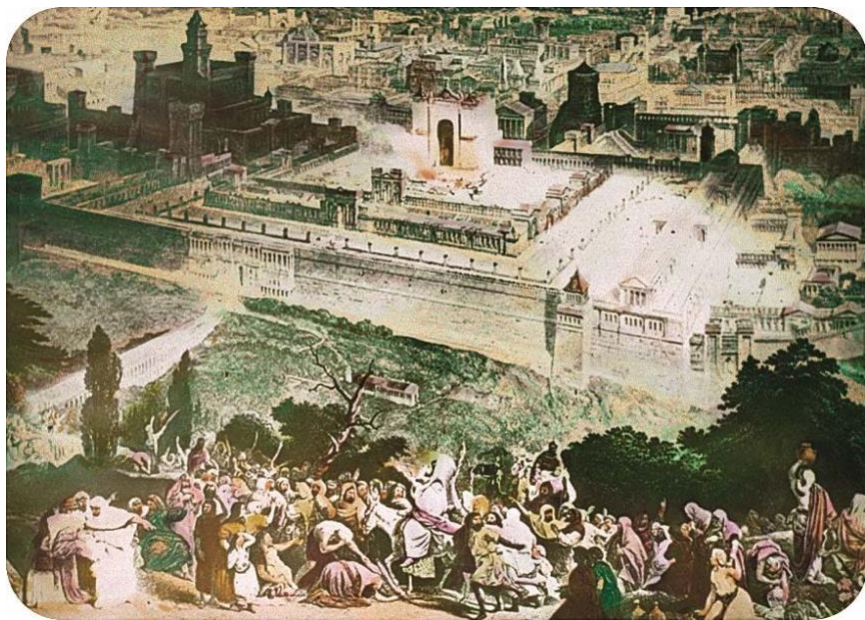
Наступного дня Він послав по ослака й увійшов до Єрусалима, як це було за звичаєм ізраїльських царів. Натовп людей вітав Його як свого Месію чи Спасителя. Вони розкидали перед Ним одяг і пальмові гілки, вигукуючи: «Осанна Сину Давида ... Осанна у вишніх!» (Матвія 21:9). «Осанна» означає хвалу, радість і вдячність — подібно до «Алілуя».

Фарисеї були незадоволені тією увагою, яку приділяли Ісусу, і сказали Йому, щоб Він зупинив народ, який вигукував. Ісус відповів

що вони виконують пророцтво із Захарії 9:9, і якщо вони не кричатимуть, то каміння закричить!

Народ думав, що Ісус стане великим земним царем, який знищить їхніх ворогів, і їм більше не доведеться служити римській владі. Але Ісус заплакав над містом. Він знав, що Його Царство не почнеться в той час і що народ буде дуже розчарований, а багато хто розлютиться — настільки, що незабаром вони вимагатимуть Його смерті!

Він пішов до храму й побачив торговців, які продавали голубів для жертвоприношень. Шум і торги аж ніяк не нагадували місце молитви. З ринкових кіосків отримували величезні прибутки, які йшли на збагачення родини первосвященика. Ісус був глибоко обурений і вигнав міняльників із храму.

Оригінальний слайд фотодрами

Ісус знав, що народ незабаром почне вимагати його смерті.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-65.pdf

Ціна Царства

«Вузькі ворота й тісна дорога, що ведуть до життя, і мало хто їх знаходить». Матвія 7:14

Коли Ісус ішов дорогою, до Нього підбіг молодий чоловік і впав перед Ним на коліна. Цей багатий молодий правитель вів добродієсне життя, дотримуючись Закону, як міг. Це було просто його обов'язком, адже ніхто не має права вести погане життя.

Він був єврейським релігійним провідником і добре знав Закон. Він усвідомив, що чогось йому бракує, і запитав Ісуса: «Що мені робити, щоб успадкувати вічне життя?» Він розпізнав у Ісусі щось добре й істинне та знав про те, чого Той навчав.

Ісус сказав йому дотримуватися заповідей. Закон обіцяв життя кожному єврею, хто його дотримуватиметься. Молодий чоловік завжди намагався догоджати Богу, тож він сказав: «Учителю... Усе це я дотримувався ще з дитинства».

Молодий чоловік, мабуть, відчував чимале задоволення від того, що зробив усе, що міг, проте в його житті чогось бракувало, тож він запитав: «Чого мені ще бракує?» Він знав, що не є досконалим, що щось не так, і хотів дізнатися, як здобути вічне життя.

Ісус любив цього юнака, бо той проявив щирість і смиренність, публічно звернувшись до Нього. Ісус сказав йому: «Продай своє майно й роздай бідним, і матимеш скарб на небі. Потім прийди й йди за Мною». Матвія 19:21

Обличчя юнака похмуріло, і він пішов сумний, бо мав велике багатство і не міг відмовитися від свого розкішного способу життя. Він не зрозумів, що Ісус мав на увазі, що він повинен використовувати свої багатства якнайкраще, щоб допомагати іншим, а не те, що йому доведеться одразу продати все, що він мав. Нагорода за слідування за

Господу, будуть набагато більшими й багатшими, ніж будь-які його матеріальні блага.

Притча про верблюда, що проходить крізь вушко голки, чудово ілюструє те, про що говорив Ісус (Матвія 19:23, 24). «Вушко голки» — це були невеликі ворота в стінах стародавніх міст. Після заходу сонця головні ворота зачинялися. Верблюд міг увійти в ці маленькі ворота на колінах, якщо спершу зняти з його спини вантаж. Ми теж мусимо позбутися всього зайвого у своєму житті, якщо хочемо слідувати за Господом.

Оригінальний слайд фотодрами

Молодий чоловік пішов сумний, бо мав велике багатство.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-66.pdf

Пам'ятна вечерея

«Бо Христос, наш пасхальний агнець, був принесений у жертву [за нас]». 1 Коринтян 5:7

За п'ять днів до єврейської Пасхи Ісус в'їхав до Єрусалима на ослі, проголосивши себе царем Ізраїлю. Свято Пасхи відзначалося щороку протягом семи днів, починаючи з п'ятнадцятого дня першого місяця, який називався Нісан. Воно нагадувало євреям про те, як багато років тому Мойсей вивів ізраїльтян із рабства в Єгипті. Це також було символом «проходження повз», тобто врятування від смерті первістків того народу. Усі вони були приречені на смерть, коли на Єгипет обрушилася десята кара, якщо тільки кров ягняти не була покроплена на бокові та верхні одвірки їхніх осель. Ця подія ознаменувала народження народу Ізраїлю. Пасху святкують і донині.

Ісус мав стати пасхальним ягням, щоб виконати пророцтво першої Пасхи. Ісус та Його послідовники щороку споживали пасхальну вечерю. Востаннє, коли Ісус був із ними і вони закінчили трапезу, Він дав їм нове заповідь, яку слід дотримуватися. На зміну Пасці Він започаткував Вечерю на згадку.

Ісус взяв хліб, подякував, розламав його і дав своїм учням, кажучи: «Це [символізує] моє тіло, яке за вас» (1 Коринтян 11:24). Потім Він взяв чашу з вином (плодом виноградної лози, виноградним соком), подякував і передав її своїм учням, кажучи: «Пийте з неї всі» (Матвія 26:27). Він сказав, що це символізує Його кров, яка мала бути пролита для прощення гріхів.

Послідовники Ісуса роблять це щороку на згадку про Його смерть. Вони усвідомлюють у своїх серцях, що смерть Ісуса є викупом, відповідною ціною за гріхи всього світу. Вони приносять своє життя в жертву і стають новим створінням (або новим

розум). Якщо вони залишаться вірними, то отримають духовне тіло в Царстві й стануть членами Церкви, житимуть і царюватимуть на землі разом з Ісусом Христом протягом тисячі років. Об'явлення 20:4

Жертвенні життя членів церкви не є необхідними для викуплення світу, проте Бог дасть божественну природу тим, хто охоче йде слідами Учителя, вірно жертвуючи все, що має (свій час, гроші, таланти та сили), аж до смерті.

Оригінальний слайд фотодрами

Щороку ми згадуємо смерть Ісуса,
беручи участь у Вечері пам'яті.

Посилання на додатковий робочий аркуш до
уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-67.pdf

Ось Людина

«Пілат вийшов і сказав до юдеїв: “Ось, я виводжу Його до вас, щоб ви знали, що я не знаходжу в Ньому ніякої провини”». Івана 19:4

Коли вечерея закінчилася, Ісус пішов з одинадцятьма своїми апостолами до Гефсиманського саду, щоб помолитися. Поки вони були там, Юда прийшов до Ісуса з загоном людей, озброєних мечами. Вони відвели Ісуса до первосвященника Каяфи. Цей священик і вся рада хотіли стратити Ісуса і звинувачували Його в багатьох речах.

Потім його відвели до Понтія Пілата, римського намісника цієї країни. Пілат бачив, що Ісус був доброю людиною і що юдейські священики хотіли вбити його з власних корисливих мотивів. Марка 15:10

Лише тиждень тому Ісус в'їхав на ослі до Єрусалима, і народ вітав Його як царя. Священики вважали, що до римлян неодмінно прийде наказ стратити Ісуса за це!

Дізнавшись, що Ісус був із Галілеї, Пілат намагався позбутися відповідальності за засудження людини, яку вважав невинною. Він відправив Його до царя Ірода, правителя Галілеї. Але Ірод боявся мати справу з Ісусом, бо чув про чудеса, які Той творив, тож відправив Ісуса назад до Пілата.

Хоча Пілат і не любив євреїв, йому сподобався цей чоловік, якого вони привели до нього. Сподіваючись уникнути подальших неприємностей з боку євреїв, Пілат спробував задовольнити їх, наказавши побити Ісуса. Але це не задовольнило натовп, і вони кричали: «Розіпни його! Розіпни його!»

Ісус не відповідав їхнім уявленням про царя та завойовника. Вони очікували когось на кшталт Олександра Великого, який врятував би їх від римських поневолювачів. Вони зневажали Його за Його ненасильницькі методи та за лагідність, м'якість, терпіння й любов, які Він виявляв до всіх. Єврейські провідники знали, що багато хто прославляв Його як Сина Божого і що Ісус застерігав людей від нечесних та жадібних священників. Вони хотіли, щоб це припинилося!

Під час Пасхи було заведено звільняти з в'язниці одного злочинця. Пілат запропонував євреям вибрати, кого звільнити: Ісуса чи Варавву, засудженого злочинця. Натовп обрав Варавву (Лука 23:13–25). Хоча Ісус міг би попросити Бога врятувати Його від ворогів, Він знав, що Його смерть необхідна для спасіння всього людства, тому не намагався втекти.

Оригінальний слайд фотодрами

Пілат не хотів розіп'яти Ісуса, але відчував,
що в нього немає іншого вибору.

Посилання на додатковий робочий аркуш до
уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-68.pdf

Розп'яття

«Ісус відповів йому: „Істинно кажу тобі: сьогодні ти будеш зі мною в раю“». Лука 23:43

Пілат вважав Ісуса невинним, але віддав наказ стратити Його згідно з бажанням народу. Розп'яття — це жорстока форма смерті.

Солдати зняли з Ісуса його одержу; вони наділи йому на голову терновий вінок. Вони плювали на нього й безжально знущалися з нього. Його найближчі друзі не знали, що робити. Тричі Петро заперечував, що взагалі знає Ісуса, бо втратив мужність. Раптом Петро почув, як заспівав півень, і згадав, що Ісус казав йому, що це станеться. Йому стало так соромно, що він вибіг і гірко плакав. Лука 22:54-62

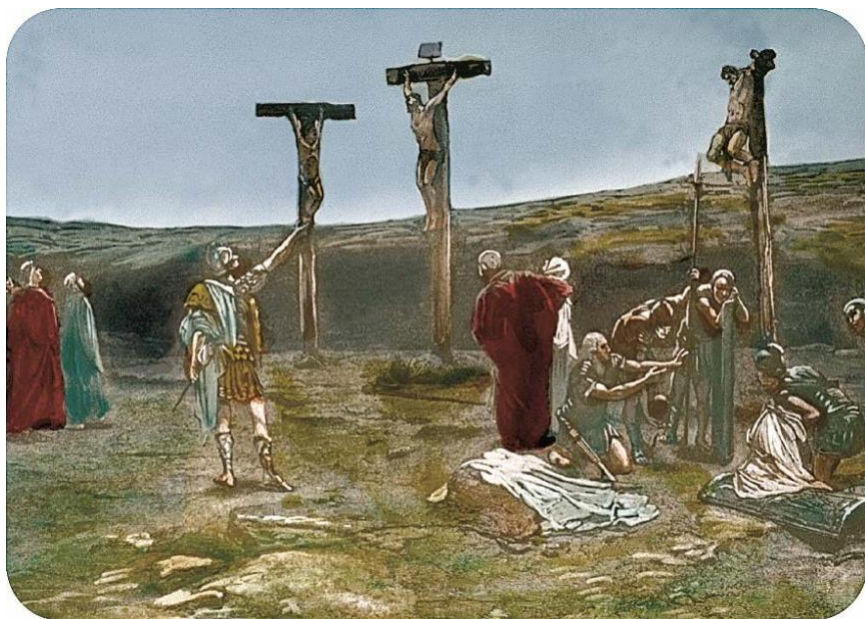
Разом з Ісусом розп'яли двох розбійників, по одному з кожного боку від Нього. Над головою Ісуса висів напис: «ЦЕ ЦАР ЮДЕЙСЬКИЙ». Він був написаний трьома мовами і повідомляв про Його «злочин».

Вороги Ісуса чули про Його чудеса, тож глузували з Нього, вимагаючи, щоб Він зійшов з хреста. Але Ісус повністю довіряв Богові і знав, що за Божим задумом настав час Його смерті. Ісус добровільно прийняв хрест, хоча й знав, що міг врятувати своє життя. Він розумів: якщо не помре, то ніколи не стане Спасителем усього людства, а саме для цього Він і прийшов на землю!

Один із розбійників зневажливо звернувся до Ісуса й сказав: «Хіба ти не Христос? Врятуй себе й нас!» Інший розбійник дорікнув першому й сказав: «Ми отримуємо те, на що заслужили своїми вчинками, але цей чоловік не зробив нічого поганого». Потім він попросив Ісуса згадати про нього, коли той увійде у своє Царство.

Ісус лагідно відповів йому: «Поправді кажу тобі: сьогодні ти будеш зі Мною в раю». Зверніть увагу, що кома в цьому тексті на початку цього уроку стоїть не на тому місці. Вона стоїть **перед** словом «сьогодні», але мала б стояти **після** нього. Одна маленька кома суттєво змінює значення речення.

Автори Біблії не використовували розділових знаків. Їх було винайдено лише близько чотирьохсот років тому, коли Біблії вперше почали друкувати та розповсюджувати серед людей. Ми знаємо, що в цьому випадку неправильно ставити кому перед словом «сьогодні», а не після нього, оскільки Ісус не пішов до раю в день своєї смерті, як і злодій. Рай означає «сад». Едемський сад був просто ілюстрацією того, яким буде світ, коли він стане досконалим і прекрасним у Тисячолітньому царстві!

Оригінальний слайд фотодрами

«Це Цар Юдеїв»

— такі слова були написані над головою Ісуса на хресті.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-69.pdf

Порожня гробниця

«Посівається тіло природне [фізичне], а воскресає тіло духовне». 1
Коринтян 15:44

Надії учнів були зруйновані. Вони так багато очікували від Господа; вони щиро любили Його і довіряли Його великій мудрості та силі. Вони були готові йти за Ним аж до Царства. Але тепер Він помер. Розп'яття! Ганьба померти разом із злочинцями! Вони ледь знали, що робити далі.

Учні не могли осягнути духовних речей, доки не отримали Святого Духа. Вони не могли зрозуміти, що Ісус воскрес і тепер був духовним істотою — Він уже не був людиною, не був більше плоттю й кров'ю. Ісус мусив явитися Своїм послідовникам, щоб вони знали, що Він живий, хоча мав іншу природу. Як духовна істота, Він мав силу з'являтися перед ними у вигляді людини. Вони могли бачити Його, їсти разом із Ним і розмовляти з Ним.

Це сталося на третій день після розп'яття, коли Марія Магдалина пішла до гробниці з пахощами для бальзамування й побачила, що камінь біля входу було відсунуто. Вона заглянула всередину гробниці й побачила ангела, який сказав: «Не бійтеся... Його тут немає: Він воскрес». Матвія 28:5, 6

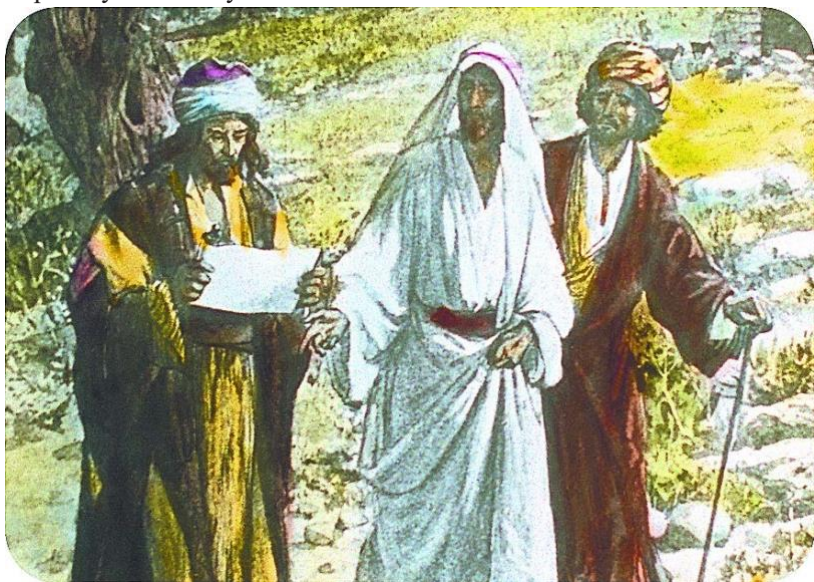
Марія заговорила до Ісуса, але не впізнала Його, бо Він з'явився їй у вигляді садівника. Та коли Він заговорив, вона впізнала Його голос. Він пояснив, що ще не повернувся до Свого Отця й Свого Бога на небі (Івана 20:17). Він сказав Марії, щоб вона розповіла іншим про те, що сталося.

Пізніше того ж дня Клеопа та інший учень йшли до Емаусу й розмовляли про сумні події останніх днів. Ісус приєднався до них, але вони Його не впізнали. Ідучи

з ними, Він роз'яснив їм багато пророцтв, які передбачали Його смерть і воскресіння, а також пояснив, чому Йому було необхідно страждати, перш ніж бути прославленим.

Вони були настільки зацікавлені словами Ісуса, що попросили Його залишитися й поїсти з ними. Саме тоді Він відкрив їм Свою особу й зник з їхнього поля зору. Його благословення глибоко проникло в їхні серця, і вони сказали: «Хіба не палало в нас серце, коли Він розмовляв з нами дорогою й роз'яснював нам Писання?» (Лука 24:32)

Того вечора багато учнів зібралися у верхній кімнаті; двері були зачинені й засунуті на засув через страх перед євреями. Вони обговорювали дивовижні події того дня, коли раптом Ісус опинився там разом із ними! Він з'явився у вигляді чоловіка, якого вони знали, але вони злякалися. Він заспокоїв їхні страхи й пояснив, що має силу матеріалізуватися. Лука 24:36–43

Оригінальний слайд фотодрами

На дорозі до Емауса Ісус пояснив,
як Його смерть була пророкована в Старому Завіті.

Посилання на додатковий робочий аркуш до
уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-70.pdf

Вже не тілесний

«Ти повірив, бо побачив Мене; блаженні ті, хто не бачили, а повірили».

Івана 20:29

Апостол Тома вважав, що його брати занадто легко повірили в те, що бачили Ісуса. Він вважав, що потрібні додаткові докази, і сказав, що повірить лише тоді, коли доторкнеться до слідів від цвяхів на руках Ісуса та до рани від спису в Його боці.

Було важливо, щоб учні повірили в те, що Ісус воскрес, щоб вони мали основу для своєї віри. Більшість учнів усвідомлювали, що Ісус перебуває з ними, завдяки інтонації Його голосу, манері «ламати хліб» або молитися.

Одного вечора вони зібралися разом, коли раптом з'явився Ісус і сказав: «Мир вам». Цього разу Він виглядав так, як той Ісус, якого вони знали. Він сказав їм доторкнутися до Нього і їв разом з ними. Це заспокоїло їх. Він зміг пояснити багато місць із Писань і нагадав про пророцтва, які Він виконав. Він показав їм причину та необхідність Своїх чудес і Своєї смерті. Лука 24:33–48

Він сказав Томасу, щоб той переконався, що це саме Він, Ісус, але також зазначив, що ті, хто повірив без цих доказів, були більш благословенні. Ісус з'явився своїм послідовникам тричі в день Свого воскресіння і ще п'ять разів протягом наступних тридцяти дев'яти днів. Вони усвідомили, що Ісус справді воскрес і тепер є духовна істота, високо возвеличена. Філіп'ян 2:9

Юда був зрадником і тому втратив право бути одним із дванадцяти апостолів. Слово «апостол» означає «той, кого послано» або «посланець». Усіх справжніх послідовників Ісуса можна називати апостолами, бо їх послано проповідувати Добру Новину про

Царства всім народам. Але мало бути дванадцять, яких було обрано особливо. Савл із Тарсу зайняв місце Юди.

Незадовго до П'ятидесятниці Ісус пішов до Свого Небесного Отця. Савл був у дорозі до Дамаска, коли побачив видіння прославленого Ісуса. Слава й яскравість були настільки приголомшливими, що Савл осліп. Пізніше його ім'я змінили на Павло.

У іншому видінні Господь звернувся до Ананії (учня в Дамаску) і наказав йому піти до Савла та сказати йому, що він має стати «обраним посудом», тобто обраним Богом, щоб бути апостолом. Коли Ананія говорив до Савла, «луска» впала з його очей, і він прозрів (Дії святих апостолів 9:18). Савл робив усе, що міг, аби знищити християнство, але тепер був готовий віддати своє життя, аби служити Ісусу Христу.

Оригінальний слайд фотодрами

Тома сказав, що повірять лише тоді, коли доторкнуться до рани від списа в боці Ісуса.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-71.pdf

П'ятидесятниця

«Раптом звук... наповнив весь дім, де вони сиділи. Вони побачили щось схоже на язика вогню, що розділилися й опустилися на кожного з них». Дії святих апостолів 2:2, 3

Частина стародавнього єврейського закону вимагала, щоб кожен п'ятдесятий рік був роком Ювілею (п'ятдесятою річницею). Це означало, що всі, хто перебував у рабстві у своїх співвітчизників, були звільнені, будинки та землі поверталися їхнім первісним власникам, а посіви не висаджувалися, даючи землі відпочинок.

У Левит 23:15, 16 також йдеться про п'ятдесятий день після збору снопа перших плодів, що відбувався через два дні після Пасхи. Це був день радості та подяки, який пізніше стали називати П'ятидесятницею.

Так само, як ювілейний рік наставав після циклу «сім разів по сім років», так і ювілейний день (П'ятидесятниця) наставав після циклу «сім разів по сім днів».

Після смерті та воскресіння Ісуса одинадцять апостолів отримали наказ залишатися в Єрусалимі, доки не отримають силу з висоти. Ці одинадцять були особливими представниками Господа, які мали нести іншим послання про Царство.

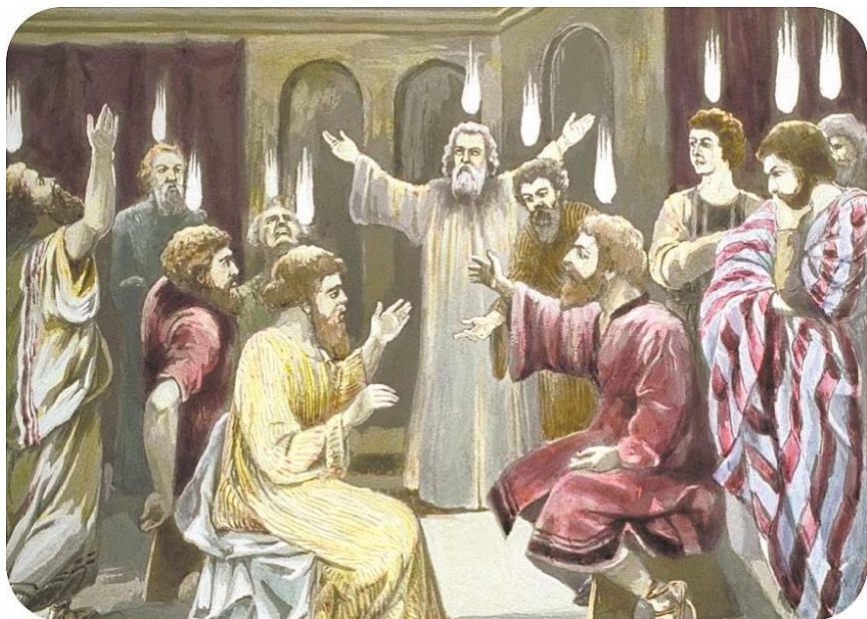
У день П'ятидесятниці одинадцять апостолів перебували у верхній кімнаті, чекаючи в молитві та сподіванні, готові виконати свою місію «пасти» (або навчати) «овець і ягнят» Ісуса (тих, хто повірить і піде за Господом).

Благословення П'ятидесятниці полягало у вилитті Святого Духа на присутніх, що проявилось у вигляді вогняних язиків, які «осіли» на голові кожного з них. Зі звуком потужного вітру та появою полум'я учні наповнилися Святим

Духом! Це був початок розвитку Церкви. Ісус завершив Свою жертву за Адама, і тепер, оскільки Бог її прийняв, Його кров мала бути використана на користь тих, хто мав стати Церквою.

У той час, поки вони чекали на власне прийняття Богом, апостоли обрали наступника Юді. Однак замість того, щоб визнати їхній вибір на користь Маттіаса, Бог згодом обрав Павла.

Ці дванадцять стануть наріжними каменями Нового Єрусалима (Об'явлення 21:2, 14); інших не буде обрано.

Оригінальний слайд фотодрами

Святий Дух був даний учням у День П'ятидесятниці.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-72.pdf

Петронічна проповідь

«Навіть на моїх слуг і слугинь у ті дні Я виллю Свого Духа».

Йоїл 2:29

Невірний апостол Юда наклав на себе руки, соромлячись того, що зрадив Ісуса Його ворогам. Доки Павла не обрали на місце Юди, апостолів було лише одинадцять.

У Єрусалимі одинадцять апостолів та багато інших людей отримали Святого Духа. Вони також отримали чудодійні дари для заснування християнської церкви. Бог наділив цих смиренних християн здатністю говорити іноземними мовами, щоб вони могли проповідувати в різних місцях, а люди могли їх розуміти.

Натовп був вражений тим, що міг розуміти галілеян, які говорили до них їхніми мовами. Послідовники Ісуса також могли пророкувати майбутнє, зцілювати хворих і кульгавих, а кілька разів навіть воскрешали мертвих!

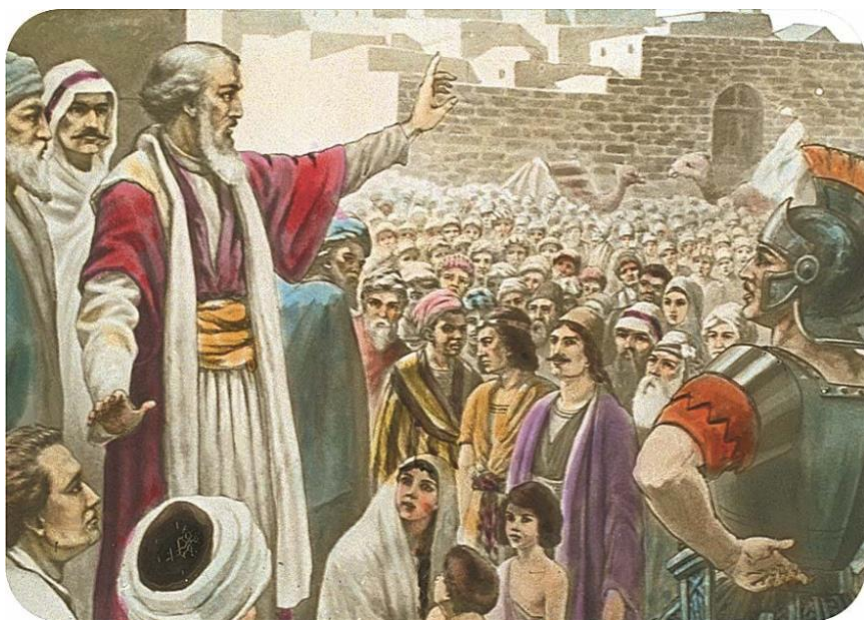
Вони навчали людей про Ісуса, Спасителя, який помер і воскрес, щоб увесь світ мав можливість отримати життя в Царстві.

У той час було багато послідовників Господа, як чоловіків, так і жінок; однак лише апостоли були особливо використані Богом. Лише їм Ісус сказав: «Що ви зв'яжете на землі, те буде зв'язане на небі; і що ви розв'яжете на землі, те буде розв'язане на небі» (Матвія 16:19). Слова «зв'язувати» та «розв'язувати» були виразами, що в ті часи означали «забороняти» та «дозволяти».

Саме апостолам було дано це наставлення, і вони могли розібратися, які положення юдейського закону були обов'язковими для Церкви, а які — ні. Апостоли були

представниками Бога; слова, які вони промовляли й писали, мали авторитет. Боже керівництво робило апостолів надійними провідниками для Його Церкви. Ця вказівка була дана лише дванадцятьом і не поширюється на жодну іншу особу в жоден час.

У Матвія 16:19 Петру було сказано, що він отримає ключі від Царства. Це були символічні ключі, якими Петро міг відкривати двері до послання про Царство. Спочатку він зробив це для єврейського народу. Через три з половиною роки після смерті Ісуса він використав другий ключ, щоб відкрити двері для язичників. Першим язичником, який навернувся і став членом Тіла Христового, тобто Церкви, був Корнілій.

Оригінальний слайд фотодрами

Апостоли були спеціально призначені провідниками для нової Церкви.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-73.pdf

Апостол Павло

«Цей чоловік — мій обраний інструмент, щоб нести моє ім'я перед язичниками та їхніми царями, а також перед народом Ізраїлю». Дії святих апостолів 9:15

У міру зростання ранньої церкви були обрані диякони, щоб розділити роботу з піклування про потреби братів (Дії святих апостолів 6:1-6). Степан, диякон, «чоловік, сповнений Божої благодаті та сили, творив великі чудеса та дивовижні знамення серед народу» (Дії святих апостолів 6:8). За свої переконання його закидали камінням до смерті. При побитті камінням був присутній чоловік на ім'я Савл, який тримав одяг нападників. Степан став першим християнським мучеником.

Савл вважав, що допомагає Божій справі, погоджуючись на побиття камінням та кидаючи інших до в'язниці за те, що вони любили Ісуса і розповідали про Нього іншим.

Савл був щирим і ревним у своїх діях — він вірив, що це Божа воля. Коли Ісус з'явився Савлу на дорозі до Дамаска, Він сказав йому, що той помилявся, і розповів, яку честь він отримає, якщо буде слідувати істинним Божим вченням. Оскільки серце Савла було чистим, він навернувся до християнства і решту свого життя присвятив служінню Богу. Його ревність і віра були настільки великими, що його обрали дванадцятим апостолом. Він мав більше видінь і Об'явлень, ніж інші, і написав багато листів до церков, які згодом стали книгами Нового Завіту. Його листи називаються посланнями. Під час своєї першої місіонерської подорожі ім'я Савла було змінено на Павло. Він був апостолом для язичників і відвідав багато країн, проповідуючи Євангеліє. Ніколи він (ані хтось із інших) не навчав про пекельний вогонь чи муки для кого-небудь. Він наголошував, що Ісус має прийти вдруге, а потім царювати, доки не покладе всіх

ворогів під свої ноги. Він навчав про воскресіння праведних і неправедних, а також про багато інших доктрин.

Сила істини в житті Павла була великою, і завдяки його писанням ми збагатилися знаннями та вірою.

Павло здійснив кілька місіонерських подорожей. Він зазнав великих страждань через своє безстрашне й мужнє проповідання, твори та подорожі. Він щодня жертвував своїм життям у служінні Богу; його закидали камінням, били, він голодував, мерз, ледь не потонув, зазнав корабельної аварії і, зрештою, був обезголовлений.

Хоча Павло ніколи не зустрічався з Ісусом у плоті, його навернення було повним, а його життя — прикладом самопожертви! Яким же прикладом він був для всіх послідовників Ісуса Христа протягом усього Євангельського віку!

Оригінальний слайд фотодрами

Ісус з'явився Савлу й навернув його до християнства.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-74.pdf

Навернення Корнелія

«А ти, хоч і дика оливкова гілка, був прищеплений до інших і тепер маєш частку в живильному соку з кореня оливи». До римлян 11:17

Корнелій, язичник, молився до Бога і шанував Його, але він не був ані євреєм, ані християнином. Він знав про Ісуса і хотів слідувати за Ним та виконувати Божу волю, але така можливість була недоступна ні для нього, ні для будь-якого іншого язичника.

Ангел Господній з'явився Корнелію у видінні. Він сказав Корнелію, що Бог почув його молитви і що йому слід знайти чоловіка на ім'я Петро, який пояснить йому Божу волю. Тож Корнелій послав двох своїх слуг до дому, де перебував Петро.

Тим часом Бог дав Петру вказівки щодо Корнелія. До того часу Бог мав справу лише з єврейським народом. Але тепер, через три з половиною роки після смерті Ісуса на хресті, Боже запрошення стати частиною церковної спільноти мало поширитися й на язичників. Корнелій мав стати першим наверненим язичником.

Це було новим поняттям для Петра та інших, адже закон забороняв їм мати близьких друзів серед язичників або одружуватися з представниками їхніх родин. Якби євреї вірно слідували за Ісусом Христом, то вся Церква була б обрана з цього народу. Однак на заклик відгукнулося порівняно мало людей, тож запрошення було направлено до язичників, щойно закінчилася єврейська епоха.

Петро через видіння дізнався, що Божі настанови щодо язичників змінюються. Петро побачив, як з неба спускається велике полотно, на якому було багато різних чотириногих тварин, яких євреям завжди заборонялося їсти, оскільки вони вважалися нечистими. Тепер Бог наказав Петру вбити їх і з'їсти.

Це повторилося тричі. Поки Петро розмірковував над цим видінням, до нього прийшли троє чоловіків і попросили його піти до дому Корнелія. Петро разом із кількома іншими негайно вирушив до дому Корнелія.

Вони застали Корнелія та його родину, які з нетерпінням чекали, щоб почути, що скаже Петро. Петро розповів їм правдиву історію про Ісуса — про Його смерть, воскресіння та заклик до Церкви стати Його нареченою. Вони з радістю прийняли це послання і повністю погодилися на умови учнівства.

Бог вилив на них Свій Святий Дух, і вони отримали дар говорити іншими мовами, так само, як це сталося з єврейськими віруючими в день П'ятидесятниці. Усі вони були охрещені в ім'я Господа —і Петро зрозумів, що «Бог не дивиться на особу» (Дії святих апостолів 10:34). Почалася епоха Євангелія.

Оригінальний слайд фотодрами

У своєму видінні Петро побачив, що йому слід прийняти язичників до церкви.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-75.pdf

Церква в Антіохії

«Рука Господня була з ними, і велика кількість людей вірувала та навернулася до Господа». Дії святих апостолів 11:21

За винятком Єрусалима, місто Антіохія в Сирії було найважливішим містом в історії ранньої церкви. Послання Євангелія, принесене туди, знайшло багато «чуйних вух» серед язичників. Саме в Антіохії послідовників Ісуса вперше назвали християнами. Дії святих апостолів 11:26

Церква в Антіохії мала простий устрій, дуже схожий на той, що практикували Ісус та апостоли. Вони збиралися, щоб зростати в знанні, спілкуванні та допомагати один одному по-християнськи. Вони допомагали відправляти місіонерів до інших міст. Павло розпочав свою першу та другу місіонерські подорожі з Антіохії. Його третя подорож також почалася там, але закінчилася ув'язненням у Єрусалимі.

Коли брати в Єрусалимі дізналися про зростання кількості віруючих в Антіохії, вони дуже зраділи. Раніше, під час побиття камінням Степана, деякі послідовники Ісуса втекли до Антіохії, і там вони навчали людей про Ісуса та чудовий план Божий.

Варнава був добрим і вірним служителем церкви в Антіохії. Він походив з Кіпру, острова в Середземному морі; був левітом і добре знав Закон. Ім'я Варнава означає «*син втіхи*» або «*помічник*». Він був добрим і люблячим утішителем, який допомагав навчати нових християн. Було так багато тих, хто прагнув глибшого знання про план спасіння, що Варнава послав по апостола Павла — найкращого вчителя, якого він знав. Дії святих апостолів 13:1-3; 15:36

Павло та Варнава користувалися любов'ю та повагою серед братів в Антіохії. Однак євреї ненавиділи їх і переслідували. Незабаром після цього на християн обрушилися жорсткі гоніння з боку римських імператорів, які отримували задоволення від таких вчинків лише для того, щоб розв'язати свою нудьгу!

Бог дозволив, щоб ці лихі події спіткали Церкву, аби випробувати її віру та вірність Йому. Такі випробування необхідні тим, хто слідує за Ісусом, щоб їхній характер міг розвиватися.

Випробування, які випадали на долю Церкви протягом усього Євангельського віку, часто були надзвичайно жорстокими й важкими та набували найрізноманітніших форм. Ці випробування також допомагають Церкві співчувати всім, хто пережив важкі й складні випробування. Це дасть Церкві розуміння та співчуття до кожного в наступному віці.

Оригінальний слайд фотодрами

Римські імператори отримували задоволення від переслідування християн.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-76.pdf

Біблійні дослідники з Береї

«Берейці... з великим ентузіазмом прийняли це послання і щодня досліджували Писання, щоб перевірити, чи правдиве те, що говорив Павло». Дії святих апостолів 17:11

Віруючі з Береї, що в Македонії, відомі серед Божого народу своєю старанністю у дослідженні Писань. Вони не просто вірили словам Павла чи Сили без доказів. Вони були невеликою групою, але завдяки своїй вірності Божому слову стали відомі як берейські дослідники Біблії.

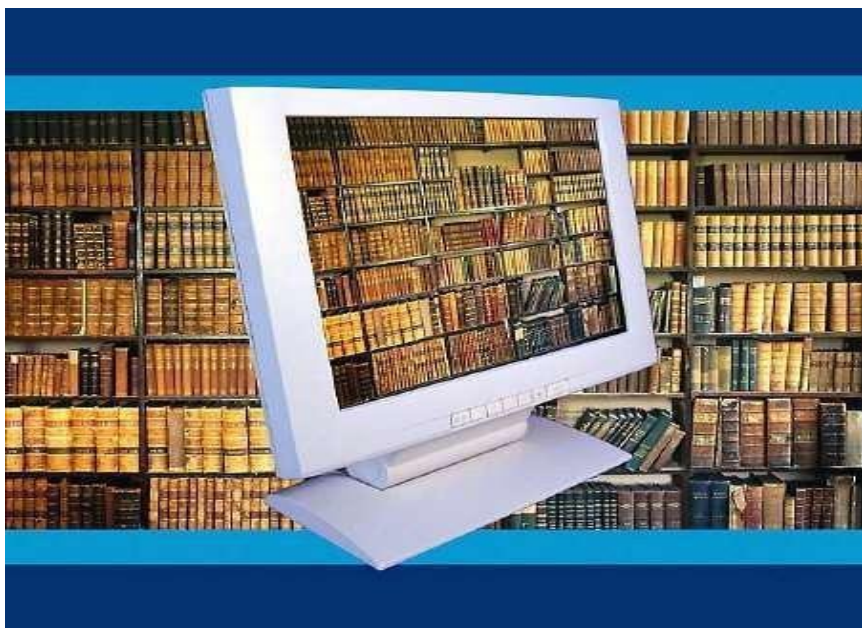
Вони збиралися разом як діти Божі, народжені від Святого Духа, щоб вивчати послання Ісуса, яке було принесене їм. Рання церква не збиралася у розкішних храмах чи храмах; її старійшини та диякони не носили пишних службових шатів. Не було жодних показних проявів. Вони просто збиралися разом із тими, хто поділяв їхню віру (2 Петра 1:1), щоб вивчати й перевіряти Писання під керівництвом та опікою Ісуса, єдиного глави Церкви.

Сьогодні ті, хто вивчає Біблію, мають перевагу у вигляді зручних і недорогих Біблій у багатьох перекладах та редакціях, а також багатьох інших корисних книг. До них належать конкорданції, біблійні словники, коментарі до Писань тощо. І ми можемо навчатися з цих книг у своїх домівках. Протягом сотень років у світі було мало Біблій, і більшість людей не вміли читати — навіть королі та королеви! Сьогодні більшість людей вміють читати й писати. І ми можемо увімкнути світло, коли заходить сонце!

Ми живемо в часи, про які йдеться в Даниїла 12:4, коли «багато хто буде ходити туди-сюди, щоб розширити знання». Це стосується нашого покоління більше, ніж будь-якого іншого: потяги, літаки, космічні кораблі, книги, радіо, телебачення, комп'ютери — усе це в масштабах, про які раніше навіть не мріяли.

Ми можемо відвідувати заняття з вивчення Біблії не лише у своїх домівках, а й в інших місцях. Багато хто може брати участь у з'їздах студентів-біблійців по всьому світу, а останнім часом — навіть за допомогою комп'ютера. Ми благословенні наприкінці цього віку, але мусимо пам'ятати, що ці щедрі благословення несуть із собою велику відповідальність.

Сьогодні багато людей заперечують, що Біблія є Словом Божим, демонструючи тим самим, що вони не мають віри, якої навчає Біблія. У Божому плані настав час для повнішого й глибшого, ніж будь-коли раніше, розуміння Його Слова. Будьмо вірними у прагненні дізнатися все, що можемо, зміцнюючи свій характер у найсвятішій вірі, а потім ділімося своїми знаннями з іншими.

Ми живемо в часи, коли знання зростають.

Посилання на робочий аркуш до цього уроку:
www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-77.pdf

Священна Римська імперія

«Як небо вище за землю, так і мої шляхи вищі за ваші шляхи, а мої думки — за ваші думки».

Iсаї 55:9

Після смерті апостолів церква почала звертатися до інших провідників, надаючи їм набагато більше влади, ніж вони мали б мати. Оскільки рання церква не мала Біблії та освіти — прості люди не вміли читати — було легко припуститися цієї помилки. Ті, хто перебував при владі (ті, хто вмів читати), — це були єпископи та інші провідники, які часто навчали різних і суперечливих доктрин, не натхнених Святим Духом.

У 325 році н. е. імператор Костянтин скликав собор усіх «апостольських єпископів». Він відбувся в місті Нікея в Туреччині. Костянтин скликав цей собор, щоб запобігти розпаду свого царства; це був політичний крок.

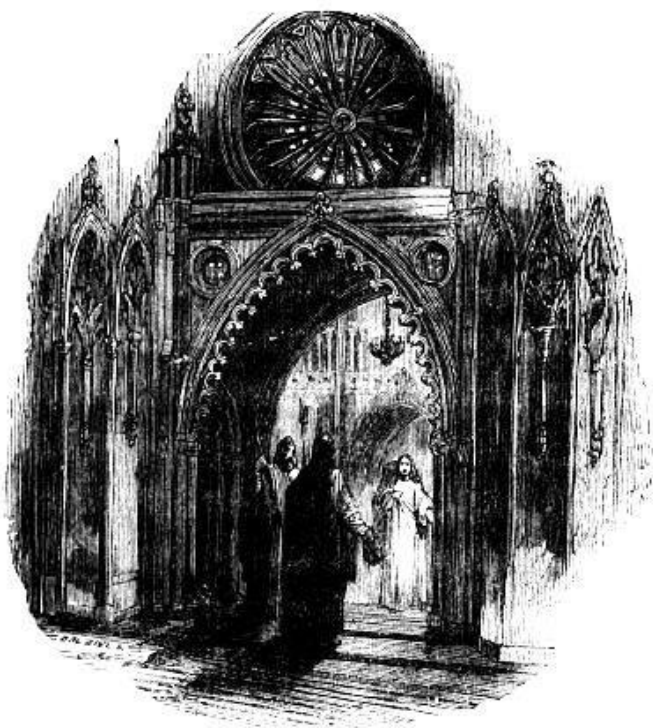
Єпископи сперечалися місяцями, і врешті-решт імператор вирішив, які доктрини є «правильними». Апостольська спадкоємність і Трійця — це дві з помилкових доктрин, які були нав'язані людям. Усіх, хто не хотів прийняти новий Нікейський Символ Віри, було вигнано.

Християнство поширилося по всій Європі та західній Росії, але без Духа Господа. Була заснована Священна Римська імперія: папа та імператор сиділи пліч-о-пліч на троні. Це називають «шлюбом» церкви та держави. Дослідники Біблії вважають такий союз суперечливим до вчення Біблії.

Ця система зазнала важкого удару, коли в 1799 році Наполеон відмовився дозволити папі коронувати себе; більше того, він взяв його в полон і відвіз до Франції. Для папи це було принизливе випробування. Відтоді авторитет папства значно знизився.

У міру поширення християнства багато хто відвідував землю, де жив і помер Ісус. Ці подорожі відбувалися мирно, доки мусульманські турки не захопили батьківщину Ісуса та не заволоділи Єрусалимом. Вони поводитися з християнами з великою жорстокістю.

Християни з'їжджалися з усієї Європи, долаючи сотні миль, рішуче налаштовані боротися з турками та відвоювати Святу Землю. Але вони забули вчення Ісуса про любов і те, що спосіб поклоніння набагато важливіший за місце поклоніння. Ісус застерігав людей, що якщо вони будуть воювати мечем, то й загинуть від меча. Хрестоносці вбили багато невинних людей у своїх відчайдушних спробах повернути контроль над Святим Містом.

Набагато важливіше те, як ти поклоняєшся, ніж те, де ти поклоняєшся.

Посилання на робочий аркуш до додаткового уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-78.pdf

Середньовіччя

«Не кожен, хто каже до мене: „Господи, Господи“, увійде до Царства Небесного, а лише той, хто виконує волю мого Отця, що на небі». Матвія 7:21

У Середньовіччі багато хто з тих, хто перебував при владі, чинив жажливі речі щодо тих, хто не погоджувався з ними. Декого катували; інших закидали камінням або спалювали на вогнищі. Усі ці жажливі речі чинилися в ім'я Бога, християнства, істини та справедливості. Однак Карл Великий (чисе ім'я означає «Карл Великий») був чудовим імператором, який усвідомив, що знання, закон і порядок є необхідними в доброму королівстві.

Коли в 800 році н. е. папа Лев III коронував Карла Великого правителем Священної Римської імперії, багато людей сподівалися, що це покладе край війнам і нарешті настане мир. Але його імперія не була Божим царством; усі його навчальні заклади та суди були створені людьми і не могли існувати вічно чи забезпечити досконалу справедливість. За своє коротке чотирнадцятирічне правління він багато зробив для розвитку цивілізації, але ще не настав час, коли Бог мав заснувати Своє царство.

Хрестові походи значною мірою сприяли руйнуванню старої системи, за якої бідні селяни працювали на багатих феодалів, і стимулювали економічне та інтелектуальне життя західного світу. З'явилися групи людей, які дотримувалися та поширювали ідеї, що суперечили доктринам і владі Римо-католицької церкви.

Однією з таких груп були альбігойці, які мешкали у Франції, Іспанії та Італії. Вони повністю відкидали духовенство та претензії Римської Церкви. Вони вели життя, сповнене самозречення та моральної чистоти, і широко користувалися Святим Письмом. Їх

вважалися єретиками (це слово позначає тих, хто дотримується релігійних переконань, що суперечать офіційним і усталеним поглядам церкви).

Послідовників Петра Вальдо називали вальденсами. Вони також походили з Франції та Італії. Вони вірили, що Біблія, а особливо Новий Завіт, є єдиним правилом віри та життя для християн. Їхнє проповідування викликало серед людей велике бажання читати Біблію. Обидві групи не визнавали доктрини Трійці.

Жахливі гоніння повністю знищили альбігойців протягом ста років. Вальденси втекли у високі долини Альп, де живуть і досі; вони є єдиною групою з Середньовіччя, яка збереглася до наших днів. Сьогодні вони проводять євангелізаційну роботу в Італії.

Оригінальний слайд фотодрами

У Середньовіччі багатьох християн катували за їхні переконання.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-79.pdf

Реформатори

«Старайся представити себе перед Богом як випробуваного, як працівника, якому не потрібно соромитися і який правильно [точно] поводитися зі словом істини».

2 Тимофія 2:15

Тут і там з'являлися люди, які не задовольнялися планами імператорів чи словами священників і єпископів. Вони хотіли самостійно вивчати Біблію та навчитися йти слідами Ісуса.

Двома ранніми реформаторами були Іван Вікліф, який народився в Англії 1320 року, та чех Ян Гус. Вони не вірили, що Бог промовляє лише через папу, ані що той має право стягувати з людей податки. Вони захоплювалися людьми, які жили просто і вірно служили Церкві. Гуса спалили на вогнищі за його переконання. Багато людей, подібних до Гуса, любили свободу й ненавиділи нечестивість і були готові боротися за свої переконання. Різні війни, спричинені цією філософією, забрали життя величезної кількості людей.

Ще одним англійським реформатором був Вільям Тиндейл, який прагнув допомогти іншим вивчати Слово Боже. Він переклав Біблію на англійську мову свого часу. Його також стратили за його зусилля служити Богові та своєму народу.

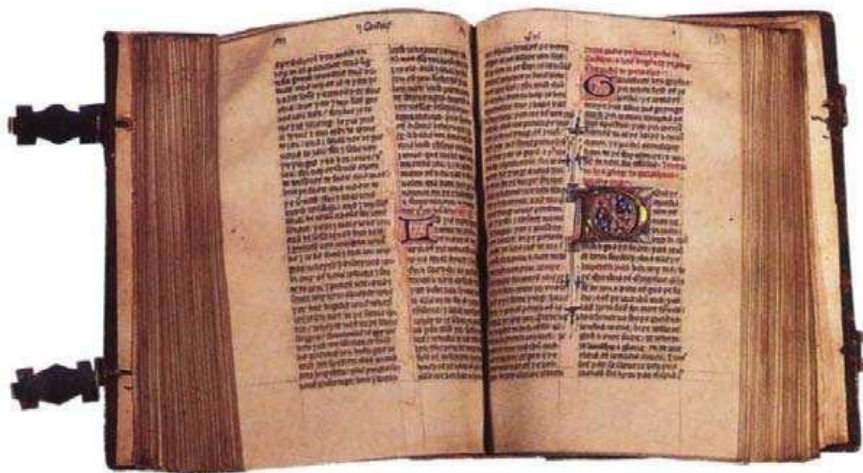
Мартін Лютер, мабуть, найвідоміший із реформаторів, був ректором римо-католицького коледжу, де готували молодих чоловіків до священства. Він вивчав твори інших священників та віровчення церкви. Він не вивчав Біблію, бо вважав, що католицькі книги пояснюють усе.

Одного дня Лютер прочитав примірник Нового Завіту й був здивований, що його так легко зрозуміти. Деякі уривки з Писання вказували на численні помилки в католицьких вченнях.

Оскільки більшість людей були неосвіченими й не вміли читати, їх легко можна було обдурити злими проповідниками, які навчали фальшивих доктрин. Одним із найвідоміших був Йоганн Тецель, німецький чернець. Він переконав багатьох платити за гріхи, яких ще не було скоєно, купуючи папірці, що називалися індульгенціями. Такі махінації принесли багатство й процвітання Римо-католицькій церкві, але зрештою спричинили повстання, яке отримало назву Протестантської реформації.

Лютер склав список із дев'яноста п'яти заперечень проти продажу індульгенцій і прибив його до дверей церкви. Нещодавно було винайдено друкарство, тож ці заперечення незабаром надрукували й розповсюдили серед людей у багатьох країнах.

Зрештою Римська церква наказала Лютеру відмовитися від своїх переконань. Він відмовився і навіть провів ще більше реформ. Він переклав Біблію німецькою мовою та заснував лютеранську церкву.

Тиндейл і Лютер переклали Біблію на мову народу.

Посилання на робочий аркуш до додаткового уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-80.pdf

Інквізиція

«Настане час, коли кожен, хто вас вбиватиме, вважатиме, що тим самим служить Богу». Івана 16:2

«Свята інквізиція» була заснована папою Інокентієм III в Європі.

Це був церковний суд, покликаний виявляти й карати так званих єретиків (тих, чиї переконання відрізнялися від переконань правлячих).

Цей суд мав жахливу владу. Він вимагав від усіх доносити на будь-яку особу, яка хоч трохи викликала підозру. Він став одним із найдиавольськіших явищ в історії людства. Тим, кому не пощастило потрапити в руки інквізиції, завдавали жахливих тортур — жорстоких і нелюдських. Папа був рішуче налаштований знищити Реформацію. Ця жахливе діло тривало п'ятсот років.

Зрештою влада панівної церкви почала слабшати. Багато вчених і мислителів усвідомили, що навчають помилкових доктрин, тож виступили проти них. Хоча їх зазвичай вбивали за їхні переконання, вони вплинули на світогляд багатьох інших і спричинили Реформацію.

Тепер і католики, і протестанти усвідомлюють, що інквізиція була безбожною. Ми маємо пам'ятати, що це були часи поширеної неосвіченості та забобонів. Однак із винаходом друкарського верстата та розширенням доступу до освіти для дедалі більшої кількості людей почало світити світло кращих часів.

Заповідь, дана Мойсеєм в Левиті 19:18, а згодом — учням у Марка 12:33: «Люби свого ближнього, як самого себе», — була повністю знехтувана. Тому любові та співчуття було мало, а справедливість зазвичай або порушувалася, або взагалі була відсутня.

Іван Кальвін, французький реформатор, наполегливо навчався й змушував себе опанувати всі релігійні знання, доступні на той час. У віці близько двадцяти років Кальвін повернувся до протестантизму. Він написав книгу

про біблійні істини, як він їх бачив. Пізніше він нав'язував свої суворі переконання тим, кому проповідував. Він вважав своїм обов'язком карати кожного, хто дотримувався інших поглядів. Коли Міхаїл Сервет опублікував книгу, в якій критикував доктрину Трійці, його судили, визнали винним і спалили на вогнищі. Кальвін також забув заповідь любові.

Кальвін вважав, що Бог обрав лише небагатьох для духовного воскресіння, а всі інші навіки страждатимуть у «пекельному вогні». Яке надзвичайно вузьке й хибне тлумачення Святого Письма, що не визнає доброго й люблячого Бога!

Реформи, розпочаті Ульріхом Цвінглі у Швейцарії, продовжив Кальвін. Ці реформи були більш радикальними, ніж реформи Лютера.

Оригінальний слайд фотодрами

Інквізиція була релігійним судом, який переслідував істинних християн як єретиків.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-81.pdf

Веслі

«Усі, хто хоче жити благочестиво в Христі Ісусі, будуть переслідувані». 2 Тимофія 3:12

Іван і Чарльз Веслі були синами англiканського священика та його глибоко віруючої дружини, які мешкали в Англії. У родині було дев'янацять дітей, і біблійні історії та читання Святого Письма були важливою частиною їхнього дитинства на початку 1700-х років.

Коли їхній батько дещо постарів, Іван залишив Оксфордський коледж, щоб допомагати йому в парафії. Тим часом Чарльз, який ще навчався в Оксфорді, разом із двома іншими студентами заснував клуб для вивчення Біблії, що мало б стати корисним для християнського життя. Його назвали «Святим клубом». Члени клубу вчилися вести регулярне й упорядковане життя. Деякі студенти насміхалися з них; дехто називав їх «методистами», і ця назва прижилася.

У 1735 році обидва брати відпливли до Америки, щоб відгукнутися на заклик до місіонерської роботи. Чарльз захворів і повернувся до Англії. До 1738 року Іван також повернувся до Англії, оскільки його місіонерську діяльність вважали невдалою. Однак на Івана велике враження справили деякі німецькі моравці, які виявляли спокійну довіру до Бога навіть під час небезпечної бурі, що трапилася під час їхньої подорожі на кораблі. Він багато навчився від них про християнську поведінку та цінував їхню глибоку й повну віру в Бога.

Веслі повернулися до простоти ранньої церкви у проповідях, зборах груп та вивченні Біблії. Їм рішуче протистояли представники інших віросповідань, які іноді заганяли худобу серед віруючих, щоб перервати їхні зібрання. Іван Веслі

був великим проповідником, що лише спонукало інших розпалювати ворожість і організовувати натовп проти нього.

У 1784 році Іван Веслі розірвав стосунки з Англіканською церквою та заснував Методистську церкву. Чарльз Веслі був автором гімнів для методизму. Він написав тисячі гімнів, значну частину яких співають і донині.

Цінною біблійною істиною, яку відкрив Веслі, була Божа любов у «вільній благодаті». Його улюбленим уривком із Писання був Об'явлення 22:17: «Дух і наречена кажуть: Прийдіть... візьміть дар води життя». Однак він не усвідомив повної глибини цієї істини — що в Царстві **все** людство матиме можливість жити на землі вічно. Чарльз Веслі проповідував у Лондоні аж до своєї смерті в 1788 році. У 1791 році Джон Веслі помер у Лондоні на віці 87 років. Вплив його вчень був надзвичайно великим.

Оригінальний слайд фотодрами

Часто до великого проповідника Івана Веслі ставилися вороже.

Посилання на робочий аркуш до додаткового уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-82.pdf

Паломники та пацифісти

«Будьте сильні й набирайтеся мужності, всі, хто сподівається на Господа».

Псалм 31:24

21 грудня 1620 року палігрими висадилися на скелястому узбережжі Массачусетсу. Вони подякували Богові за те, що благополучно дісталися Нового Світу. Це були глибоко віруючі люди, які відокремилися від Англіканської церкви. Щоб відокремитися від церкви, а також від своєї батьківщини, потрібна була велика мужність.

Приблизно через дев'ять років пуритани заснували колонію Массачусетської затоки. Вони також були чоловіками та жінками з глибоким релігійним життям і переконаннями, які залишили Англію через відсутність релігійної свободи.

Кілька років по тому в Англії Джордж Фокс, серйозний і глибоко релігійний молодий чоловік, який твердо вірив у Біблію, був засмучений світськістю багатьох людей у церквах того часу. Це надихнуло його стати засновником квакерства. Він почав проповідувати приблизно в 1640 році.

Багато груп були пацифістами. Це означає, що вони виступали проти війни й не воювали. Їх переслідували за їхні переконання. Пацифістів можна було знайти серед амішів, менонітів, квакерів (які правильно називаються «Товариством друзів») та інших. Багато хто покинув Європу через свої антивійськові переконання. Вони також вірили, що кожна місцева церква чи громада є повноцінною церквою сама по собі і жодна церква не повинна втручатися у справи іншої церкви.

Друзі будували своє релігійне життя на принципі, що доброта породжує доброту. Вони — прості люди, тверді у своїй вірі в божественне керівництво не лише під час зборів, а й у своєму

повсякденному житті. Вони прославилися своєю благодійною діяльністю під час воєн та катастроф і були єдиною релігійною групою в колоніальні часи, яка зайняла чітку позицію проти рабства.

Незважаючи на жорстокі переслідування, їхні числа продовжували зростати. У 1634 році в Америці було шістдесят квакерів — а через чотири роки їх уже було тридцять тисяч!

Дослідники Біблії також виступають проти носіння зброї під час війни, вважаючи за краще пам'ятати слова Павла про те, що наша зброя — це не зброя цього світу (2 Коринтян 10:4). Ми виступаємо проти вбивства людей — наше бажання полягає в тому, щоб їх рятувати! Якщо уряд змушує вас вступити на військову службу, шукайте інші способи служити своїй країні, наприклад, скористайтеся програмою для відмовників від військової служби за переконаннями, що діє у Сполучених Штатах.

Оригінальний слайд фотодрами

Пілігримам знадобилася велика мужність, щоб покинути свою батьківщину.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-83.pdf

Вищі критики

«Зміцнюйтеся у своїй найсвятішій вірі та моліться у Святому Дусі. Зберігайте себе в Божій любові». Юда 20, 21

Сьогодні більшість християн не зазнають фізичних переслідувань. Їх не спалюють на вогнищі й не кидають у лігво голодних левів. Однак вони часто стають об'єктом нападів з боку критиків — людей, які вважають християнство слабкою й безглуздою вірою.

Важливо вивчати Біблію, адже в ній ми можемо побачити прекрасний Божий план благословення всього людства. Продовжуючи вивчати й молитися, ми будемо міцну віру, яка щодня зміцнюватиме й підбадьорюватиме нас. У наше мислення можуть проникнути численні помилки, які відвернуть нас від розумних і злагоджених уроків, які ми засвоїли. Нам потрібно перевіряти все, у що ми віримо, за допомогою Біблії, бо вона є натхненим словом Божим. 1 Солунян 5:21

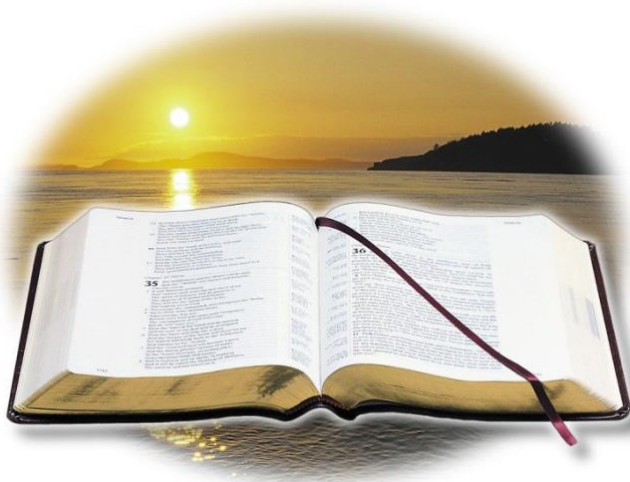
Є ті, хто вивчає Біблію головним чином з метою її заперечення. Їхнє вивчення не приносить їм істини чи бажання зрозуміти Божі плани та наміри. Їх називають «вищими критиками». Павло називав їх «насмішниками» — це слово описує тих, хто глузує з чужих переконань. 2 Петра 3:3

Ті, хто вважає себе вищими критиками, роблять усе можливе, щоб дискредитувати Даниїла та інших пророків Старого Завіту. Таким чином вони також дискредитують Ісуса та апостолів, які вважали, що ці пророки були натхненні Богом. Книга Даниїла містить багато чудових пророцтв, що описують наші дні. Ми бачили й продовжуємо бачити, як багато з цих пророцтв збуваються.

Багато людей обізнані у світських питаннях, що може спонукати їх до гордості. Ті, хто вивчає Біблію і добре розуміє істину, також можуть сповнитися

гордості та зарозумілості. Нам слід пам'ятати, що істина походить від Бога; ми маємо славитися Його мудрістю, а не власною. Ми можемо мати повну впевненість у Божому слові — Його обіцянки ніколи не змарнуються (Єремія 9:23, 24). Це допоможе нам зрозуміти, що означає бути послідовником нашого Господа й Спасителя, Ісуса Христа.

У міру того як люди почали все більше вірити в релігійні помилки, надія на воскресіння та чудове Царство тут, на землі, зникла. Зрештою ця невіра призведе до анархії, тобто повної відсутності уряду, та стану беззаконня. Ми живемо на початкових етапах «часу лиха», про який йдеться в Даниїла 12:1 (переклад короля Якова). Але з часом цей час лиха приведе до встановлення Царства Христа. Огія 2:6, 7

Прекрасний Божий план для всього людства описаний у Біблії.

Посилання на робочий аркуш до додаткового уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-84.pdf

Церква Живого Бога

«[Тож] ти знатимеш, як слід поводитися людям у Божому домі, який є Церквою Живого Бога, стовпом і основою істини».

1 Тимофія 3:15

Протягом усього Середньовіччя існувало багато церковних рухів та лідерів, які по-різному впливали на людей.

Ще в 330 році н. е. між Римо-католицькою та Східною грецькою православною церквами виникла суперництво у зв'язку з перенесенням цивільної столиці до Константинополя. Остаточний розкол між ними стався в 869 році н. е. Оскільки Православна церква відмовилася визнати авторитет папи, цей розкол так і не був подоланий (див. «Фотій» та «IV Константинопольський собор» в *«Енциклопедії Британіки»*).

Православна Церква стримала «навалу» ісламу на Західну Європу. У цій Церкві було багато мучеників — вони були готові страждати й померти за свою віру.

У всьому цивілізованому світі було збудовано величні храми та собори. Зазвичай саме бідні люди жертвували гроші на їхнє будівництво та утримання в належному стані.

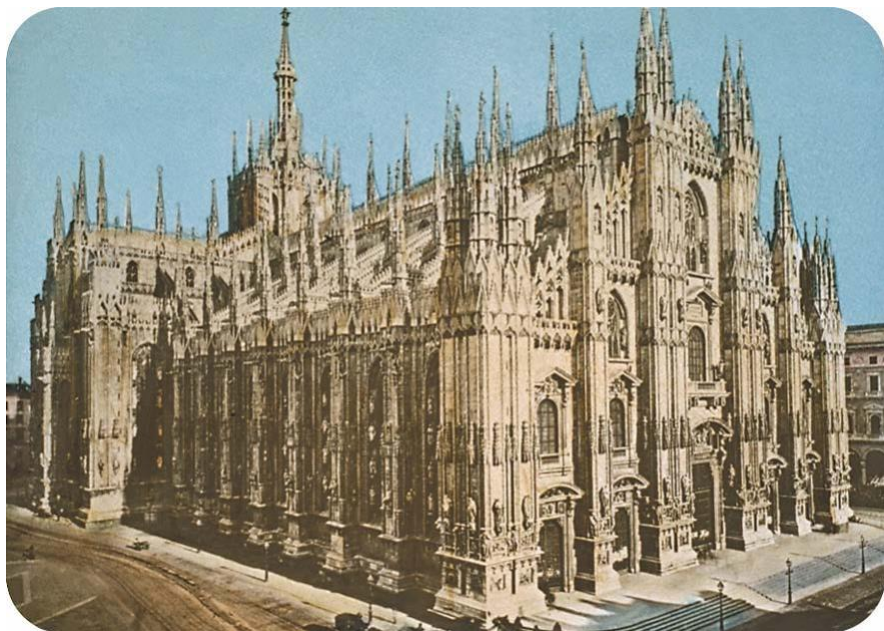
За часів Ісуса збір коштів на церковні потреби не вважався «християнською справою»; сьогодні ж дехто вважає, що збір коштів — це ідеальна справа для Ісуса. Апостоли вчили, що справжня справа Церкви Христової полягає не в тому, щоб будувати церкви, а в тому, щоб зміцнюватися у найсвятішій вірі. Юда 20

Божий народ подібний до живих каменів; їх формують і шліфують життєві випробування, готуючи до місця у духовному храмі. Цей храм — не церква з каменю чи цегли; він, скоріше, складається з тих, хто слідує за Ісусом у служінні істині під час

Епоху Євангелія (1 Петра 2:5, 9). Вони *чинитимуть добро всім людям, коли матимуть нагоду*. Галатів 6:10

Спілкування братів є важливим (До євреїв 10:25). Збираючись разом для вивчення, молитви та співу хвали, ті, хто слідує за Ісусом, зможуть залишатися у «світлі» Божого слова й нести це світло іншим. Це можна робити будь-де, а не лише у церковній будівлі. Дії святих апостолів 17:24; Колосян 4:15

Дехто не має можливості зустрічатися з іншими людьми подібної віри, проте вони чітко розуміють істину та глибоко цінують Божий план, оскільки багато читали й вивчали. Тож Господь дбає про всіх, хто покликаний і прагне слідувати за Ісусом та стати «живими каменями» у храмі Божому.

Оригінальний слайд фотодрами

Великі собори будувалися на гроші бідних людей.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-85.pdf

Християнство в США рухається на захід

«Він... дав одних апостолами, інших пророками, інших євангелістами, інших пастирями та вчителями». Ефесян 4:11

На початку 1800-х років на церкви в Сполучених Штатах впливало багато чинників, зокрема міграція на захід, нова хвиля імміграції та Громадянська війна. Люди залишали традиційні церкви та засновували нові, що призводило до численних розколів. Були створені місіонерські товариства, які часто мали міжконфесійний характер. У 1816 році було засновано Американське Біблійне товариство, яке почало розповсюджувати Біблію навіть у найвіддаленіші куточки країни.

У 1786 році методисти принесли до Сполучених Штатів ідею релігійного виховання дітей. Вже до 1816 року, лише через тридцять років, недільні школи можна було знайти в усіх куточках країни.

У міру заселення американського Заходу зростала потреба в релігійних лідерах. Багато конфесій заснували школи релігійної освіти, де готували майбутніх священиків і пасторів.

Євангелісти та місіонери стали частиною цього руху на Захід. Євангелісти — це ті, хто проповідуює Євангеліє. Це протестантські пастори або звичайні люди, які виступають на спеціальних богослужіннях, часто подорожуючи з місця на місце. Місіонери також проповідують Євангеліє, часто в новозаселених регіонах або в інших країнах. Як правило, вони також займаються освітньою та лікарняною діяльністю.

На початку XIX століття також з'явилися так звані «табірні зібрання». Вони стали поширеною практикою в американській євангелізації й проводилися в усіх куточках Заходу.

Іммігранти з Європи, а також велика кількість людей, що рухалися на Захід, спричинили стрімке зростання багатьох нових релігійних груп. Деякі з них — мормони (відомі як Святі останніх днів), адвентисти та християнські вчені. Євангеліст Дуайт Муди проводив християнську роботу серед солдатів Громадянської війни.

Багато церков, як на Півдні, так і на Півночі, відчували обов'язок перед чорношкірими людьми, які були звільнені від рабства, тому вони засновували школи для їхнього релігійного виховання. Зрештою, американці африканського походження організували свої власні унікальні церкви.

Це підтверджує слова з тексту на початку цього уроку і є прикладом того, як Боже слово було донесено до людей.

Оригінальний слайд фотодрами

Місіонери проповідували Євангеліє
у новозаселених районах та в інших країнах.

Посилання на додатковий робочий аркуш до
уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-86.pdf

Багато хто буде бігати туди-сюди

«Ти, Даниїле, закрий і запечатай слова цієї книги аж до кінця часів. Багато хто буде бігати туди-сюди, щоб розширити свої знання». Даниїл 12:4

За останні сто років знання розвинулися більше, ніж за будь-який інший період в історії людства. Більшість винаходів, які сьогодні є настільки звичними, ще століття тому були невідомі. Небагато хто усвідомлює, що це лише початок благословень, які прийдуть у давно обіцяному Царстві Месії.

Винахід друкарства з використанням рухомого шрифту Йоганом Гутенбергом у 1454 році н. е. дав нам змогу накопичити за ці роки такий обсяг знань, як ніколи раніше. У результаті світ заповнила література на всіх мовах і на будь-які теми.

Зростання знань, зокрема знань про Боже Слово, супроводжувалося «подорожами туди-сюди». Це свідчить про те, що ми живемо в період, який називають «часом кінця». Цей час охоплює завершення Епохи Євангелія та настання Світанку Тисячолітнього царства, яке остаточно покладе край тривалому періоду гріха та смерті.

У призначений Богом час розум людей відкрився для можливостей певних винаходів, які потім надихнули на створення більш складних винаходів. У XIX столітті люди усвідомили, що можуть використовувати пару для приведення машин у рух. Пізніше почали застосовувати електроенергію та бензин. Автомобілі замінили коней у якості засобу особистого пересування. Тепер електроніка та ядерна енергія відкрили

новіші та швидші засоби комунікації та транспорту, ніж будь-коли раніше вважалося можливим.

Подумайте про ті знання, які були задіяні у плануванні та будівництві космічних шатлів — і про те, як людина вперше ступила на Місяць! Дивовижно, що ці винаходи з'явилися за порівняно короткий проміжок часу. Протягом століть людство не могло подорожувати швидше, ніж верхи на коні, і більшість людей рідко віддалялася навіть на п'ятдесят миль від місця свого народження.

Перший локомотив було побудовано менше ніж двісті років тому; тепер ми маємо безліч видів транспорту. Автомобіль є найпоширенішим і наймасовішим засобом пересування та є найкращим прикладом «подорожей туди й сюди», описаних у Даниїла 12:4 та Нахума 2:4.

Робот НАСА для дослідження Марса

За останні сто років обсяг знань зріс більше, ніж за будь-який інший період.

Посилання на додатковий робочий аркуш до уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-87.pdf

Знання будуть зростати

«Бо як блискавка, що спалахує зі сходу, видна аж на заході, так буде й прихід [присутність] Сина Людського». Матвія 24:27

Дві тисячі п'ятсот років тому Бог через пророцтво Даниїла передбачив, що в часи кінця знання збільшаться. Ми бачимо це збільшення знань не лише у земних справах, а й у духовних. Божий план був прихований від світу протягом сотень років — аж до повернення нашого Господа в 1874 році.

Відтоді істина Божого Слова, Біблії, стала доступною для тисяч людей. Ідеї та міфи, що панували протягом усього Середньовіччя, не витримали випробування світлом істини. Почалося просвітлення розуму щодо духовних речей, і воно триває досі.

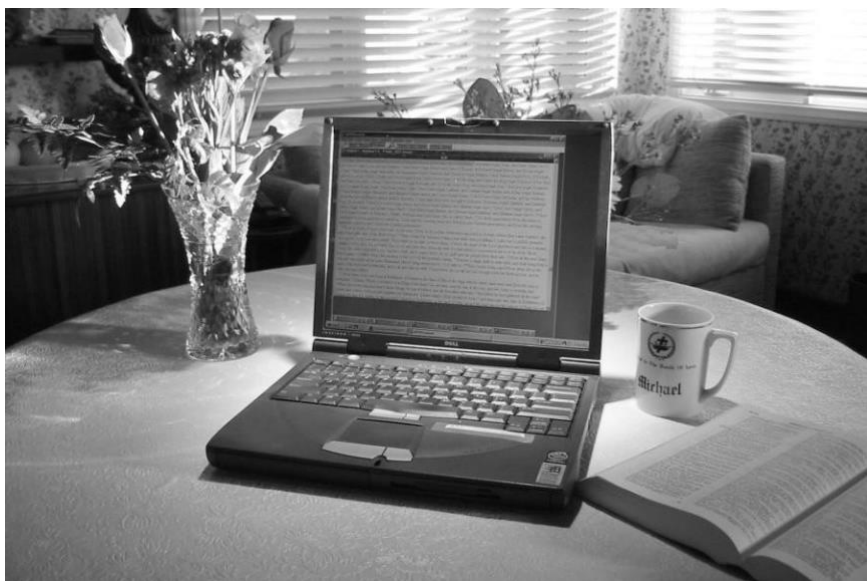
Слово «блискавка», про яку йдеться в Євангелії від Матвія 24:27, походить від грецького слова *«astrape»*, яке можна перекласти як *«яскраво сяюче»*. Оскільки блискавка насправді дає мало світла, тут мається на увазі Сонце, яке заливає землю світлом, рухаючись зі сходу на захід. Отже, Сонце Праведності, Ісус Христос, осяє всі куточки світу, висвітлюючи приховані речі темряви та відкриваючи істину щодо кожного питання!

Коли діти народжуються у світі телебачення, комп'ютерів, реактивних літаків та космічних досліджень, їм важко усвідомити, що їхні дідуся й бабусі в молодості нічого не знали про ці винаходи. Озираючись назад на те, як все робилося в минулому, ми швидко усвідомлюємо, що ми, справді, живемо у часі зростаючих

знань і час кінця (кінця нинішнього віку зла).

Не лише промислова епоха змінила життя на землі, але й природа зазнає змін, які підготують землю до заселення в районах, де раніше це було неможливо. Потужні землетруси, бурі та повені — все це сприяє цим змінам. У належний час прокляття буде знято, і Божі благословення линути до кожного. Ісаї 35:1; 45:18; 65:17, 21, 22

Біблія розповідає про майбутню славу землі; вона стане чудовим раєм. Це здійснить Божий план для всього людства і принесе благословення, що перевищують те, що ми можемо собі уявити. Земля є підніжжям Божим, і Він зробить Своє підніжжя славним! Ісаї 60:13; 66:1; Дії святих апостолів 7:49

У часи кінця знання будуть зростати.

Посилання на робочий аркуш до цього уроку:
www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-88.pdf

Час лиха

«Бо тоді буде велика скрута, якої не було від початку світу аж дотепер, і якої більше не буде». Матвія 24:21

У наш час ми спостерігаємо, як збуваються пророцтва цього тексту та Даниїла 12:1 — «буде час лиха, якого не було відтоді, як існують народи» (переклад короля Якова). Але нам приносить вітху усвідомлення того, що це буде останній із часів лиха, які настануть на землі.

Ці випробування є суворими для всіх, хто живе в цей час, бо люди повинні навчитися, що Бог керує всіма справами на землі і завжди буде керувати. Він не дозволить, щоб сама земля чи людство були знищені, але у Своему Царстві Він знищить усіх, хто наполегливо прагне руйнувати чи розбещувати землю. Об'явлення 11:18; Псалми 37:9, 11

Коли настане час, коли Христос і Його Церква переймуть владу над землею, сатана та його послідовники будуть утримані від своїх оманливих і злих діл (Об'явлення 20:2, 3). Відбудеться воскресіння всіх померлих (Дії святих апостолів 24:15), і всюди пануватимуть мир та справедливість. Які чудові благословення! І оскільки ці речі були обіцяні Богом, ми можемо бути впевнені, що вони відбудуться.

Нам не подобається чути про війни та чутки про війни, а також про жажливі способи, якими одні люди поведуться з іншими. Нам не подобається думати про створення та використання військової техніки, призначеної для знищення інших. Нам також не подобається думати про епідемії хвороб, масовий голод, страйки та звільнення, злиття величезних корпорацій та посилення їхнього контролю над багатством

та влади, а також про надмірну жадібність та егоїзм серед людей усіх народів.

Це ті речі, які будуть виправлені в майбутню епоху, щоб усе людство могло жити разом у мирі та гармонії. Навіть релігійні інституції зазнають великих потрясінь, щоб зрештою вони також об'єдналися в мирі та гармонії.

Ці потрясіння в усіх сферах земного суспільства називаються *анархією* (повним безладом і беззаконням), що спричиняють час лиха, якого ще ніколи не було! Хоча ми й не чекаємо з нетерпінням на такий жахливий час у світі, проте радіємо, що після нього настане кращий час і що цей «кращий час» буде для всіх — для всіх, хто коли-небудь жив на цій землі. Луки 21:25, 26, 28

Нинішній «час лиха» стане
останнім часом лиха для людей на Землі.

Посилання на додатковий робочий аркуш до
уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-89.pdf

Церква, що бореться, що тріумфує

«Він буде панувати над ними залізним жезлом; він розтрощить їх, наче глиняний посуд». Об'явлення 2:27 (також Псалм 2:9)

Про Церкву в епоху Євангелія кажуть як про «бойову». Це не означає, що її члени йдуть на війну з мечами, рушницями та танками. Божий народ бореться зовсім інакше, бо його боротьба спрямована проти спокус світу, людських бажань та обману сатани.

Церква не бореться за свої «права». Це була жадлива помилка, коли в Середньовіччі церква воювала мечами та списами проти народів і тих, хто не приймав вірувань панівної церкви.

Коли Ісус та апостоли перебували на землі, вони жодним чином не втручалися у справи земних влад. Навпаки, вони навчали своїх послідовників дотримуватися законів країни та поважати тих, хто перебуває при владі, через їхню посаду, навіть якщо вони особисто не були гідні цієї поваги (Матвія 22:21; До римлян 13:1). Ісус та його апостоли дотримувалися законів, хоча вони були відокремлені від урядів цього світу і не брали в них участі.

В Ефесян 6:11–17 описано «зброю», яку має одягати воююча церква. Християнин веде боротьбу, орудуючи мечем духа — Словом Божим, істиною. Він проголошує благу новину про прийдешнє Царство і має дух служіння іншим.

Нагрудник праведності символізує смерть нашого Спасителя. Це захист для нас, забезпечений заслугою жертви Ісуса. Без нього наші серця зневірилися б від розпачу.

Сандалі миру символізують наше повне посвячення Господу. Вони допомагають нам долати нерівності шляху, не йдучи на компроміси з істиною.

Щит віри — це наша довіра до Бога та Його істини. Він допомагає нам протистояти «стрілам» сатани та його послідовників.

Ми одягаємо шолом, який символізує знання — розумну надію на спасіння. Це нам потрібно, оскільки супротивник, сатана, спробує все, що в його силах, аби відвернути нас від істини. Ми носимо меч Духа, який допомагає нам захищати вчення Христа від нападів помилок. Ми можемо володіти цим мечем лише завдяки ретельному й постійному вивченню Божого Слова та готовності використовувати його на захист істини.

Божий народ не воює мечами, рушницями чи танками.

Посилання на робочий аркуш до цього уроку:

www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-90.pdf

Нове небо і нова земля

«І я побачив нове небо та нову землю, бо перше небо та перша земля минули, і моря вже не було». Об'явлення 21:1

У багатьох місцях Біблії використовується символічна мова. У цьому тексті *небо* символізує різні релігійні чи духовні сили, *земля* — нижчий або соціальний порядок речей, *гори* — земні уряди, а *моря* — неспокійні й незадоволені маси людей на землі.

Коли Івану було дано видіння про нову землю, він побачив ту саму фізичну землю з новим соціальним ладом — кращим способом життя, заснованим на Божих праведних правилах і принципах.

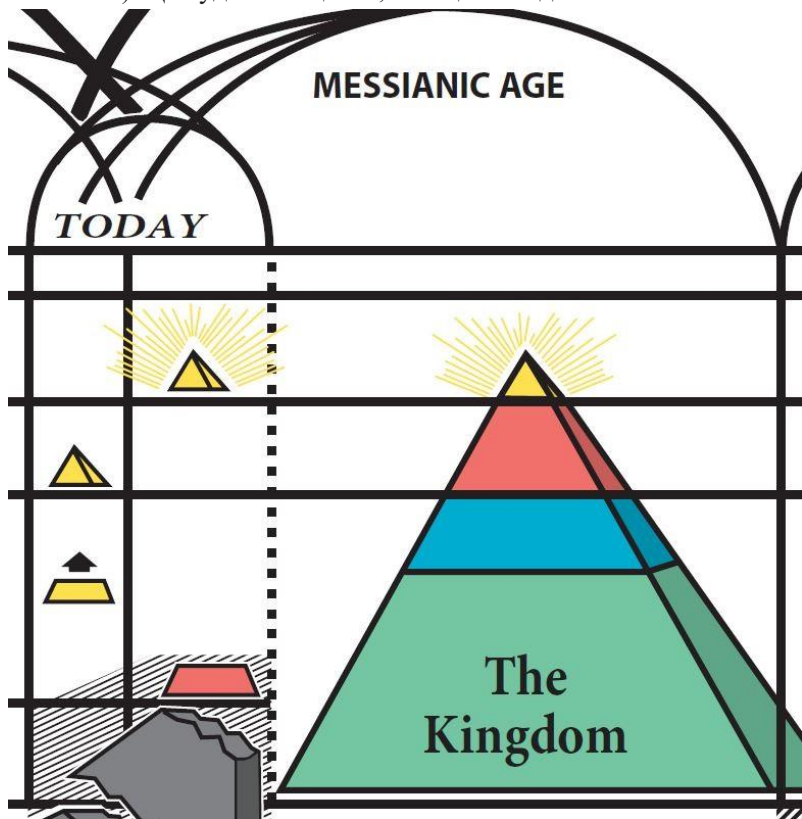
Коли Іван побачив видіння нового неба, він не бачив Божого престолу в новому місці. Небеса, про які тут йдеться, — це релігійні системи у світі, кожна з яких претендує на те, що є «правильною» релігією. Зрештою вони поступляться місцем встановленню Царства Христа, Царства істини та праведності.

Царство Христа — це третє «небо і земля» або «майбутній світ». Першим був світ, який у дні Ноя був затоплений водою (2 Петра 3:6). Він перебував під владою та впливом ангелів.

Потім розпочався другий світ, або соціальний лад, який закінчиться у великий час лиха. Цей світ також називають «нинішнім злим світом» через владу та вплив сатани; справді, його називають «князем цього світу» (Івана 12:31). Нове небо та нова земля у майбутньому світі ґрунтуватимуться на любові та справедливості, а не на силі та гнобленні; пануватиме праведність.

Знищення зла відбуватиметься поступово, і знадобиться тисяча років Царства Христа, перш ніж воно буде повністю здійснене. Це буде час, коли *праведні будуть процвітати* (Псалом 72:7), а ті, хто охочі й слухняні, «будуть їсти найкраще з землі» (Ісаїя 1:19). Зрештою всі злі люди будуть знищені. Псалом 37:9

Людство сподівається на ці умови й молиться про них відтоді, як наш Господь ходив по цій землі й навчав своїх учнів молитися: «Нехай прийде Царство Твоє. Нехай буде воля Твоя на землі, як на небі» (Матвія 6:10). Це чудова обіцянка, яка ще має здійснитися!

Царство Христа — це «майбутній світ».

Посилання на робочий аркуш до додаткового уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-91.pdf

Пустеля зацвіте

«Пустеля радітиме й розквітне. Як крокус, вона розквітне; вона радітиме дуже й вигукуватиме від радості». Ісаї 35:1, 2

У цей час, коли світ перебуває у страшному хаосі, робиться багато чого для порятунку Землі та навколишнього середовища. Ми бачимо, як людська винахідливість творить дива. Нові винаходи з'являються настільки швидко, що багато з них за короткий час стають застарілими.

Багато з цих винаходів не використовуються для поліпшення життя людства, оскільки серця людей досі сповнені гордості та жадібності. Ті, хто намагається створити кращий світ, можуть досягти певного успіху, але лише Божою силою під час царювання Христа зможе створити досконалі умови на землі та у суспільстві.

«Розквіт пустелі» запевняє нас, що будуть забезпечені фізичні та духовні потреби мільйонів людей, яких буде воскреснено з могил. Їхній розум звільниться від забобонів, знання замінить невігластво, а любов замінить ненависть і гріховність. Наступна епоха стане часом освіти!

Єврейський народ мав хибне уявлення про Царство Боже, оскільки вважав, що це буде лише земне царство. Сьогодні багато хто припускається протилежної помилки, думаючи, що це буде лише небесне царство. Проте Ісус чітко навчав, що царство, уряд, буде встановлено саме тут, на землі, і що існуватиме небесний уряд, який пануватиме над усім. Ісаї 65:17; Об'явлення 21:1

Важко уявити собі досконалу землю, де всі житимуть у мирі та злагоді, але одного дня це станеться. Усі

руйнівні сили зникнуть, і земля справді «радітиме й розквітне», бо для посушливих місць буде вдосталь води (Ісаї 35:1, 2, 7; 41:18). Відновлена земля буде схожою на Еденський сад до того, як гріх його знищив. Тоді землю називатимуть «раєм», і людство цінуватиме благословення вічного життя в такому прекрасному місці.

Можливість пізнати і добро, і зло, а також пам'ять про плоди зла в цьому світі, дадуть людству змогу обрати добро в Царстві й отримати вічне життя на досконалій землі. Ті, хто й надалі чинитиме зло, будуть знищені другою смертю.

Протягом тисячі років відновлювальної роботи під правлінням Месії земля буде приведена до того стану, який Бог задумував, коли створював її. Тоді творча робота буде завершена — як щодо землі, так і щодо людства!

Відновлена земля буде схожою на
Едемський сад до того, як гріх його знищив.

Посилання на додатковий робочий аркуш до
уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-92.pdf

«Алілуя» та «Віки, що настануть»

«Великі й дивні Твої діла, Господи Боже Всемогутній!
Справедливі й істинні Твої шляхи, Цар віків!»

Об'явлення 15:3

Наприкінці тисячолітнього месіанського царства Посередник передасть царство Небесному Отцю (1 Коринтян 15:24). Наш великий Бог справді гідний поклоніння, послуху та любові (Псалм 86:9). Проте будуть такі, хто слухатиметься лише тому, що їх змушують, а не тому, що вони у своєму серці віддані Богу.

Бог не дасть людству вічного життя, не навчивши його спершу слухатися Його волі. Ось чому Сатана буде випущений із ув'язнення (Об'явлення 20:3, 7, 8) і знову спробує обманути людей.

На той час людство вже матиме досвід як праведності, так і зла. Людям буде надано вибір — піти за Сатаною, що зрештою закінчиться другою смертю, або дотримуватися законів Царства й жити вічно на вдосконаленій землі.

Навіть коли ми були «мертві в гріхах», Бог мав до нас велику любов (Ефесян 2:1; До римлян 5:6–8). «Мертвими в гріхах» є все людство, бо всі вони перебувають під вироком смерті й не мають права на вічне життя. До римлян 3:10, 23

Сатана ніколи не відмовлявся від свого прагнення бути вищим за Бога і змусити людство поклонятися йому. Ця мета не зміниться протягом часу, поки він буде зв'язаний. Паділі ангели, так само як і людство, будуть випробувані, коли Сатана відчайдушно намагатиметься повернути собі контроль над світом.

Наприкінці Тисячолітнього царства всі нечестиві будуть знищені, відсічені другою смертю. Усі охочі й слухняні

будуть доведені до повної досконалості так, як Бог спочатку запланував (Ісая 45:18). Таким чином, це виконає Божу обітницю, дану Аврааму в Буття 22:16, 18, благословити всі родини землі.

Тоді більше не буде хвороб і смерті (Об'явлення 21:4). Земля буде повністю очищена і «приноситиме свій урожай». Кожна істота на небі й на землі вигукне: «Тому, хто сидить на престолах, і Агнцю — хвала, честь, слава й влада на віки віків!» Об'явлення 5:13;

Ефесеям 2:7; Філіп'янам 2:10, 11

«Нехай прийде Царство Твоє. Нехай буде воля Твоя на землі, як на небі». Алілуя!

Хвала, честь, слава і влада Богу на віки віків!

Посилання на робочий аркуш до додаткового уроку: www.blessedbible.com/linked/a2z-lesson-93.pdf

Бут. 1:1 -----	5, 6	Бут. 50:20-----	62, 64
Бут. 1:3, 5 -----	6	Вих. 1:16-----	66
Бут. 1:11, 12 -----	10	Вих. 4:11, 12 -----	44
Бут. 1:16 -----	12	Вих. 6:7-----	66
Бут. 1:21 -----	14	Вих. 12:13-----	68
Бут. 1:26-----	16, 110	Вих. 12:35, 36-----	74
Бут. 1:28-----	18, 21	Вих. 12:41-----	65
Бут. 1:31 -----	16	Вих. 19:8 -----	72
Бут. 2:3 -----	18	Вих. 20:3-17-----	73
Бут. 2:5, 6 -----	34	Вих. 35:29-32 -----	74
Бут. 2:7 -----	16	Вих. 36:5 -----	74
Бут. 2:17-----	23, 24	Лев. 19:18-----	164
Бут. 2:21, 22 -----	20	Лев. 23:15, 16 -----	146
Бут. 2:24 -----	20	Лев. 25:1-7 -----	98
Бут. 3:4 -----	22, 32, 87	Лев. 25:8-16 -----	98
Бут. 3:15-----	26, 30	Лев. 25:11, 12 -----	98
Бут. 4:1 -----	26	Лев. 26:3, 12-----	72
Бут. 4:6, 7 -----	28	Лев. 26:18, 21, 24, 28-----	96
Бут. 4:15-----	30	Числа 11:5, 6 -----	70
Бут. 5:4 -----	30	Второзаконня 18:10-12-----	86
Бут. 5:5 -----	24	Втор. 19:21-----	112
Бут. 6:2 -----	32	Йошуа 3:17 -----	77
Бут. 6:14-16-----	35	Йошуа 4:1-10-----	77
Бут. 7:1 -----	34	Йошуа 10:12-15-----	78
Бут. 7:18-----	34	Йошуа 10:25-----	78
Бут. 9:2, 3 -----	40	Книга Суддів 6, 7, 8-----	78
Бут. 9:11 -----	40	Книга Суддів 11-----	79
Бут. 9:13, 15 -----	40	1 Сам. 13:14 -----	82
Бут. 9:21-----	40	1 Сам. 15:19 -----	84
Бут. 11:4-8 -----	46	1 Сам. 15:22 -----	80, 84
Бут. 11:9-----	46	1 Сам. 16:7-----	80
Бут. 12:1, 3-----	48	1 Сам. 16:12, 13-----	81
Бут. 17:5-----	48	1 Сам. 24:10 -----	83
Бут. 19:24-26 -----	50	1 Сам. 28:3-25-----	86
Бут. 22:16, 18-----	189	2 Сам. 2:10-----	87
Бут. 24 -----	57	2 Сам. 4:5-7 -----	87
Бут. 24:40 -----	56	2 Сам. 12:1-25-----	88
Бут. 25:8-----	124	3-а книга Царств 2:10 -----	124
Бут. 28:12 -----	58	3-а книга Царств 6:7 -----	92
Бут. 28:14 -----	59	3-а книга Царств 10:7 -----	90
Бут. 37:31, 32 -----	60	3-а книга Царств 18:20-46-----	95
Бут. 37:35 -----	60	3-а книга Царств 18:21 -----	94
Бут. 42:38 -----	62	1 Хронік 22:8-----	92
Бут. 47:28 -----	65	Йов 1:21-----	54

Індекс цитат із Святого Письма

Йов 2:9-----	54	Ісая 35:1, 2, 7-----	187
Йов 13:15-----	54	Ісая 35:5, 6-----	130
Йов 14:13-----	54	Ісая 41:18-----	187
Йов 26:7-----	7	Ісая 43:2-----	76
Йов 42:10-----	54	Ісая 45:18-----	6, 38, 179, 189
Псалм 2:9-----	182	Ісая 46:9-11-----	31
Псалм 8:1-----	12	Ісая 53-----	28
Псалм 8:5-----	110	Ісая 55:9-----	158
Псалом 23:4-----	30	Ісая 55:11-----	104
Псалм 31:24-----	168	Ісая 60:13-----	179
Псалм 32:8-----	28	Ісая 65:17-----	186
Псалм 37:9-----	185	Ісая 65:17, 21, 22-----	179
Псалми 37:9, 11-----	180	Ісая 65:25-----	36
Псалм 49:7-----	112	Ісая 66:1-----	179
Псалм 72:7-----	185	Єр. 9:23, 24-----	171
Псалом 86:9-----	188	Єр. 23:5-----	96
Псалм 95:8-----	8	Єз. 11:19-----	109
Псалм 104:19-----	13	Єзек. 16:49-----	50
Псалм 110:4-----	52	Єз. 16:53, 55-----	51
Псалм 111:10-----	4	Єз. 18:4-----	24
Псалм 121:1, 2-----	11	Єз. 21:25-27-----	96
Псалм 124:8-----	10	Єз. 21:27-----	97
Псалм 139:14-----	16	Єз. 37:1-6-----	108
Псалм 146:4-----	124	Єз. 37:25-----	108
Псалми 147:5, 8, 9-----	15	Дан. 1:17-----	100
Притчі 2:22-----	128	Дан. 2:44-----	101
Притч. 8:22-30-----	4	Дан. 3:20-22-----	104
Прип. 9:10-----	90	Дан. 4:37-----	106
Пісня пісень 8:6-----	82	Дан. 5:2-4, 30-----	106
Екклесіаст 1:4-----	38	Дан. 5:26-28-----	105
Екклесіаст 5:4, 5-----	79	Дан. 6-----	107
Екклесіаст 9:5, 10-----	22, 87, 124	Дан. 7:18, 27-----	103
Екклесіаст 9:10-----	63	Дан. 7:27-----	102
Ісая 1:19-----	185	Дан. 9:18-----	118
Ісая 9:6-----	20, 110	Дан. 12:1-----	171, 180
Ісая 14:12-14-----	22, 32	Дан. 12:1-4-----	108
Ісая 19:19, 20-----	52	Дан. 12:2-----	125
Ісая 25:1-----	8	Дан. 12:4-----	156, 176, 177
Ісая 25:6-9-----	64	Осії 13:14-----	84
Ісая 26:9-----	19	Йоїл 2:29-----	148
Ісая 26:9, 35-----	99	Наум 2:4-----	177
Ісая 35-----	99	Ав. 2:2-----	17
Ісая 35:1-----	179	Ав. 2:14-----	11
Ісая 35:1, 2-----	186	Аг. 2:6, 7-----	171

Зах. 9:9-----	133	Луки 12:32-----	119
Мал. 3:6 -----	24	Луки 12:50-----	116
Мт. 3:2 -----	118	Луки 15:11-32-----	122
Мт. 3:3 -----	114	Луки 16:19-31-----	122
Мт. 4:17 -----	118	Луки 17:11-17-----	130
Мт. 6:9, 10 -----	130	Луки 19:10-----	125
Мт. 6:10 -----	31, 103, 185	Луки 21:25, 26, 28-----	181
Мт. 7:14 -----	134	Луки 22:54-62 -----	140
Мт. 7:21 -----	160	Луки 23:13-25-----	139
Мт. 8:20 -----	118	Луки 23:43-----	140
Мт. 9:15 -----	20	Луки 24:32-----	143
Мт. 10:15-----	51, 126	Луки 24:33-48-----	144
Мт. 11:23-----	126	Луки 24:36-43-----	143
Мт. 11:24-----	126	Івана 1:1-3 -----	4
Мт. 13:3 -----	122	Івана 1:14 -----	4, 110
Мт. 13:16-----	91	Івана 1:29 -----	116
Мт. 13:46-----	121	Івана 3:16 -----	28
Мт. 16:19-----	148, 149	Івана 4:24 -----	91
Мт. 16:28-----	130	Івана 5:28, 29-----	84
Мт. 17:5 -----	131	Івана 6:31 -----	70
Мт. 19:21-----	134	Івана 6:48 -----	63
Мт. 19:23, 24-----	135	Івана 11:11-14, 17, 39-----	124
Мт. 21:9 -----	132	Івана 12:13 -----	132
Мт. 22:2-10 -----	120	Івана 12:31 -----	184
Мт. 22:11-14-----	120	Івана 12:32 -----	91
Мт. 22:21 -----	182	Івана 16:2 -----	164
Мт. 22:30-----	20	Івана 17:5 -----	111
Мт. 24:21 -----	180	Івана 19:4 -----	138
Мт. 24:27-----	178	Івана 20:17 -----	142
Мт. 25:1 -----	20	Івана 20:29 -----	144
Мт. 25:14-29-----	121	Дії святих апостолів 2:2, 3-----	146
Мт. 25:31-46-----	128	Дії святих апостолів 3:23 -----	128
Мт. 25:34-----	128	Дії святих апостолів 3:25 -----	59
Мт. 26:27-----	136	Дії святих апостолів 4:13 -----	89
Мт. 28:5, 6 -----	142	Дії святих апостолів 6:1-6, 8 --	150
Марка 4:11-----	120	Дії святих апостолів 7:30-36 ---	67
Марка 12:33 -----	164	Дії святих апостолів 7:49 -----	179
Марка 15:10 -----	138	Дії святих апостолів 9:15 -----	150
Луки 1:5-25 -----	114	Дії святих апостолів 9:18 -----	145
Луки 1:80-----	114	Дії святих апостолів 10:34----	153
Луки 2:10-----	112	Дії святих апостолів 11:21----	154
Луки 3:6 -----	113, 126	Дії святих апостолів 11:26----	154
Луки 8:52, 53 -----	124	Дії святих апостолів 13:1-3---	154
Луки 10:9, 11 -----	118	Дії святих апостолів 13:22-----	82

Дії святих апостолів 15:36 ----	154	Євр. 3:1-6 -----	118
Дії святих апостолів 17:11 ----	156	Євр. 7:26 -----	112
Дії святих апостолів 17:24 ----	173	Євр. 10:3, 4 -----	74
Дії святих апостолів 24:15 ----	180	Євр. 10:7 -----	116
Рим. 3:10, 23 -----	188	Євр. 10:25 -----	173
Рим. 5:8 -----	188	Євр. 12:6 -----	88
Рим. 5:12 -----	36	Якова 1:17 -----	24
Рим. 6:3 -----	116	Якова 2:23 -----	48, 88
Рим. 6:23 -----	51	1 Петра 1:18-20 -----	111
Рим. 8:16, 17 -----	20	1 Пет. 2:4, 5 -----	93
Рим. 11:17 -----	152	1 Пет. 2:5, 9 -----	173
Рим. 13:1 -----	182	1 Пет. 4:17 -----	127
1 Кор. 2:10 -----	116	2 Пет. 1:1 -----	156
1 Кор. 3:17 -----	92	2 Пет. 1:16 -----	42
1 Кор. 5:7 -----	136	2 Пет. 2:4 -----	36
1 Кор. 6:2 -----	127	2 Пет. 3:3 -----	170
1 Кор. 11:24 -----	136	2 Пет. 3:6 -----	38, 184
1 Кор. 15:22 -----	36	2 Пет. 3:8 -----	8, 126
1 Кор. 15:24 -----	188	1 Івана 2:6 -----	117
1 Кор. 15:44 -----	142	1 Івана 4:10 -----	113
2 Кор. 10:4 -----	169	Юда 6 -----	36
Гал. 6:10 -----	173	Юда 20 -----	172
Еф. 2:1 -----	188	Юда 20, 21 -----	170
Еф. 2:7 -----	189	Об. 2:27 -----	182
Еф. 4:11 -----	174	Об. 3:14 -----	4
Еф. 4:31, 32 -----	26	Об. 5:10 -----	119
Еф. 4:32 -----	64	Об. 5:13 -----	189
Еф. 6:11-17 -----	182	Об. 11:18 -----	180
Флп. 2:9 -----	144	Об. 14:1 -----	56, 119
Флп. 2:10, 11 -----	189	Об. 15:3 -----	189
Кол. 1:15 -----	4	Об. 20:2, 3 -----	180
Кол. 1:15-18 -----	110	Об. 20:3, 7, 8 -----	188
Кол. 4:15 -----	173	Об. 20:4 -----	137
1 Сол. 4:13-15 -----	124	Об. 21:1 -----	184, 186
1 Сол. 5:21 -----	170	Об. 21:2, 14 -----	147
1 Тим. 2:5, 6 -----	28, 49	Об. 21:4 -----	189
1 Тим. 2:6 -----	112	Об. 21:6 -----	110
1 Тим. 3:15 -----	172	Об. 21:8 -----	128
2 Тим. 2:15 -----	17, 117, 162	Об. 21:9 -----	20
2 Тим. 3:12 -----	166	Об. 22:13 -----	110
Євр. 2:6, 7 -----	110	Об. 22:17 -----	20, 167
Євр. 2:9 -----	29, 111		

... АІ викуплені Господні повернуться та
прийдуть до Сіону з піснями та вічною радістю на
головах своїх; вони отримають радість і веселість,
а смуток і

зітхання втечуть.

Ісаї 35:10

